

Regeringens proposition

2003/04:177

Ändringar i mönsterskyddslagen på grund av EG-förordningen om gemenskapsformgivning

Prop.
2003/04:177

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 8 juli 2004

Laila Freivalds

Thomas Bodström
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa ändringar i mönsterskyddslagen (1970:485).

Förslagen är en följd av rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning, som trädde i kraft den 6 mars 2002. Förordningen etablerar ett gemenskapsrättsligt system för immaterialrättsligt skydd av formgivning, motsvarande det som sedan 1996 finns för varumärken enligt rådets förordning om gemenskapsvarumärken.

Förordningen om gemenskapsformgivning innehåller en förpliktelse för Sverige att utse ett begränsat antal domstolar som skall ha ensam behörighet att handlägga bl.a. mål om intrång i en gemenskapsformgivning. I propositionen föreslås därför att bara en domstol i Sverige – Stockholms tingsrätt – skall vara behörig att i första instans handlägga vissa mål om gemenskapsformgivning. Svea hovrätt blir därmed domstol för gemenskapsformgivningar i andra instans.

För att komplettera rådets förordning om gemenskapsformgivning föreslås vidare att intrång i en gemenskapsformgivning skall kunna leda till straffansvar. Dessutom klargörs det att mönsterskyddslagens bestämmelser om vitesförbud, skadestånd och skyddsåtgärder är tillämpliga vid intrång i en gemenskapsformgivning.

Genom förordningen om gemenskapsformgivning tillförs Patent- och registreringsverket vissa arbetsuppgifter avseende vidarebefordran av ansökningar om gemenskapsformgivning samt utfärdande av vissa intyg. I propositionen föreslås att verket skall få ta ut avgifter för denna handläggning.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2005.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485).....	4
3	Ärendet och dess beredning.....	6
4	Rådets förordning om gemenskapsformgivning	7
5	Förordningens inverkan på den svenska mönsterrätten.....	11
5.1	Inledning och allmänna utgångspunkter	11
5.2	Avgifter för handläggning av ärenden om gemenskapsformgivning, m.m.....	13
5.3	Svenska domstolar för gemenskapsformgivning	17
5.4	Straffansvar m.m. vid intrång i en gemenskapsformgivning	21
6	Ikraftträdande m.m.	23
7	Ekonomiska konsekvenser m.m.	25
8	Författningskommentar	26
Bilaga 1	Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning	29
Bilaga 2	Council regulation (EC) No 6/2002 of 12 December 2001 on Community designs	53
Bilaga 3	Huvudsakligt innehåll i departementspromemorian (Ds 2004:3) Ändringar i mönsterskyddslagen på grund av EG-förordningen om gemenskapsformgivning	77
Bilaga 4	Promemorians lagförslag.....	78
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	80
Bilaga 6	Lagrådsremissens lagförslag	81
Bilaga 7	Lagrådets yttrande	83
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 juli 2004.....	85
	Rättsdatablad.....	86

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2003/04:177

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485).

2 Förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485)

Prop. 2003/04:177

Härigenom föreskrivs i fråga om mönsterskyddslagen (1970:485)
dels att 1 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 50–52 §§, samt
närmast före 50 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I denna lag avses med

1. *mönster*: en produkts eller produktdels utseende, som bestäms av själva produktens detaljer eller av detaljer i produktens utsmyckning särskilt vad gäller linjer, konturer, färger, former, ytstrukturer eller material,

2. *produkt*: ett industriellt eller hantverksmässigt framställt föremål, inbegripet delar som skall monteras till en sammansatt produkt, förpackningar, utstyrsel, grafiska symboler och typsnitt, men inte datorprogram,

3. *sammansatt produkt*: en produkt som genom att den är sammansatt av flera utbytbara beståndsdelar kan tas isär och på nytt fogas samman,

Bestämmelser om gemenskapsformgivning enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning² finns i denna lag i 50–52 §§.

Gemenskapsformgivning

50 §

Den som ger in en ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning till registreringsmyndigheten för vidare befordran enligt artikel 35.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning skall betala en avgift med det belopp som regeringen bestämmer. Detsamma gäller den som begär ett intyg enligt artikel 78.5 i rådets förordning.

¹ Senaste lydelse 2002:570.

² EGT L 3, 5.1.2002, s. 1 (Celex 32002R0006).

51 §

Vid intrång i en gemenskapsformgivning tillämpas bestämmelserna i 35 § om ansvar för mönsterintrång. I övrigt gäller 35 a–37 h §§, i den mån inte något annat följer av rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning. I dessa fall skall det som sägs om mönsterintrång gälla intrång i gemenskapsformgivning.

52 §

Stockholms tingsrätt är domstol i de mål som avses i 51 § och i artikel 81 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Formgivning av produkter utgör i dag ett viktigt konkurrensmedel för många företag. Arbete, tid och pengar satsas på produkters, inte minst konsumentprodukters, utformning. Formgivningens ökade ekonomiska betydelse leder samtidigt till att intresset för plagiering av formgivna produkter ökar. Ett väl fungerande skyddssystem är därför av stor betydelse för de företag som lägger ned investeringar på formgivningen av produkter.

Handeln med produkter som varit föremål för någon formgivningsinsats är i stor utsträckning gränsöverskridande. Inom Europeiska unionen har antagits två rättsakter som inom gemenskapen reglerar skyddet för formgivning. Den 13 oktober 1998 antog Europaparlamentet och rådet direktiv 98/71/EG om mönsterskydd (EGT L 289, 28.10.1998, s. 28, Celex 31998L0071), mönsterskyddsdirektivet. Direktivet syftar till att närma medlemsstaternas lagar om skydd av formgivning till varandra. Direktivet genomfördes i svensk rätt genom lagändringar som trädde i kraft den 1 juli 2002 (SFS 2002:570, prop. 2001/02:121).

Den 12 december 2001 antog Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 5.1.2002, s. 1, Celex 32002R0006). Förordningen etablerar ett gemenskapsrättsligt system för skydd av formgivning. Genom förordningen skapas möjlighet att genom en enda ansökan om registrering få ensamrätt till en formgivning i hela den europeiska gemenskapen, s.k. registrerad gemenskapsformgivning. I förordningen finns också bestämmelser om en mer begränsad ensamrätt som gäller oberoende av registrering, s.k. oregistrerad gemenskapsformgivning. Förordningen trädde i kraft den 6 mars 2002. Den finns bifogad, i svensk och engelsk lydelse, som *bilagorna 1 och 2*.

Skydd av formgivning enligt förordningen om gemenskapsformgivning utgör ett komplement till det nationella mönsterskyddet, som regleras i mönsterskyddslagen (1970:485).

De materiella bestämmelserna i förordningen om gemenskapsformgivning överensstämmer i stort med de materiella bestämmelserna i mönsterskyddsdirektivet och därmed, efter genomförandet av direktivet, med de materiella bestämmelserna i mönsterskyddslagen. De bestämmelser i förordningen som rör själva förfarandet vid registrering av gemenskapsformgivning överensstämmer till stor del med motsvarande bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 14.1.1994, s. 1, Celex 394R0040). Denna förordning föranledde vissa ändringar i varumärkeslagen (1960:644) och firmalagen (1974:156) som trädde i kraft den 1 januari 1996 (SFS 1995:1277, prop. 1995/96:26).

Förordningen om gemenskapsformgivning är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Förordningen ger emellertid anledning att införa vissa kompletterande bestämmelser i svensk rätt. Inom Justitiedepartementet utarbetades i början av 2004 departementspromemorian *Ändringar i mönsterskyddslagen på grund av EG-förordningen om gemenskapsformgivning* (Ds 2004:3). Promemorians huvudsakliga innehåll finns i *bilaga 3*. De lagförslag som lades fram i promemorian

redovisas i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2004/2395/L3). På grundval av förslagen i promemorian lägger regeringen i propositionen fram förslag till ändringar och tillägg i mönsterskyddslagen med anledning av förordningen om gemenskapsformgivning. I propositionen behandlas endast sådana frågor som omedelbart föranleds av förordningen om gemenskapsformgivning. I samband med behandlingen av Mönsterutredningens slutbetänkande Förslag till formskyddslag (SOU 2001:68) kommer det att övervägas om ytterligare ändringar bör genomföras för att en bättre överensstämmelse skall uppnås mellan de nationella och de gemenskapsrättsliga bestämmelserna på området. Detta gäller särskilt frågor om pantsättning av nationellt registrerad formgivning (mönster) och rätt till arbetstagares formgivning.

Propositionen bygger på en överenskommelse mellan den socialdemokratiska regeringen och Vänsterpartiet.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 27 maj 2004 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 6*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 7*. Lagrådet har inte haft några synpunkter på förslagen men har yttrat sig i en fråga. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 5.2. I propositionens lagförslag har också jämfört med lagrådsremissen några redaktionella ändringar gjorts.

4 Rådets förordning om gemenskapsformgivning

Rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning etablerar ett gemenskapsrättsligt system som innebär att man genom en enda ansökan om registrering kan få ensamrätt till en formgivning i hela Europeiska gemenskapen (registrerad gemenskapsformgivning). Förordningen innehåller dessutom bestämmelser om ett mer begränsat skydd som gäller oberoende av registrering (oregistrerad gemenskapsformgivning).

Förordningen om gemenskapsformgivning trädde i kraft den 6 mars 2002. Registreringen av gemenskapsformgivningar handläggs av en särskild myndighet, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning), i fortsättningen benämnd byrån. Byrån handlägger också, sedan år 1996, registreringar av gemenskapsvarumärken. Den 1 januari 2003 började byrån ta emot ansökningar om registrering av gemenskapsformgivning. Den 1 april samma år påbörjades handläggningen av ansökningarna.

Förutsättningarna för att kunna få registrera en gemenskapsformgivning regleras uteslutande av bestämmelserna i förordningen om gemenskapsformgivning. Detsamma gäller registreringsförfarandet.

De materiella bestämmelserna i förordningen om gemenskapsformgivning inleds i likhet med mönsterskyddsdirektivet och mönsterskyddslagen med en rad definitioner. Här definieras vad som avses med formgivning samt begreppen produkt och sammansatt produkt (artikel 3). Samma definitioner återfinns i mönsterskyddsdirektivet och sakligt sett, efter genomförandet av direktivet i svensk rätt, i mönsterskyddslagen (prop. 2001/02:121).

En gemenskapsformgivning skyddas endast om den är ny och särpräglad (artikel 4.1). Dessa skyddsförutsättningar har sin motsvarighet i mönsterskyddsdirektivet och mönsterskyddslagen. Även i övrigt överensstämmer skyddsförutsättningarna i förordningen med skyddskraven i mönsterskyddsdirektivet och mönsterskyddslagen. Detta innebär exempelvis att man inte kan få skydd för beståndsdelar i sammansatta produkter som inte syns vid normal användning av produkten (artikel 4.2). Inte heller kan man få skydd för formgivning som uteslutande är bestämd av teknisk funktion (artikel 8). Skyddsförutsättningarna är desamma oavsett om det är fråga om en registrerad gemenskapsformgivning eller en oregistrerad gemenskapsformgivning.

När det gäller gemenskapsformgivningens skyddsomfång, skyddstid och rättsverkningar i övrigt bestäms också dessa av förordningen. Även här överensstämmer förordningen i stort med mönsterskyddsdirektivet och sakligt sett med mönsterskyddslagen. Skyddet för en gemenskapsformgivning omfattar alltså varje formgivning som inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck (artikel 10). Detta s.k. skyddsomfång är detsamma för registrerade och oregistrerade gemenskapformgivningar. En registrering av en gemenskapsformgivning gäller i fem år från det att ansökan kom in och kan därefter förnyas för ytterligare femårsperioder till maximalt 25 år (artikel 12). Skyddet för en oregistrerad gemenskapsformgivning gäller i tre år från det att formgivningen för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen (artikel 11).

En registrerad gemenskapsformgivning ger innehavaren ensamrätt att använda den och att hindra andra från att använda den (artikel 19.1). Från ensamrätten föreskrivs vissa undantag för exempelvis handlingar som företas privat och utan vinstsyfte (artikel 20). Vidare är rätten till formgivningen konsumerad om den avser en produkt som har släppts ut på marknaden i gemenskapen av innehavaren eller med dennes samtycke (artikel 21). Detta innebär exempelvis att innehavaren av ett formskydd inte kan hindra att exemplar av produkter som med dennes samtycke har släppts ut på marknaden i en medlemsstat förs in i en annan medlemsstat och säljs vidare där.

En oregistrerad gemenskapsformgivning ger endast rätt för innehavaren att hindra användning av en formgivning om den bestridda användningen är ett resultat av att den skyddade formgivningen har efterbildats (artikel 19.2.1). Den bestridda användningen skall inte anses vara ett resultat av en efterbildning av den skyddade formgivningen om den är ett resultat av ett oberoende, skapande arbete som utförts av en formgivare som man rimligen kan anta inte kände till den formgivning som innehavaren gjort tillgänglig för allmänheten (artikel 19.2.2). Medan en registrerad formgivning kan utgöra grund för innehavaren att hindra

även sådana formgivningar som skapats oberoende av den registrerade formgivningen, ger en oregistrerad formgivning alltså endast skydd mot efterbildningar.

Rätten till en registrerad gemenskapsformgivning kan upphöra om innehavaren avstår från rätten (artikel 51). En registrerad gemenskapsformgivning kan också ogiltigförklaras. Ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning skall som huvudregel göras hos byrån. Ett beslut om ogiltigförklaring kan överklagas till en särskild nämnd inom byrån. Nationella domstolar får pröva giltigheten av en registrerad gemenskapsformgivning efter genkärsmål i ett mål om intrång i formskyddet (artikel 24.1). De nationella domstolarna är ensamma behöriga att pröva giltigheten av en oregistrerad gemenskapsformgivning (artikel 24.3). En gemenskapsformgivning får förklaras ogiltig endast om vissa i förordningen angivna ogiltighetsgrunder är uppfyllda (artikel 25). Ett beslut om ogiltigförklaring får effekt för hela gemenskapen (artikel 87). Om en nationell domstol har ogiltigförklarat en registrerad gemenskapsformgivning skall den underrätta byrån om detta (artikel 86.4).

Förmögenhetsrättsligt skall en gemenskapsformgivning som utgångspunkt behandlas som ett nationellt formskydd i det land där innehavaren av formgivningen har sin hemvist eller driftsställe (artikel 27). Detta innebär att nationella regler om exempelvis överlåtelse, licenser och utmätning av mönster alltså som utgångspunkt skall gälla även för gemenskapsformgivning. I förordningen finns samtidigt en rad förmögenhetsrättsliga bestämmelser som alltid skall gälla för gemenskapsformgivning. Finns inte motsvarande regler i nationell rätt blir alltså följden att olika regler kommer att gälla för det nationella formskyddet jämfört med gemenskapsformgivningen. De förmögenhetsrättsliga bestämmelserna i förordningen finns i artiklarna 28–34. En registrerad gemenskapsformgivning skall enligt dessa bestämmelser kunna överlåtas (artikel 28), användas som säkerhet (artikel 29) samt bli föremål för exekutiva åtgärder (artikel 30). En gemenskapsformgivning skall vidare kunna ingå i ett insolvensförfarande (artikel 31) och bli föremål för licensupplåtelse (artikel 32). En överlåtelse av en gemenskapsformgivning skall på begäran av en av parterna föras in i byråns register och offentliggöras. Till dess att överlåtelsen har förts in i registret kan den till vilken rätten har övergått inte göra gällande de rättigheter som följer av en registrerad gemenskapsformgivning (artikel 28.b). Överlåtelser, pantsättningar och licensupplåtelse måste dessutom införas i byråns register för att ha verkan gentemot tredje man (artikel 33.2). Artiklarna 28–33 skall även tillämpas på ansökningar om registrerade gemenskapsformgivning (artikel 34).

De förmögenhetsrättsliga bestämmelserna i förordningen överensstämmer till stor del med svensk rätt. Ett mönster registrerat i Sverige kan överlåtas, utmätas och ingå i konkurs (se t.ex. prop. 1969:168 s. 228). Däremot saknas i svensk rätt särskilda regler som gör det möjligt att pantsätta mönster med sakrättslig verkan. Mönsterutredningen har emellertid i sitt slutbetänkande Förslag till formskyddslag (SOU 2001:68) föreslagit att sådana regler införs i mönsterskyddslagen. Svensk rätt innehåller inte heller några krav på registrering av överlåtelser och

licensupplåtelser (se dock 27 § mönsterskyddslagen som ger möjlighet att begära att överlåtelse och upplåtelser antecknas i registret).

Ansökningar om registrering av en gemenskapsformgivning kan göras antingen direkt hos byrån eller lämnas in till registreringsmyndigheten i en medlemsstat för vidare befordran till byrån (artikel 35). Byrån prövar vid en ansökan om registrering att samtliga formella krav är uppfyllda (artikel 45). Därutöver gör byrån endast en mycket begränsad materiell prövning av ansökan. Byrån kontrollerar endast att ansökan avser en formgivning i förordningens mening och att formgivningen inte strider mot allmän ordning och allmän moral (artikel 47). En fullständig prövning av de materiella skyddsförutsättningarna är möjlig vid en senare talan om ogiltigförklaring (se artiklarna 24 och 25).

Om registreringskraven är uppfyllda registreras formgivningen utan föregående publiceringsförfarande (artikel 48). I samband med registreringen offentliggörs formgivningen genom att den publiceras i den tidning om gemenskapsformgivning som regelbundet ges ut av byrån (artikel 49 jämförd med artikel 73). Dessförinnan är formgivningen hemlig (artikel 74). Registreringsinnehavaren kan under vissa förutsättningar begära att offentliggörandet senareläggs och att formgivningen hålls hemlig även efter registreringen (artikel 50).

Byråns olika beslut rörande t.ex. registrering eller ogiltighet kan överklagas till en nämnd inom byrån. Nämndens beslut får under vissa förutsättningar överklagas till Europeiska gemenskapernas domstol. Talan får endast grundas på bristande behörighet eller på åsidosättande av väsentliga formföreskrifter av fördraget, av förordningen, av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller på maktmissbruk (artikel 61).

Mål om intrång i gemenskapsformgivning skall handläggas av nationella domstolar. Medlemsstaterna åläggs enligt förordningen att utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt som ensamma skall vara behöriga att handlägga målen om intrång. Domstolarna benämns i förordningen domstolar för gemenskapsformgivning (artikel 80.1). Domstolarna för gemenskapsformgivning skall även ha exklusiv behörighet att pröva fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång i gemenskapsformgivning, i den mån sådan talan är tillåten enligt nationell rätt. De skall vidare vara ensamma behöriga att handlägga mål som avser giltigheten av en oregistrerad gemenskapsformgivning samt genkärsmål om ogiltigförklaring av en registrerad eller oregistrerad gemenskapsformgivning i samband med en intrångstalan (artikel 80.1 i förening med artikel 81). Varje medlemsstat skall senast den 6 mars 2005 till kommissionen lämna en förteckning över sina domstolar för gemenskapsformgivning. Till dess att förteckningen har överlämnats skall behörigheten att handlägga mål om gemenskapsformgivning tillkomma de domstolar som skulle vara behöriga att handlägga de angivna måltyperna om det gällt ett nationellt formskydd (artikel 80.5). Mål som rör frågor som bara en domstol för gemenskapsformgivning får pröva skall som huvudregel väckas vid en sådan domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist eller driftsställe (artikel 82.1). Förordningen tillåter dock att parterna avtalar om att en viss domstol för gemenskapsformgivning skall vara behörig att ta upp tvister dem

emellan (artikel 82.4). Förordningen tillåter också att mål om intrång tas upp av en domstol för gemenskapsformgivning i den stat där intrånget har begåtts (artikel 82.5).

Finner en domstol för gemenskapsformgivning att intrång har begåtts skall domstolen vidta vissa sanktionsåtgärder (artiklarna 89 och 90). Om det inte finns särskilda skäl mot detta skall domstolen förbjuda den som gör intrånget att fortsätta med det och besluta om beslag av de aktuella produkterna och i vissa fall av material och utrustning. Domstolen skall i övrigt besluta annan påföljd som är lämplig med hänsyn till omständigheterna och som föreskrivs i den nationella lagstiftningen i den stat där intrånget har ägt rum (artikel 89.1.d).

När det gäller interimistiska åtgärder, inbegripet interimistiska skyddsåtgärder, för att skydda en gemenskapsformgivning kan en sådan ansökan göras hos varje behörig domstol – inte bara till en behörig domstol för gemenskapsformgivning – i en medlemsstat i enlighet med vad som gäller enligt landets lagstiftning för att skydda en nationell formgivning. Detta gäller även om bara ett annat lands domstol för gemenskapsformgivning är behörig att slutligt avgöra saken (artikel 90.1). Eftersom nationella mönstermål i Sverige kan förekomma vid landets samtliga tingsrätter innebär artikel 90.1 att ansökningar om interimistiska åtgärder för att skydda en gemenskapsformgivning också kan förekomma vid samtliga tingsrätter i landet.

För andra typer av mål om en gemenskapsformgivning än sådana som bara får prövas av en domstol för gemenskapsformgivning, dvs. i princip andra mål än intrångsmål, gäller allmänna nationella regler (artikel 93). Sådana mål kan exempelvis röra tvister om bättre rätt till en gemenskapsformgivning.

5 Förordningens inverkan på den svenska mönsterrätten

5.1 Inledning och allmänna utgångspunkter

Av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen följer att förordningen om gemenskapsformgivning är direkt tillämplig i Sverige. En EG-förordning kan emellertid i olika avseenden ge upphov till kompletterande nationella föreskrifter. Förordningen kan uttryckligen innehålla förpliktelser för medlemsstaterna att besluta om utfyllande bestämmelser. En förordning kan också ge anledning att utfärda straffsanktioner för överträdelse av bestämmelser i förordningen. Vidare kan en EG-förordning ge utrymme för medlemsstaterna att besluta om kompletterande regler i övrigt (jfr prop. 1994/95:19 s. 524 f).

Förordningen om gemenskapsformgivning kräver i ett fall att kompletterande nationella bestämmelser beslutas. I förordningen anges nämligen att medlemsstaterna skall utse särskilda domstolar för gemenskapsformgivning (artikel 80.1). Vidare ger förordningen anledning att anpassa de svenska bestämmelserna om sanktioner vid mönsterintrång till att även omfatta intrång i gemenskapsformgivning.

Dessutom finns i förordningen utrymme för att besluta om kompletterande föreskrifter, t.ex. i fråga om vissa avgifter.

Utöver de redan nämnda frågorna ger innehållet i förordningen i vissa fall anledning att överväga om den nationella mönsterskyddslagstiftningen ytterligare bör ändras för att en bättre överensstämmelse skall uppnås mellan nationell rätt och gemenskapsrätten på området. Dessa frågor, som särskilt rör pantsättning av nationellt registrerad formgivning samt arbetstagares rätt till nationellt registrerad formgivning, behandlas i Mönsterutredningens slutbetänkande Förslag till formskyddslag (SOU 2001:68). Flera remissinstanser, däribland *Advokatsamfundet*, *Svenska Föreningen för Industriellt Rättskydd (SFIR)* och *Föreningen Svensk Form* har påpekat att det är mycket angeläget att sådana överväganden görs så snart som möjligt. *SFIR* och *Föreningen Svenskt Näringsliv* har dessutom ansett att avsaknaden av bestämmelser om pantsättning i mönsterskyddslagen medför en oklarhet för rättighetshavare och andra aktörer när det gäller frågan om en gemenskapsformgivning kan utnyttjas som säkerhet i Sverige.

Regeringen delar remissinstansernas uppfattning att det är angeläget att bestämmelser om pantsättning av nationellt registrerad formgivning och rätt till arbetstagares formgivning övervägs så snart som möjligt. Det skall dock anmärkas att dessa kommande lagstiftningsåtgärder endast avser nationellt registrerad formgivning. Vad som gäller för gemenskapsformgivning i dessa avseenden regleras redan av EG-förordningen. Enligt artikel 29 i förordningen är det alltså möjligt att pantsätta gemenskapformgivningar. En sådan pantsättning gäller enligt artikel 33.2 gentemot tredje man först sedan den har införts i byråns register. Vidare gäller enligt artikel 14.3 i förordningen att arbetstagares formgivning skall tillkomma arbetsgivaren om inte annat har avtalats eller föreskrivs i nationell lagstiftning. I svensk rätt finns inga särskilda bestämmelser om rätt till arbetstagares formgivning. Sammanfattningsvis anser regeringen att de angivna frågorna om rätt till arbetstagares gemenskapsformgivning och pantsättning av gemenskapsformgivning är fullständigt reglerade i EG-förordningen. När det gäller bestämmelser om pantsättning av nationellt registrerad formgivning och arbetstagares rätt till nationella formgivningar bör i enlighet med vad som föreslagits i promemorian dessa vänta till behandlingen av mönsterutredningens slutbetänkande som kommer att påbörjas när detta lagstiftningsärende har slutförts.

I följande avsnitt behandlas, i enlighet med dispositionen i förordningen om gemenskapsformgivning, först frågan om avgifter för handläggning av ärenden om gemenskapsformgivning (avsnitt 5.2), därefter frågan om svensk domstol för gemenskapsformgivning (avsnitt 5.3) och slutligen frågan om sanktioner vid intrång i en gemenskapsformgivning (avsnitt 5.4). I avsnitten kommer också några med dessa sammanhängande frågor, som remissinstanserna har väckt, att behandlas.

Regeringens förslag: Patent- och registreringsverket skall få ta ut en avgift med det belopp som regeringen bestämmer dels för vidarebefordran av ansökningar om gemenskapsformgivning, dels för ärenden om utfärdande av intyg för att möjliggöra för en person att vara ombud inför byrån. Bestämmelsen utformas i enlighet med 65 § varumärkeslagen (1960:644).

Regeringens bedömning: De handlingar som enligt artikel 35.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning skall vidarebefordras av Patent- och registreringsverket till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) bör enligt 2 kap. 11 § 1 tryckfrihetsförordningen inte betraktas som allmänna handlingar. Någon bestämmelse om sekretess för innehållet i dessa handlingar är därför inte aktuell.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget. *Patent- och registreringsverket (PRV)* har dock fört fram att det bör övervägas om bestämmelsen kan formuleras så att vidarebefordran görs beroende av att avgiften har betalats in. PRV har vidare ansett att det bör övervägas att införa en bestämmelse om sekretess för de handlingar som inlämnats till PRV för vidarebefordran till byrån i Alicante.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt artikel 35 i förordningen om gemenskapsformgivning får en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning lämnas till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat. Denna myndighet skall då vidta alla nödvändiga åtgärder för att vidarebefordra ansökan till byrån inom två veckor från inlämningen. Den nationella myndigheten får enligt samma artikel ta ut en ansökningsavgift för handläggningen. Avgiften får inte överstiga de administrativa kostnaderna för att ta emot och vidarebefordra ansökan.

I artiklarna 77 och 78 finns särskilda bestämmelser om ombud inför byrån. Av bestämmelserna framgår bl.a. att om en sökande vill låta sig företrädas av ett ombud inför byrån måste detta ombud uppfylla vissa krav (artikel 78.1). Ombudet skall antingen vara en utövande jurist med rätt att verka i en medlemsstat och bedriva verksamhet i gemenskapen eller vara upptagen på någon av de särskilda förteckningar över ombud som förs av byrån. En av de särskilda förteckningar som förs av byrån är en förteckning över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor (artikel 78.1.c). För att bli upptagen i förteckningen krävs att personen i fråga är medborgare i en medlemsstat samt att han eller hon driver rörelse eller har sin anställning i gemenskapen. Vidare skall personen ha behörighet att uppträda som ombud i formskyddsfrågor vid den nationella registreringsmyndigheten i en medlemsstat. Om den aktuella staten i fråga inte kräver särskilda kvalifikationer för att någon skall få uppträda som ombud vid den egna registreringsmyndigheten, skall den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen över ombud i formskyddsfrågor ha minst fem års erfarenhet av att uppträda som ombud i sådana frågor (artikel 78.4).

Den som vill bli upptagen i byråns förteckning över ombud i formskyddsfrågor skall begära detta och till sin begäran foga ett av en nationell registreringsmyndighet utfärdat intyg som visar att de nämnda villkoren är uppfyllda (artikel 78.5).

De nu nämnda bestämmelserna i förordningen om gemenskapsformgivning leder alltså till att Patent- och registreringsverket har arbete med att dels vidarebefordra ansökningar till byrån i Alicante, dels utfärda intyg till personer som vill uppträda som ombud inför byrån. Handläggningen av dessa ärenden orsakar kostnader för verket.

Sedan år 1996 har verket motsvarande arbete och kostnader för handläggning av ärenden enligt EG-förordningen om gemenskapsvarumärken. I 65 § varumärkeslagen (1960:644) finns en bestämmelse som gör det möjligt för verket att ta ut avgifter för hanteringen av dessa ärenden. Bestämmelsen infördes genom det lagstiftningsärende som behandlade vissa ändringar i varumärkeslagen och firmalagen som en följd av rådets förordning om gemenskapsvarumärken (prop. 1995/96:26).

I promemorian föreslogs att Patent- och registreringsverket skulle få ta ut avgifter för att täcka de kostnader som hänför sig till handläggningen av ärenden om gemenskapsformgivning. Detta har godtagits av remissinstanserna. *Advokatsamfundet* har dock påpekat att förordningen inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse om rätt för de nationella patentverken att ta ut avgifter för utfärdande av intyg. Regeringen konstaterar att det är ett riktigt påpekande men anser i likhet med promemorian att det är rimligt att verket får ta betalt även för detta arbete. Motsvarande bedömning gjordes av regeringen i samband med ändringarna i varumärkeslagen med anledning av förordningen om gemenskapsvarumärke. Denna bedömning har inte föranlett några anmärkningar från gemenskapen.

Sammanfattningsvis anser regeringen, i enlighet med vad som föreslagits i promemorian, att en bestämmelse om avgifter för handläggningen av ärenden om gemenskapsformgivning bör tas in i mönsterskyddslagen. *Patent- och registreringsverket (PRV)* har framfört att bestämmelsen om möjligt bör utformas så att verket kan göra vidarebefordran beroende av att avgiften har betalats in. En sådan bestämmelse skulle avvika från den ordning som gäller hantering av ärenden om gemenskapsvarumärken. På grund av likheten i systemen anser regeringen att bestämmelserna om gemenskapsformgivning och gemenskapsvarumärken bör vara så likartade som möjligt. Endast om det finns särskilda skäl att utforma bestämmelserna olika bör man göra det. När det gäller bestämmelsen om avgifter finns inte några sådana skäl. Dessutom är det enligt regeringens uppfattning tveksamt om EG-förordningen om gemenskapsformgivning kan anses ge utrymme för en bestämmelse av det slaget som PRV föreslår. Mot bakgrund av det anförda anser regeringen att bestämmelsen om avgifter för ärenden om gemenskapsformgivning bör utformas på samma sätt som motsvarande bestämmelse i varumärkeslagen.

PRV har vidare anfört att det bör övervägas en bestämmelse om sekretess för de handlingar som finns hos PRV för vidarebefordran till byrån i Alicante. Enligt PRV:s uppfattning är det nämligen tveksamt om EG-förordningens bestämmelse om sekretess för ansökningshandlingar

(artikel 74) är tillämplig även för de nationella patentverk som skall vidarebefordra handlingarna.

PRV:s synpunkter bygger på att de ansökningshandlingar som lämnas in till PRV för vidare befordran till byrån i Alicante skall anses utgöra allmänna handlingar i tryckfrihetsförordningens mening. Det är bara då som frågan om sekretess blir aktuell. Enligt 2 kap. 11 § 1 tryckfrihetsförordningen anses emellertid brev, telegram eller annan sådan handling som har inlämnats till eller upprättats hos myndighet endast för befordran av meddelande inte som allmän handling. Om nämnda bestämmelse kan anses tillämplig vid PRV:s vidarebefordran av ansökningshandlingar till byrån i Alicante blir dessa inte att betrakta som allmänna handlingar och frågan om sekretess blir då inte aktuell. Om däremot bestämmelsen inte skulle anses tillämplig i den aktuella situationen blir följden att ansökningshandlingarna måste betraktas som allmänna handlingar i tryckfrihetsförordningens mening. En sekretessbestämmelse måste då övervägas för att sökanden inte skall riskera rättsförlust till följd av att handlingarna blivit offentliga. Enligt artikel 74.1 i EG-förordningen får nämligen de handlingar som rör ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar som ännu inte offentliggjorts göras tillgängliga för allmänheten endast om sökanden samtycker till detta. En annan konsekvens av att betrakta handlingarna som allmänna är att de underkastas reglerna om bevarande och arkivering.

Lagrådet har framfört att det får anses tveksamt om bestämmelsen i 2 kap. 11 § 1 tryckfrihetsförordningen är tillämplig i den i EG-förordningen reglerade situationen. Enligt *Lagrådet* skiljer sig denna situation från det som motiverade införandet av bestämmelsen, nämligen att ge uttryck för att försändelser som lämnades till postverket respektive televerket eller tillkom där endast som ett led i befordrandet av telegram inte blev allmänna enbart till följd av dessa båda myndigheters befattning med dem (jfr prop. 1975/76:160 s. 171 ff.). *Lagrådet* har härvid anfört att med inlämningen av en ansökan om gemenskapsformgivning till PRV inleds ansökningsförfarandet, och att det är som ett första led i detta förfarande som verket är skyldigt att vidarebefordra ansökningshandlingarna. Enligt *Lagrådet* kan situationen i stället jämföras med de fall då en part klagar på en myndighets beslut och felaktigt lämnar in skrivelsen med överklagandet till den myndighet som skall pröva överklagandet. Enligt 24 § tredje stycket förvaltningslagen (1986:223) skall den myndighet, till vilken skrivelsen getts in, vidarebefordra den till beslutsmyndigheten och samtidigt lämna uppgift om vilken dag skrivelsen kom in till den högre instansen. Enligt *Lagrådet* torde skrivelsen redan då vara en allmän handling med skyldighet bl.a. för den högre instansen att registrera handlingen enligt 15 kap. sekretesslagen (jfr *Hellners-Malmqvist*, *Nya förvaltningslagen*, 4 uppl., s. 318). Sammanfattningsvis har *Lagrådet* ansett att frågan om sekretess för ansökningshandlingar om registrerad gemenskapsformgivning som lämnas in till Patent- och registreringsverket enligt artikel 35.1.b i EG-förordningen behöver övervägas ytterligare.

Regeringen gör följande ytterligare överväganden. Bestämmelsen i EG-förordningen om att sökanden kan välja att lämna in sin ansökan till en nationell myndighet för vidarebefordran (artikel 35.1) har tillkommit

för att underlätta för sökanden. Det är alltså sökanden som själv väljer om han eller hon vill lämna in ansökan till PRV i stället för att skicka den till byrån i Alicante. Ansökningshandlingarna lämnas – till skillnad från nationella ansökningshandlingar – in till PRV endast för vidare befordran. Som framgår av EG-förordningen skall PRV endast ta emot och skicka vidare ansökningshandlingarna. Enligt tillämpningsföreskrifter till EG-förordningen skall verket numrera alla sidor i ansökan och märka alla handlingar som ingår i ansökan med datum för mottagande samt utfärda ett kvitto till sökanden (regel 7.2). Verket varken skall eller får göra någon formell eller materiell prövning av ansökan. Som Lagrådet har påpekat skall den dag som ansökan lämnas in till PRV i princip betraktas som ansökningsdag respektive ge grund för prioritet (se artikel 38.1 respektive artikel 41, jfr dock artikel 38.2). Dessa bestämmelser har tillkommit för att sökanden skall komma i åtnjutande av den tidigaste tänkbara ansökningsdagen. Ansökan skall således i princip anses inkommen till gemenskapsmyndigheten i Alicante den dag den inkommer till en nationell myndighet för industriellt rättsskydd. Vad gäller den situation vid inlämning av ett överklagande till fel myndighet som Lagrådet har jämfört med gör regeringen följande överväganden. När en part överklagar en dom eller ett beslut skall överklagandet ställas till den myndighet som skall pröva överklagandet men ges in till beslutsmyndigheten. Den som felaktigt ger in överklagandet direkt till överklagandemyndigheten har gett in det till den myndighet som slutligen skall pröva överklagandet. Där kommer överklagandet under alla förhållanden att utgöra en allmän handling. Att handlingen eventuellt betraktas som en allmän handling redan när den felaktigt kommer in till överklagandemyndigheten motiveras nog snarast av att en handling skall betraktas som inkommen vid den tidigaste tänkbara tidpunkten (jfr Bohlin, Offentlighetsprincipen, 6 uppl., s. 61). Ett överklagande som lämnas till överklagandemyndigheten kan dessutom aldrig anses ha inlämnats ”endast för befordran” varför bestämmelsen i 2 kap. 11 § 1 tryckfrihetsförordningen inte kan bli aktuell. Regeringen anser därför inte att denna situation är jämförbar med den som regleras i EG-förordningen.

Eftersom PRV endast skall märka och vidarebefordra handlingarna är PRV:s hantering av ansökningarna däremot, enligt regeringens bedömning, fullt jämförbar med postverksamhet. Av motiven till bestämmelsen i 2 kap. 11 § 1 tryckfrihetsförordningen framgår att det var just handlingar som var föremål för post- eller telebefordran som avsågs undantas från att bli allmänna handlingar (jfr prop. 1975/76:160 s. 171 ff.). Bestämmelsen tillkom, som Lagrådet har påpekat, för att ge klart uttryck för att sådana försändelser som lämnades till postverket för vidarebefordran eller handlingar som lämnades in till televerket eller tillkom där endast som ett led i befordrandet av telegram inte blev allmänna endast till följd av dessa båda myndigheters befattning med dem. Bestämmelsen begränsades dock inte till att omfatta enbart dåvarande postverkets respektive televerkets befattning utan fick en generell avfattning. Under förutsättning att rekvisiten i övrigt är uppfyllda omfattar bestämmelsen i 2 kap. 11 § 1 tryckfrihetsförordningen även handlingar som vidarebefordras av andra myndigheter. Exempelvis resonerades i motiven kring försändelser till och från vårdade personer

på vårdmyndigheter av skilda slag. Sådana försändelser ansågs i och för sig inte omfattas av bestämmelsen men skälet till detta var att det här var fråga om myndighetsutövning (a. prop. s. 172 f.). PRV:s befattning med de handlingar som skall vidarebefordras till byrån i Alicante kan dock inte jämföras med vårdmyndigheters hantering av post till intagna och kan inte anses utgöra någon form av myndighetsutövning från PRV:s sida med avseende på innehållet i handlingarna. Av motiven till bestämmelsen i 2 kap. 11 § 1 tryckfrihetsförordningen framgår vidare att bestämmelsen motiverades av att det vid post- och telegrambefordran inte fanns något insynsintresse (a. prop. s. 172). Motsvarande gäller beträffande innehållet i de ansökningshandlingar som skall vidarebefordras till byrån i Alicante. Innehållet i handlingarna är avsett för byrån och skall och får endast behandlas av byrån.

Sammanfattningsvis anser regeringen mot bakgrund av det anförda att de ansökningshandlingar som inlämnats till PRV endast för vidare befordran till byrån i Alicante inte bör betraktas som allmänna handlingar i tryckfrihetsförordningens mening. Frågan om det behövs en bestämmelse om sekretess för sådana handlingar blir därför inte aktuell.

5.3 Svenska domstolar för gemenskapsformgivning

Regeringens förslag: Stockholms tingsrätt skall vara domstol för gemenskapsformgivning i Sverige i första instans. Svea hovrätt blir därmed domstol för gemenskapsformgivning i andra instans.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget. *Svea hovrätt* har framfört vissa synpunkter i redaktionellt hänseende. Ett par remissinstanser har framfört att lagstiftningsärendet borde omfatta även regler om exklusiv behörighet för nationella mönster. Vidare har några remissinstanser anfört att domstolarna för gemenskapsformgivning borde ges behörighet att även pröva alternativa rättsgrunder på grund av upphovsrättsligt skydd.

Skälen för regeringens förslag: Artiklarna 79–94 i förordningen om gemenskapsformgivning reglerar behörigheten för och förfarandet i medlemsstaternas domstolar när det gäller handläggningen av mål om gemenskapsformgivning.

Enligt artikel 80 skall medlemsstaterna utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt (domstolar för gemenskapsformgivning), vilka skall vara behöriga att handlägga de måltyper som anges i förordningen. Enbart dessa domstolar är enligt förordningen behöriga att handlägga mål som avser

- intrång i rätten till gemenskapsformgivning och, om sådan talan är tillåten enligt nationell rätt, talan om fara för intrång,
- fastställelse av att det inte föreligger något intrång i gemenskapsformgivning, i den mån sådan talan är tillåten enligt nationell rätt,
- giltigheten av en oregistrerad gemenskapsformgivning,
- genkärsmål om ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning som väcks i samband med en intrångstalan (artikel 81).

De nämnda måltyperna, som alltså endast får prövas av en domstol för gemenskapsformgivning, skall som huvudregel väckas i det land där svaranden har sitt hemvist eller driftsställe (artikel 82.1). Förordningen tillåter dock att parterna avtalar om att en viss domstol för gemenskapsformgivning skall vara behörig att pröva tvister dem emellan (prorogation, se artikel 82.4.a). Förordningen tillåter också s.k. tyst prorogation, dvs. att en domstol blir behörig att pröva en tvist om svaranden går i svaromål vid en domstol för gemenskapsformgivning utan att göra invändning om att domstolen inte är behörig (artikel 82.4.b). Förordningen tillåter slutligen också att mål om intrång prövas av en domstol för gemenskapsformgivning i en stat där intrånget har begåtts (artikel 82.5).

Ansökan om interimistiska åtgärder, inklusive interimistiska skyddsåtgärder, för att skydda en gemenskapsformgivning kan göras hos varje behörig domstol inom gemenskapen – alltså inte bara hos en behörig domstol för gemenskapsformgivning – i enlighet med de regler som gäller i den aktuella medlemsstaten. Detta gäller även om bara ett annat lands domstol för gemenskapsformgivning är behörig att slutligt avgöra saken (artikel 90.1).

För andra typer av mål om gemenskapsformgivning än sådana som endast får prövas av en domstol för gemenskapsformgivning gäller allmänna nationella regler (artikel 93). Sådana mål kan exempelvis röra tvister om bättre rätt till en gemenskapsformgivning.

Förordningen om gemenskapsformgivning kräver alltså att medlemsstaterna utser särskilda domstolar för gemenskapsformgivning som skall vara exklusivt behöriga att handlägga de i artikel 81 angivna målen om gemenskapsformgivning.

Enligt förordningen skall endast ett fåtal domstolar vara behöriga att handlägga de nämnda målen, men det överläts åt medlemsstaterna att själva välja om de skall utse endast en eller ett begränsat antal domstolar i första instans. I mönsterskyddslagen finns inte några bestämmelser om att endast vissa domstolar i Sverige är behöriga att handlägga sådana måltyper som anges i artikel 81. Behörigheten att handlägga mönstermål bestäms i stället i enlighet med de allmänna forumbestämmelserna i rättegångsbalken. Detta innebär exempelvis att mål om mönsterintrång och mål om ogiltighet av mönster kan förekomma vid landets alla tingsrätter. Eftersom några särskilda bestämmelser om gemenskapsformgivning ännu inte har utfärdats gäller detsamma också för mål om gemenskapsformgivning. Förordningen kräver alltså att denna ordning ändras såvitt avser målen om gemenskapsformgivning. De alternativ som finns är att antingen utse ett begränsat antal domstolar med geografisk spridning eller att utse en enda domstol i första instans.

Avsikten med förordningens reglering om att endast ett begränsat antal domstolar skall vara behöriga att pröva mål om intrång m.m. i gemenskapsformgivning är att garantera en så enhetlig praxis som möjligt. I Sverige finns redan en ordning med exklusivt forum för immaterialrättslig gemenskapslagstiftning, nämligen den som gäller för gemenskapsvarumärken. Domstol för gemenskapsvarumärken är Stockholms tingsrätt i första instans. I det lagstiftningsärende som behandlade lagändringar som en följd av EG-förordningen om gemenskapsvarumärken diskuterades huruvida man skulle peka ut en

eller flera domstolar med exklusiv behörighet i första instans (se promemoria 1995-05-31 i ärende Ju95/2267 s. 23 och prop. 1995/96:26 s. 25). Som skäl för att endast välja en domstol i första instans angavs att det var oklart hur många mål det skulle kunna bli fråga om och att det, för att möjliggöra en enhetlig praxis, därför var lämpligast att koncentrera handläggningen till en enda domstol. Valet föll på Stockholms tingsrätt, som också var och är exklusivt forum för flertalet patentmål.

Även när det gäller målen om gemenskapsformgivning är det svårt att uppskatta hur många mål det kan bli fråga om. Mål om intrång i nationellt registrerad formgivning (mönster) förekommer i mycket liten utsträckning i svenska domstolar. Endast ett tiotal mål per år upptas i de allmänna domstolarna (se SOU 2001:33, bilaga 3). Särskilt svårt att uppskatta är vilken genomslagskraft reglerna om oregistrerad gemenskapsformgivning kommer att få i Sverige och i vilken utsträckning dessa bestämmelser kommer att leda till processer i domstol. Även med beaktande av reglerna om oregistrerad gemenskapsformgivning torde antalet mål om gemenskapsformgivning bli färre än antalet mål om gemenskapvarumärke. Av det skäl som angavs i lagstiftningsärendet om gemenskapsvarumärken, dvs. en strävan efter en enhetlig praxis, är det därför mest lämpligt att koncentrera målen till en enda domstol. Dessutom är det på grund av de gemensamma dragen hos regelsystemen önskvärt att ha samma ordning för gemenskapsformgivning som för gemenskapsvarumärken.

Sammanfattningsvis anser regeringen, i enlighet med vad som föreslagits i promemorian och som har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av remissinstanserna, att det bör utses *en* domstol för gemenskapsformgivning i första instans. Eftersom målen om gemenskapsvarumärken handläggs i Stockholms tingsrätt, och det finns betydande likheter mellan regelsystemen, är det lämpligt att också föra målen om gemenskapsformgivning dit. Även detta överensstämmer med vad som föreslagits i promemorian och som har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av remissinstanserna.

Regeringen föreslår således att Stockholms tingsrätt utses till domstol för gemenskapsformgivning i första instans. Svea hovrätt blir därmed domstol för gemenskapsformgivning i andra instans. *Svea hovrätt* har i remissyttrandet väckt frågan om det inte skulle vara lämpligt att i klarhetens intresse peka ut också hovrätten i den föreslagna bestämmelsen. Regeringen har genomgående påpekat vikten av att bestämmelserna i mönsterskyddslagen som rör gemenskapsformgivning överensstämmer med reglerna om gemenskapsvarumärke i varumärkeslagen. Annars finns risk att bestämmelserna kan uppfattas ha olika innehåll. Mot denna bakgrund och då det inte kan anses råda någon tvekan om att Svea hovrätt blir domstol för gemenskapsformgivning i andra instans bör bestämmelsen i mönsterskyddslagen utformas i enlighet med motsvarande bestämmelse i varumärkeslagen.

Försvarets materielverk (FMV) och *Svenska Patentombudsföreningen (SPOF)* har anfört att lagstiftningsärendet borde omfatta även regler om exklusiv behörighet för nationella mönstermål. Denna fråga behandlas i mönsterutredningens slutbetänkande Förslag till ny formskyddslag (SOU 2001:68). Den kommer dessutom att bli föremål för överväganden i en

kommande departementspromemoria där frågan om koncentration av allmänna immaterialrättsmål till en domstol skall övervägas (jfr prop. 2003/04:1 utgiftsområde 4 s. 32). Denna fråga bör därför inte behandlas i detta sammanhang. Vidare har några remissinstanser, däribland *Svenska Föreningen för Industriellt Rättsskydd (SFIR)*, *Föreningen Svenskt Näringsliv* och *Föreningen Svensk Form* anfört att domstolarna för gemenskapsformgivning i vart fall borde ges behörighet att även pröva alternativa rättsgrunder på grund av upphovsrättsligt skydd. Regeringen anser att denna fråga kräver sådan överväganden som inte är möjliga att göra inom ramen för detta lagstiftningsprojekt. Regeringen avser i stället att behandla även denna fråga i den kommande departementspromemorian om koncentration av immaterialrättsmål.

Patent- och registreringsverket (PRV) har begärt att de allmänna domstolar som handlägger mål om gemenskapsformgivning, såväl domstolar för gemenskapsformgivning som andra domstolar, åläggs en skyldighet i lag att informera PRV om beslut och domar i sådana mål. Som skäl för en sådan underrättelseskyldighet har PRV anfört att verket har en mycket viktig roll i nationella mönsterskyddsärenden. Sedan den 1 juli 2002, då PRV:s granskning av de materiella registreringshindren i nationella mönsterärenden togs bort, kommer PRV i kontakt med den materiella bedömningen i registreringsfrågor först i samband med invändningsärenden. Eftersom de materiella bestämmelserna i mönsterskyddslagen respektive EG-förordningen om gemenskapsformgivning i princip är identiska har tillämpningen av de materiella bestämmelserna i EG-förordningen, enligt PRV, stor betydelse för tillämpningen av den nationella mönsterrätten. PRV har också anfört att verket har en viktig roll när det gäller att informera allmänheten om de olika möjligheterna att skydda formgivning.

Regeringen delar självfallet PRV:s uppfattning att verket har en viktig roll både som registreringsmyndighet i nationella mönsterärenden och som informationsspridare. Det är därför viktigt att PRV har tillgång till god information om de avgöranden som meddelas i såväl nationella som internationella ärenden om formgivning. En lagstadgad underrättelseskyldighet av det slag som PRV föreslagit måste emellertid anses vara relativt långtgående och betungande för de aktuella domstolarna. Enligt regeringens uppfattning bör en sådan underrättelseskyldighet endast komma i fråga i förhållande till en myndighet som registrerat den rättighet som är föremål för ett avgörande (jfr t.ex. artikel 86.4 i EG-förordningen om gemenskapsformgivning och 44 § mönsterskyddslagen). En sådan underrättelseskyldighet motiveras nämligen av att domstolsförordnandet ofta leder till att anteckning eller ändring skall göras i registret, och registreringsmyndigheten måste därför få kännedom om avgörandet. Eftersom PRV inte utgör registreringsmyndighet när det gäller gemenskapsformgivning kan det inte anses befogat att ålägga domstolarna en underrättelseskyldighet i förhållande till verket. PRV bör i stället kunna inhämta aktuell information om avgöranden på frivillig väg.

Regeringens förslag: Mönsterskyddslagens (1970:485) regler om straffansvar vid mönsterintrång skall gälla också vid intrång i en gemenskapsformgivning. Det klargörs att de nationella reglerna om vitesförbud, skadestånd och skyddsåtgärder är tillämpliga vid intrång i en gemenskapsformgivning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslagen.

Skälen för regeringens förslag: Vid intrång i en gemenskapsformgivning är principen att den nationella lagstiftningen om intrång i formgivning skall tillämpas med vissa tillägg som föreskrivs i förordningen om gemenskapsformgivning.

Finns den aktuella domstolen för gemenskapsformgivning att intrång har begåtts i rätten till en gemenskapsformgivning skall den, om det inte finns särskilda skäl mot det, vidta vissa sanktionsåtgärder (artikel 89). Domstolen skall, om det inte finns särskilda skäl mot detta, enligt artikel 89.1.a förbjuda den som gör intrånget att fortsätta med det. Vidare skall domstolen enligt artikel 89.1.b, om inte särskilda skäl mot det föreligger, besluta om beslag av de intrångsgörande produkterna samt av material och utrustning som använts för att tillverka sådana produkter. Slutligen skall domstolen enligt artikel 89.1.c meddela annan påföljd som är lämplig med hänsyn till omständigheterna och som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där intrånget har ägt rum. Domstolen skall dessutom enligt artikel 89.2 vidta sådana åtgärder som finns i nationell rätt för att säkerställa att de redan nämnda åtgärderna efterlevs. Att interimistiska åtgärder kan begäras och beslutas om framgår av artikel 90.

Bestämmelserna om sanktioner i förordningen omfattar emellertid inte frågor om straffansvar. Detta är en följd av kompetensfördelningen inom EU (se t.ex. prop. 1994/95:19 s. 472).

Intrång i formgivning som är registrerad i Sverige (mönster) kan föranleda straffansvar. I 35 § mönsterskyddslagen föreskrivs att den som gör intrång i en mönsterrätt (mönsterintrång) kan dömas till böter eller fängelse i högst två år. Den nämnda bestämmelsen är emellertid inte tillämplig vid intrång i en gemenskapsformgivning. Eftersom inte heller förordningen om gemenskapsformgivning reglerar frågan är det inte möjligt att i Sverige meddela straffrättsliga sanktioner vid intrång i en gemenskapsformgivning. I promemorian anfördes att det saknades skäl att inte ha motsvarande bestämmelser för intrång i en gemenskapsformgivning som för en formgivning som är registrerad här i landet. Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot bedömningen. Även regeringen delar promemorians bedömning. Motsvarande bedömning har tidigare gjorts när det gäller gemenskapsvarumärken. I 66 § varumärkeslagen finns sedan år 1996 en bestämmelse som innebär att varumärkeslagens regler om straffansvar tillämpas också vid intrång i ett gemenskapsvarumärke (prop. 1995/96:26 s. 27).

Regeringen anser alltså att det bör införas en bestämmelse om att mönsterskyddslagens regler om straffansvar också skall gälla vid intrång i en gemenskapsformgivning. Bestämmelsen bör utformas i enlighet med motsvarande bestämmelse i 66 § varumärkeslagen.

När det gäller övriga typer av sanktioner, dvs. sådana som inte är straffrättsliga, kan hävdas att redan förordningen om gemenskapsformgivning, genom sin direkta tillämplighet, ger grund för svenska domstolar att exempelvis meddela vitesförbud eller döma ut skadestånd vid intrång i en gemenskapformgivning. Motsvarande fråga berördes i det lagstiftningsärende som behandlade ändringar i varumärkeslagen som en följd av rådets förordning om gemenskapsvarumärke (se promemoria 1995-05-31 i ärende Ju95/2267 s. 24 och prop. 1995/96:26 s. 27). Lagrådet framhöll då att även om det skulle följa direkt av gemenskapslagstiftningen att de nationella reglerna om vite, skadestånd och säkerhetsåtgärder var tillämpliga, borde det övervägas att i klarhetens intresse införa en uttrycklig hänvisning till dessa regler i varumärkeslagen. Mot denna bakgrund föreslog Lagrådet ett tillägg till bestämmelsen med en hänvisning till övriga typer av sanktioner. Regeringen följde Lagrådets förslag och det tydliggjordes alltså i varumärkeslagen att de nationella reglerna om vite, skadestånd och säkerhetsåtgärder är tillämpliga också vid intrång i ett gemenskapsvarumärke.

I promemorian föreslogs att det på motsvarande sätt skulle tydliggöras i mönsterskyddslagen att lagens bestämmelser om vitesförbud, skadestånd och skyddsåtgärder är tillämpliga också vid intrång i en gemenskapsformgivning. Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget. Regeringen konstaterar för sin del att utgångspunkten är att redan EG-förordningen, genom sin direkta tillämplighet, ger grund för svenska domstolar att meddela andra sanktioner än straffrättsliga. Det bör dock ändå, i enlighet med vad Lagrådet föreslog vid motsvarande ändringar i varumärkeslagen och i enlighet med promemorians förslag, klargöras att mönsterskyddslagens bestämmelser om vitesförbud, skadestånd och skyddsåtgärder är tillämpliga vid intrång i gemenskapsformgivning. Bestämmelsen bör utformas i enlighet med motsvarande bestämmelse i varumärkeslagen. I promemorian föreslogs dock en språklig modernisering i förhållande till varumärkeslagen innebärande att ordet "Härvid" skulle ersättas med "I dessa fall". *Svea hovrätt* har i redaktionellt hänseende haft synpunkter på den i promemorian föreslagna formuleringen. Enligt hovrätten leder hänvisningen "I dessa fall" tanken till sista ledet i andra meningen ("i den mån inte något annat följer av rådets förordning om gemenskapsformgivning"), medan den korrekta syftningen enligt hovrätten torde vara till början av första meningen ("Vid intrång i en gemenskapsformgivning/..."). Hovrätten har därför föreslagit att det i varumärkeslagen använda ordet "Härvid" används även i mönsterskyddslagens bestämmelse. Regeringen har genomgående pekat på vikten av att bestämmelserna i mönsterskyddslagen formuleras i enlighet med motsvarande bestämmelser i varumärkeslagen. Endast om det finns särskilda skäl bör bestämmelserna avvika från varandra. Sådana avvikelser kan, enligt regeringens uppfattning, exempelvis vara motiverade av språkliga skäl. En modernt språk bör eftersträvas i varje

lagstiftningsärende. När det gäller de synpunkter som Svea hovrätt fört fram håller regeringen inte med om att orden ”I dessa fall” ger någon annan betydelse än det ordval (”Härvid”) som används i 66 § varumärkeslagen. Både uttrycket ”Härvid” och uttrycket ”I dessa fall” syftar tillbaka på det första ledet i den andra meningen i 66 § varumärkeslagen respektive förslaget till 51 § mönsterskyddslagen, dvs. hänvisningen till de nationella reglerna om vite, skadestånd och skyddsåtgärder i 37 a–41 h §§ varumärkeslagen respektive 35 a–37 h §§ mönsterskyddslagen. Som framgår av Lagrådets yttrande till förslagen om ändringar i varumärkeslagen var det just för reglerna om vite, skadestånd och skyddsåtgärder som det borde införas en klargörande bestämmelse om att de nationella reglerna var tillämpliga även vid intrång i gemenskapsvarumärke. Det är alltså just i dessa fall som vad som sägs om varumärkesintrång respektive mönsterintrång skall gälla intrång i gemenskapsvarumärke respektive intrång i gemenskapsformgivning. Eftersom ordet ”härvid” bör undvikas i ny lagstiftning och den formulering som föreslagits i promemorian enligt regeringens bedömning är tydlig bör denna formulering väljas. Någon saklig skillnad i förhållande till varumärkeslagens bestämmelse är alltså inte avsedd.

Som nämnts innehåller artikel 89 i förordningen om gemenskapsformgivning en uppräknning av de åtgärder som domstolen för gemenskapsformgivning skall vidta vid ett konstaterat intrång, om det inte finns särskilda skäl mot det. En av de nämnda åtgärderna är, enligt den svenska versionen av förordningen, förordnande om beslag av de intrångsgörande produkterna. Eftersom förordningen inte kan reglera annat än civilrättsliga förhållanden avses med beslag en civilprocessuell säkerhetsåtgärd.

Enligt svensk rätt kan ett förordnande om beslag av produkter och utrustning i ett intrångsmål endast meddelas om detta förs som ett brottmål (se 37 § mönsterskyddslagen). Däremot kan i tvistemål med stöd av reglerna i 15 kap. 3 § rättegångsbalken förordnas om säkerhetsåtgärder med motsvarande verkan som beslag (se SOU 1965:61 s. 319 och prop. 1969:168 s. 242). Därmed finns i svensk rätt sådana civilprocessuella säkerhetsåtgärder som krävs enligt artikel 89 i förordningen. Mot bakgrund av det anförda delar regeringen promemorians bedömning att några ytterligare bestämmelser i detta hänseende inte behövs.

6 Ikraftträdande m.m.

Regeringens förslag: Ändringarna i mönsterskyddslagen (1970:485) skall träda i kraft den 1 januari 2005.

Regeringens bedömning: Några övergångsbestämmelser behövs inte.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian har dock föreslagits att den allmänt gällande principen om att ny immaterialrättslig lagstiftning blir tillämplig även på redan gällande rättigheter tas in i en särskild bestämmelse.

Remissinstanserna har tillstyrkt förslaget och inte haft något att erinra mot bedömningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Förordningen om gemenskapsformgivning trädde i kraft den 6 mars 2002. Byrån har tagit emot registreringsansökningar avseende gemenskapsformgivning sedan den 1 januari 2003. Förslagen till lagändringar borde därmed redan ha varit genomförda. Det är därför angeläget att bestämmelserna träder i kraft så snart som möjligt. Regeringen föreslår att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2005.

Det är en allmän princip inom immaterialrätten att ny lagstiftning skall tillämpas också på rättigheter som uppkommit och förhållanden som har inträtt innan den nya lagen har trätt i kraft (se exempelvis prop. 1966:40 s. 259 och prop. 2001/02:121 s. 105 f.). Regeringen delar uppfattningen i promemorian att principen bör upprätthållas även när det gäller redan gällande rättigheter som uppkommit enligt förordningen om gemenskapsformgivning. Detta innebär alltså att de nya reglerna om särskilt forum för gemenskapsformgivning samt sanktionsbestämmelserna blir tillämpliga också när talan gäller intrång i gemenskapsformgivning som redan var skyddade vid lagens ikraftträdande. Till skillnad mot vad som föreslogs i promemorian anser regeringen emellertid inte att det i förevarande fall behövs en särskild bestämmelse för detta (jfr t.ex. prop. 1993/94:122 och 1998/99:11).

Den nya straffbestämmelsen skall självfallet inte tillämpas för brottsliga intrång eller överträdelser som skett innan de nya bestämmelserna har trätt i kraft (jfr 2 kap. 10 § regeringsformen och 5 § lagen (1964:163) om införande av brottsbalken).

Såvitt gäller andra typer av sanktioner än de straffrättsliga kan till en början noteras att nya bestämmelser om skyddsåtgärder kan anses tillämpliga vid intrång som begåtts före ikraftträdandet, om inte särskilda övergångsbestämmelser meddelas (jfr Lagrådets yttrande i prop. 1981/82:152 s. 75 samt prop. 1993/94:122 s. 63 f.). Vad gäller skadestånd följer av allmänna principer att nya bestämmelser inte är tillämpliga vid intrång som har begåtts innan de nya bestämmelserna har trätt i kraft. Däremot är nya bestämmelser om vitesförbud tillämpliga även på intrång som har påbörjats före ikraftträdandet av lagen (jfr prop. 1985/86:86 s. 38 och prop. 1993/94:122 s. 63 f.).

Vid bedömningen av om det behövs några övergångsbestämmelser för andra typer av sanktioner än de straffrättsliga är, enligt regeringens uppfattning, utgångspunkten att redan förordningen om gemenskapsformgivning, genom sin direkta tillämplighet, kan ge grund att meddela sådana sanktioner (jfr avsnitt 5.4). Bestämmelserna i EG-förordningen i förening med redan gällande nationell rätt kan alltså ge grund för svenska domstolar att meddela såväl skadestånd som vitesförbud och skyddsåtgärder vid intrång som begåtts före ikraftträdandet av nu aktuell lagstiftning. Som utvecklats tidigare föreslås den nya bestämmelsen om skadestånd, vite och skyddsåtgärder endast av tydlighetsskäl. Mot bakgrund härav bör några särskilda övergångsbestämmelser för dessa situationer inte införas.

De nya bestämmelserna innebär bl.a. att Stockholms tingsrätt från och med dagen för ikraftträdandet kommer att vara ensam behörig att ta upp flertalet mål som rör gemenskapsformgivning. Som en följd av det blir

Svea hovrätt ensam behörig att pröva sådana mål som överklagats. När det gäller de eventuella mål som, med stöd av artikel 80.5 och nationella regler, i behörig ordning har inletts vid andra domstolar men som inte har avgjorts vid ikraftträdandet uppkommer emellertid frågan om de bör lämnas över till Stockholms tingsrätt respektive Svea hovrätt eller om de bör avgöras av den respektive domstol som har påbörjat handläggningen. Några särskilda övergångsbestämmelser för denna situation finns inte i förordningen.

Av allmänna processrättsliga principer följer att nya processuella regler blir tillämpliga omedelbart. Det innebär att nya regler skall tillämpas på varje processuell företeelse som inträffar efter det att regleringen har trätt i kraft. De nya reglerna rubbar dock inte det processuella läge som redan har uppstått vid ikraftträdandet. Denna princip har genomgående följts när ny processrättslig lagstiftning har genomförts (se exempelvis prop. 1999/00:61 Internationell rättslig hjälp i brottmål s. 185 och prop. 2002/03:76 EG:s bevisupptagningsförordning s. 36). Endast vid större olägenheter och svårlösta konflikter mellan gammal och ny lag har särskilda bestämmelser getts i fråga om lagens tillämpning på rättegångar som pågår vid lagens ikraftträdande. Sådana övergångsbestämmelser har t.ex. getts vid införandet av en begränsning av möjligheten att överklaga ett beslut eller vid ändrade regler om rättegångskostnader. I detta lagstiftningsärende finns inte några omständigheter av det slaget som talar för ett frångående av principen att nya regler inte rubbar det processuella läge som redan har uppstått vid ikraftträdandet. Både för parterna och domstolarna är det i stället en fördel om målen avgörs av den domstol som har påbörjat handläggningen. Mot bakgrund av anförda skäl gjordes i promemorian bedömningen att några särskilda övergångsbestämmelser inte behövdes. Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot bedömningen. Också regeringen delar bedömningen. Några särskilda övergångsbestämmelser bör alltså inte införas. Till följd av detta kommer mål som ännu inte har avgjorts vid ikraftträdandet att avgöras av den tingsrätt eller hovrätt som påbörjat handläggningen. Eftersom utpekandet av domstol endast avser första instans kommer de olika tingsrätternas avgöranden i dessa fall att överklagas till respektive hovrätt enligt vad som i allmänhet gäller.

7 Ekonomiska konsekvenser m.m.

Regeringens bedömning: Förslagen medför inte några ökade kostnader för det allmänna. Förslagen får inte heller några konsekvenser för miljön eller för jämställdheten.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har i huvudsak tillstyrkt bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: De föreslagna ändringarna om skyldighet för sökanden att betala en avgift för registreringsmyndighetens vidarebefordran av ansökningar och utfärdande av intyg (se avsnitt 5.2) avses ge myndigheten full kostnadstäckning för sitt arbete. Det finns därför inte anledning att anta

att dessa förslag medför några kostnader för det allmänna. De negativa konsekvenser som det medför för sökanden, som kan vara en enskild person eller ett företag, att betala för serviceåtgärderna uppvägs av de positiva effekterna som förordningen medför för företag och enskilda formgivare.

De tvister om intrång i nationella mönster som förekommer vid svenska domstolar i dag är mycket få till antalet. Det är givetvis svårt att uppskatta vilken genomslagskraft förordningen om gemenskapsformgivning på sikt kommer att få för företag och formgivare i Sverige, och i vilken utsträckning tvisterna om gemenskapsformgivning kommer att föras till domstolarna för gemenskapsformgivning (dvs. Stockholms tingsrätt och Svea hovrätt). Särskilt svårt att bedöma är i vilken utsträckning bestämmelserna om oregistrerad formgivning kommer att leda till processer i domstol. I promemorian görs bedömningen att det inte kommer att bli fråga om fler mål än att de ryms inom befintliga kostnadsramar. Bedömningen har godtagits av remissinstanserna. *Stockholms tingsrätt* har dock framfört att det mycket ansträngda budgetläge som tingsrätten befinner sig i gör att det faktiska utrymmet för att inom befintliga kostnadsramar belasta domstolen med nya målkategorier eller att koncentrera befintliga måltyper till tingsrätten är utomordentligt litet. *Svea hovrätt* har framfört att det krävs en uppföljning av antalet mål. Vidare har hovrätten påpekat att frågan måste ses i ett större sammanhang. Enligt hovrätten finns en risk att många förslag, vilka vart och ett förutsätts ge upphov till endast en marginell ökning av antalet mål, sammantagna tar sådana resurser i anspråk att de inte kan klaras av inom ramen för hovrättens nuvarande medelstilleddning. Denna uppfattning delas av *Domstolsverket*.

Regeringen delar promemorians bedömning att målen om gemenskapsformgivning torde rymmas inom befintliga kostnadsramar. Skulle det, mot förmodan, senare visa sig att det blir en markant ökning av antalet mål får frågan givetvis övervägas på nytt.

Förslagen bedöms inte medföra några nämnvärda konsekvenser för brottsligheten eller det brottsförebyggande arbetet. Inte heller medför förslagen några konsekvenser för den kommunala självstyrelsen, för sysselsättningen och offentlig service i olika delar av landet, för jämställdheten mellan kvinnor och män, för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen eller för miljön (jfr 15 § kommittéförordningen, 1998:1474).

8 Författningskommentar

1 §

I denna lag avses med

1. *mönster*: en produkts eller produktfels utseende, som bestäms av själva produktens detaljer eller av detaljer i produktens utsmyckning särskilt vad gäller linjer, konturer, färger, former, ytstrukturer eller material,

2. *produkt*: ett industriellt eller hantverksmässigt framställt föremål, inbegripet delar som skall monteras till en sammansatt produkt, förpackningar, utstyrelse, grafiska symboler och typsenn, men inte datorprogram,

3. *sammansatt produkt*: en produkt som genom att den är sammansatt av flera utbytbara beståndsdelar kan tas isär och på nytt fogas samman,

Bestämmelser om gemenskapsformgivning enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning finns i denna lag i 50-52 §§.

I paragrafen har ett nytt stycke införts i syfte att upplysa om att det i lagen finns bestämmelser om gemenskapsformgivning.

50 §

Den som ger in en ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning till registreringsmyndigheten för vidare befordran enligt artikel 35.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning skall betala en avgift med det belopp som regeringen bestämmer. Detsamma gäller den som begär ett intyg enligt artikel 78.5 i rådets förordning.

Den nya bestämmelsen innebär att den som enligt artikel 35.1.b i förordningen om gemenskapsformgivning lämnar in en ansökan till Patent- och registreringsverket för vidare befordran till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) i Alicante skall betala en avgift för detta med det belopp som regeringen bestämmer. Detsamma gäller för den som i enlighet med artikel 78.5 i förordningen om gemenskapsformgivning av Patent- och registreringsverket begär ett intyg som skall möjliggöra för honom eller henne att vara ombud inför byrån. Bestämmelsen har närmare berörts i avsnitt 5.2. Bestämmelser om avgifter finns i dag i 29 § mönsterskyddsförordningen (1970:486). Avsikten är att komplettera dessa bestämmelser med bestämmelser om avgifter för ärenden om gemenskapsformgivning.

51 §

Vid intrång i en gemenskapsformgivning tillämpas bestämmelserna i 35 § om ansvar för mönsterintrång. I övrigt gäller 35 a–37 h §§, i den mån inte något annat följer av rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning. I dessa fall skall det som sägs om mönsterintrång gälla intrång i gemenskapsformgivning.

I paragrafen regleras till en början frågan om straffansvar vid intrång i en gemenskapsformgivning. Bestämmelsen innebär att samma straffansvar gäller för intrång i gemenskapsformgivning som för mönsterintrång. Vidare anges uttryckligen att mönsterskyddslagens bestämmelser om vitesförbud, skadestånd och skyddsåtgärder, inklusive intrångsundersökning, kan tillämpas också vid intrång i en gemenskapsformgivning, i den mån inte annat följer av förordningen om gemenskapsformgivning. Paragrafen har behandlats i avsnitt 5.4. Den har utformats i enlighet med motsvarande paragraf i varumärkeslagen (66 §). Viss modernisering har dock skett av språket. Någon saklig skillnad i förhållande till motsvarande bestämmelse i varumärkeslagen är alltså inte avsedd.

52 §

Stockholms tingsrätt är domstol i de mål som avses i 51 § och i artikel 81 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning.

Av bestämmelsen framgår att Stockholms tingsrätt är exklusivt forum när det gäller mål om ansvar, vitesförbud, skadestånd och skyddsåtgärder samt när det gäller mål som avses i artikel 81 i förordningen, dvs. mål om intrång, mål om fastställelse av att det inte föreligger intrång, om sådan talan är tillåten enligt nationell rätt (se 41 § andra stycket mönsterskyddslagen), samt vissa mål om ogiltigförklaring. När det gäller interimistiska åtgärder, inbegripet interimistiska skyddsåtgärder, kan en sådan ansökan emellertid enligt artikel 90.1 förekomma hos samtliga tingsrätter i landet. Paragrafen har behandlats i avsnitt 5.3.

Som en följd av att de angivna målen skall prövas av Stockholms tingsrätt i första instans kommer sådana mål som överklagas i andra instans att prövas av Svea hovrätt. Villkoren för överklagandet, dvs. tidsfrist m.m., bestäms enligt vanliga nationella regler om överklagande till hovrätt (jfr artikel 92.2).

Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning

prop. 2003/04:177
Bilaga 1

5.1.2002

SV

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

L 3/1

I

(Rätsalter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

1998 om mönsterskydd (*) bidrar till att avhjälpa situationen.

med beaktande av Fördraget om upprettandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i dess

(4) Begränsningen av formskyddet till de enskilda medlemsstaternas territorium, oavsett om deras lagstiftningar är närmade till varandra, kan leda till en uppdelning av den inre marknaden när det gäller produkter som innefattar en formgivning som omfattas av nationella rättigheter som innehålls av olika personer, vilket hindrar den fria rörligheten för varor.

med beaktande av kommissionens förslag (2).

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (3).

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (4), och

(5) Av denna anledning bör en gemenskapsformgivning skapas som är direkt tillämplig i varje medlemsstat, eftersom det endast på detta sätt är möjligt att genom en ansökan till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) i enlighet med ett gemensamt förfarande enligt en enda lagstiftning erhålla ett formskydd för ett område som omfattar alla medlemsstater.

av följande skäl

(1) Ett enhetligt system för att införa en gemenskapsformgivning med enhetligt skydd och enhetlig verkan inom gemenskapens hela territorium skulle främja gemenskapens mål enligt fördraget.

(6) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, särskilt ett formskydd för ett område som omfattar alla medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av omfattningen och verkan av inkränkandet av en gemenskapsformgivning och en gemenskapsmyndighet på området, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel gör denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(2) Endast Beneluxländerna har infört en enhetlig formskyddslag. I alla andra medlemsstater regleras formskydd i relevant nationell lagstiftning och är begränsat till den aktuella medlemsstatens territorium. Idemiska formgivningar kan därför ha olika skydd i olika medlemsstater och skyddet kan gälla till förmån för olika innehavare; detta medför oönskvärd konflikter i handeln mellan medlemsstaterna.

(3) De betydande skillnaderna mellan medlemsstaternas formskyddslagstiftningar hindrar och snedvrider konkurrensen inom gemenskapen. I jämförelse med inhemsk handel med och konkurrens mellan produkter som innefattar en formgivning, hindras och snedvrivs handeln och konkurrensen inom gemenskapen genom det stora antalet ansökningar, myndigheter, förfaranden, lagar och till ett land begränsade ensamtittor samt de sammanlagda administrativa utgifterna, som medför betydande kostnader och avgifter för den sökande. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober

(7) Ökat skydd för industriell formgivning stimulerar inte endast de enskilda formgivarna att bidra till gemenskapens samlade höga kompetens på området, utan främjar också innovation och utveckling av nya produkter och investeringar i produktionen av dessa.

(8) Ett mer tillgängligt system för formskydd som är anpassat till den inre marknads behov är därför väsentligt för gemenskapens näringsliv.

(*) EGT C 79, 18.11.1998, s. 20 och EGT C 248, 28.8.2000, s. 1.

(2) EGT C 47, 1.3.2001, s. 118.

(3) EGT C 110, 2.5.1995 och EGT C 75, 15.1.2000, s. 35.

(4) EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

- (9) De materiella bestämmelserna om formskydd i denna förordning bör anpassas till motsvarande bestämmelser i direktiv 98/71/EG om mönsterskydd.
- (10) Teknisk innovation bör inte hänmas genom att formskydd beviljas för detaljer med uteslutande teknisk funktion. Med detta menas inte att en formgivning måste ha ett estetiskt värde. På samma sätt bör driftskompatibiliteten mellan produkter från olika tillverkare inte försvåras genom att skyddet utsträcks till att omfatta en formgivning av mekaniskt sammanfogande delar. Detaljer i en formgivning som av dessa skäl inte omfattas av skyddet bör därför inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av formgivningen uppfyller kraven för skydd.
- (11) Mekaniskt sammanfogande delar i en produkt i modulutförande kan emellertid vara en viktig del av modulproduktens utvecklande karaktär och en betydelsefull tillgång när produkterna marknadsförs, och dessa bör därför vara berättigade till skydd.
- (12) Skyddet bör inte utsträckas till att omfatta sådana beståndsdelar som inte syns vid en normal användning av en produkt eller sådana detaljer på en sådan del som inte syns när delen är monterad eller som i sig inte uppfyller kraven på nyhet och särprägel. Detaljer i en formgivning som av dessa skäl inte omfattas av skyddet bör därför inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av formgivningen uppfyller kraven för skydd.
- (13) En fullständig tillnärmning av medlemsstaternas lagar kunde inte uppnås genom direktiv 98/71/EG när det gäller användning av skyddade formgivningar för att möjliggöra reparation av en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, när formgivningen används för eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt på vars utformning den skyddade formgivningen beror. Som en led i förfarandeförslaget för detta direktiv åtog sig kommissionen att analysera följderna av bestämmelserna i direktivet tre år efter direktivets genomförandedag, i synnerhet för de industrisektorer som berörs mest. Under dessa omständigheter bör skydd i form av gemenskapsformgivning inte erhållas för en formgivning som används för eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt på vars utformning formgivningen beror och som används för att möjliggöra reparation av en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, förin rådet har beslutat om sin hållning i frågan på grundval av ett förslag från kommissionen.
- (14) In formgivnings särprägel bör bedömas utifrån om det helhetsintryck som en kunnig användare ges vid betraktande av formgivningen tydligt skiljer sig från det han ges av den samlade mängden av redan befintliga formgivningar, med beaktande av arten av den produkt som formgivningen används för eller ingår i och i synnerhet den industrisektor dit den bör samt graden av formgivarens frihet att utveckla formgivningen.
- (15) In gemenskapsformgivning bör i möjligaste mån tillfredsställa behoven för alla industrisektorer inom gemenskapen.
- (16) Några av dessa sektorer skapar en stor mängd formgivningar för produkter med kort kommersiell livslängd, och i detta fall är det en fördel med skydd utan de belastningar som registreringsformaliteter innebär, medan skyddstiden är av underordnad betydelse. Å andra sidan finns det industrisektorer som värdesätter registreringens fördelar på grund av den större rättsliga säkerhet den innebär och som efterfrågar en längre skyddstid som motsvarar den förväntade kommersiella livslängden på deras produkter.
- (17) Detta innebär att det bör finnas två former av skydd, en kortfristig, oregistrerad formgivning och en mera långfristig, registrerad formgivning.
- (18) För en registrerad gemenskapsformgivning krävs att ett register upprättas och förs i vilket man registrerar alla ansökningar som uppfyller de formella kraven och för vilka en ingivningsdag har fastställts. Registreringssystemet bör i princip inte grundas på sållig prövning av huruvida skyddskraven är uppfyllda före registreringen. Därigenom minimeras den belastning som registreringen och andra förfaranden medför för de sökande.
- (19) In gemenskapsformgivning bör vara giltig endast om formgivningen är ny och om den har särprägel i förhållande till andra formgivningar.
- (20) Det är också nödvändigt att låta formgivaren eller den till vilken rätten har övergått pröva de produkter som innefattar formgivningen på marknaden innan beslut fattas om det är önskvärdt med ett skydd genom en registrerad gemenskapsformgivning. Det är därför nödvändigt att föreskriva att offentliggörande av formgivningen genom formgivaren eller den till vilken rätten har övergått eller offentliggörande till följd av missbruk inom en tid av tolv månader före dagen för ingivande av en ansökan om registrerad gemenskapsformgivning inte får inverka menligt på bedömningen av den aktuella formgivningens nyhet eller särprägel.

- (21) Den ensamrätt som en registrerad gemenskapsformgivning medför överensstämmer med dess större rättsliga säkerhet. En registrerad gemenskapsformgivning bör emellertid endast medföra rätt att förhindra efterbildning. Skyddet kan därför inte utsträckas till formgivna produkter som är resultatet av formgivning som självständigt skapats av en annan formgivare. Denna rätt bör också omfatta handel med produkter som innefattar inbudsgevärande formgivning.
- (22) Åtgärder för att säkerställa utövandet av dessa rättigheter bör regleras i nationell lagstiftning. Det är därför nödvändigt att föreskriva vissa grundläggande, enhetliga påföljder i alla medlemsstater. Dessa påföljder bör göra det möjligt att hindra fortsatt inbudsgevärande vid vilken domstol talan väcks.
- (23) En tredje person som kan visa att han i god tro inom gemenskapen, även i handeln, har börjat använda, eller har gjort allvariga och faktiska förberedelser för att där använda en formgivning som är skyddad genom en registrerad gemenskapsformgivning och som inte är en efterbildning av denna, kan få rätt att i begränsad omfattning utnyttja den formgivningen.
- (24) Det är ett grundläggande mål i denna förordning att förfarandet för att erhålla en registrerad gemenskapsformgivning bör medföra minsta möjliga kostnad och svårighet för de sökande, så att den blir lättillgänglig för små och medelstora företag och enskilda formgivare.
- (25) De industrisektorer som under korta tidsperioder skapar en stor mängd formgivningar som kan ha kort livslängd och av vilka kanske endast några få slutligen saluförs, kommer att kunna dra fördel av den registrerade gemenskapsformgivningen. Det finns också inom dessa sektorer ett behov av att lämna tillgång till den registrerade gemenskapsformgivningen. Dena behov bör tillgodoses genom möjligheten att sammanföra flera formgivningar i en gemensam ansökan. De formgivningar som ingår i en gemensam ansökan får emellertid behandlas oberoende av varandra när det gäller beroende av rättigheter, licenser, sakrätt, exekutiva åtgärder, motpartsförhållanden, avstående, förfälska, överlåtelse, senarelag offentliggörande eller oeghliggörelse.
- (26) Det normala offentliggörandet efter registrering av en gemenskapsformgivning kan i vissa fall spöna eller iverityra framgången för en affärstransaktion som omfattar formgivningen. Möjligheten att få offentliggörandet uppskjutet under en rimlig tid erbjuder därför en lösning i dessa fall.
- (27) En förfarande för att ta upp mål avseende giltigheten av en registrerad gemenskapsformgivning på en enda plats skulle medföra kostnader och tidsbesparingar jämfört med förfaranden där olika nationella domstolar är inblandade.
- (28) Det är därför nödvändigt att fastställa vissa rättsliga åtgärder, däribland rätten att överklaga till en överklagandenämnd, och i sista hand till Europeiska gemenskapernas domstol. Ett sådant förfarande skulle bidra till att utveckla en enhetlig tolkning av kraven som rör gemenskapsformgivningars giltighet.
- (29) Det är av stor betydelse att de rättigheter som en gemenskapsformgivning medför kan tillämpas effektivt inom gemenskapens hela territorium.
- (30) Systemet för rättslig prövning bör utformas så att "forum shopping" i möjligaste mån undviks. Det är därför nödvändigt att fastställa klara bestämmelser om internationell behörighet.
- (31) Denna förordning utesluter inte att det på formgivningar som skyddas genom gemenskapsformgivning tillämpas bestämmelser om industriellt rättskydd eller andra relevanta bestämmelser i medlemsstaternas lagstiftning, till exempel bestämmelser om formskydd förvärvat genom registrering eller bestämmelser om registrerade formgivningar, varumärken, patent och nyttighetsmodeller, följ konkurrens eller civiltätligt ansvar.
- (32) Eftersom lagstiftningen om upphovsrätt inte är fullständigt harmoniserad, är det viktigt att slå fast principen om dubbel skydd enligt gemenskapsformskyddets princip och enligt upphovsrätten, varvid medlemsstaterna kommer att ges frihet att bestämma omfattningen av upphovsrätten och under vilka förutsättningar sådant skydd medges.
- (33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (7).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Gemenskapsformgivning

1. En formgivning som uppfyller villkoren i denna förordning kallas nedan "gemenskapsformgivning".

(7) EGT L 188, 17.7.1999, s. 23.

2. En gemenskapsformgivning skall skyddas

a) såsom en "registrerad gemenskapsformgivning", om den görs tillgänglig för allmänheten på det sätt som föreskrivs i denna förordning.

b) såsom en "registrerad gemenskapsformgivning", om den registreras på det sätt som föreskrivs i denna förordning.

3. En gemenskapsformgivning skall ha en enhetlig karaktär. Den skall ha samma rättverkan i hela gemenskapen. Den får registreras, överlåtas, avstås från eller bli föremål för ett avgörande varigenom den förklarar ogiltig, eller dess användning får förbjudas, endast med avseende på hela gemenskapen. Detta princip skall gälla om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Artikel 2

Byrån

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning), nedan kallad "byrån", som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾, nedan kallad "förordningen om gemenskapsvarumärken", skall tillgöra de uppgifter som den anförs genom den här förordningen.

AVDELNING II

FORMSKYDDSLAGSTIFTNING

Avsnitt 1

Skyddskrav

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- formgivning: en produkt eller en produktens utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten och/eller i produktens utseende och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, ystruktur och/eller material.
- produkt: alla industriellt eller hantverksmässigt framställda föremål, inklusive delar som skall hopmonteras till en sammansatt produkt, förpackningar, utstyrel, grafiska symboler och typografiska typsnitt, dock med undantag av datorprogram.
- sammansatt produkt: en produkt som består av flera utbytbara beståndsdelar, så att produkten kan tas isär och åter hopfogas.

⁽¹⁾ EGT L 31, 14.1.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3288/94 (EGT L 343, 11.12.1994, s. 85).

Artikel 4

Skyddskrav

1. En formgivning skall skyddas som en gemenskapsformgivning i den mån den är ny och särpräglad.

2. En formgivning av eller som ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt skall endast betraktas som ny och särpräglad i den mån

a) beståndsdelen, när den har infogats i den sammansatta produkten, förblir synlig vid normal användning av denna, och

b) sådana synliga detaljer i beståndsdelen i sig uppfyller kraven på nyhet och särprägel.

3. Med "normal användning" enligt punkt 2 a avses slutanvändarens användning, dock inte underhåll, service och reparationsarbeten.

Artikel 5

Nyhet

1. En formgivning skall betraktas som ny om ingen identisk formgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten

a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då den formgivning för vilken skydd begärs, för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten.

b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då en ansökan om registrering lämnades in avseende den formgivning för vilken skydd begärs eller, om prioritet överopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Formgivningar skall betraktas som identiska om deras utseende endast skiljer sig åt på ovisibla punkter.

Artikel 6

Särprägel

1. En formgivning skall anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten

a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då den formgivning för vilken skydd begärs, för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten.

b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet överopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Vid prövning av en formgivnings särprägel skall den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen beaktas.

Artikel 7

Offentliggörande

1. Vid tillämpning av artiklarna 5 och 6 gäller att en förgivning skall anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten om den har offentliggjorts i samband med registrering eller på annat sätt, eller förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt före den dag som avses i artikel 5.1 a och artikel 6.1 a eller artikel 5.1 b och artikel 6.1 b, utom i de fall då dessa omständigheter inte rimligen kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom gemenskapen. Förgivningen skall emellertid inte anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten endast på grund av att den visats för annan efter en uttalad eller tyst överenskommelse om konfidentialitet.

2. Allmänhetens kännedom om förgivningen inverkar inte på tillämpningen av artiklarna 5 och 6 i sådana fall då en förgivning för vilken skydd söks genom en registrerad gemenskapsförgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten

a) genom förgivaren, den till vilken rätten har övergått eller någon annan till följd av uppgifter som tillhandahållits eller åtgärder som vidtagits av förgivaren eller den till vilken rätten har övergått, och

b) under en period av tolv månader före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

3. Punkt 2 skall också tillämpas om förgivningen har gjorts tillgänglig för allmänheten till följd av missbruk i förhållande till förgivaren eller den till vilken rätten har övergått.

Artikel 8

Förgivningar betingade av teknisk funktion och förgivningar för mekaniska sammanfogande delar

1. En gemenskapsförskydd kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av en teknisk funktion.

2. En gemenskapsförskydd kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som måste återges exakt till formen och dimensionerna för att den produkt som förgivningen ingår i eller används för skall gå att mekaniskt ansluta till eller placera i, kring eller mot en annan produkt, så att båda produkterna fyller sin funktion.

3. Med avvikelse från punkt 2 skall en gemenskapsförskydd under de förutsättningar som anges i artiklarna 5 och 6 kunna erhållas för en förgivning som tillåter att inbördes utbytbara produkter sammanfogas eller förbinds med varandra ett stort antal gånger inom ett modulsystem.

Artikel 9

Förgivningar som strider mot allmän ordning eller allmän moral

En gemenskapsförskydd kan inte erhållas för en förgivning som strider mot allmän ordning eller allmän moral.

Avsnitt 2

Skyddsomfång och skyddstid

Artikel 10

Skyddsomfång

1. En gemenskapsförgivnings skyddsomfång skall omfattas varje förgivning som inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck.

2. Vid prövning av skyddsomfånget skall hänsyn tas till den grad av frihet förgivaren har haft vid utvecklingen av förgivningen.

Artikel 11

Skyddstid för oregistrerad gemenskapsförgivning

1. En förgivning som uppfyller kraven i avsnitt 1 skall skyddas som en oregistrerad gemenskapsförgivning under tre år räknat från den dag då förgivningen för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen.

2. För punkt 1 gäller att en förgivning skall anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen om den har offentliggjorts, förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt, så att dessa omständigheter rimligen kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom gemenskapen. Förgivningen skall emellertid inte anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten endast på grund av att den visats för annan efter en uttalad eller tyst överenskommelse om konfidentialitet.

Artikel 12

Skyddstid för registrerad gemenskapsförgivning

Efter registrering vid byrån skall en förgivning som uppfyller kraven i avsnitt 1 skyddas som en registrerad gemenskapsförgivning under fem år räknat från den dag då ansökan lämnades in. Rättighetshavaren kan få skyddstiden förlängd med en eller flera femårsperioder upp till sammanlagt 25 år räknat från den dag då ansökan lämnades in.

Artikel 13

Förnyelse

1. Registrering av en registrerad gemenskapsformgivning skall förnyas på begäran av rättighetshavaren eller av någon som uttryckligen berättigats av denne, under förutsättning att förnyelseavgiften har betalats.

2. Byrån skall underrätta rättighetshavaren till den registrerade gemenskapsformgivningen och andra personer som har en registrerad rätt till den registrerade gemenskapsformgivningen om registreringsperiodens upphörande i god tid dessförinnan (registrering sker i det register över gemenskapsformgivningar som avses i artikel 72, nedan kallat registret). Underlåtenhet att lämna sådan underrättelse skall inte medföra ansvar för byrån.

3. En begäran om förnyelse skall lämnas in och förnyelseavgiften skall betalas inom sex månader räknat från den sista dagen i den månad då skyddet upphör. En begäran kan dessutom lämnas in och avgiften betalas inom en ytterligare sexmånadersperiod räknat från den dag som anges i första mening, om en tilläggsavgift betalas inom denna tidsperiod.

4. Förnyelsen får verka från och med dagen efter utgången av registreringsperioden. Förnyelsen skall registreras.

AVSNITT 3

Rättigheter avseende gemenskapsformgivningar

Artikel 14

Rätt till gemenskapsformgivningar

1. Rätten till en gemenskapsformgivning skall tillkomma formgivaren eller den till vilken rätten har övergått.

2. Om två eller flera personer gemensamt har skapat en formgivning, skall rätten till gemenskapsformgivningen tillfalla dem gemensamt.

3. Om en formgivning har skapats av en anställd som en led i dennes arbetsuppgifter eller enligt arbetsgivarens instruktioner, skall rätten till gemenskapsformgivning emellertid tillkomma arbetsgivaren, om inte annat har avtalats eller föreskrivs i tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 15

Anspråk på rätt till gemenskapsformgivning

1. Om en person offentliggör eller gör anspråk på en oregistrerad gemenskapsformgivning eller om en registrerad gemenskapsformgivning har lämnats in eller registrerats i dennes namn utan att personen är berättigad till den enligt artikel 14, kan den person som är berättigad till den enligt den nämnda artikeln, utan att det påverkar möjligheten till andra

rättsmedel, göra anspråk på att bli erkänd som den rättmätiga innehavaren av gemenskapsformgivningen.

2. Om en person gemensamt med någon annan har rätt till en gemenskapsformgivning, kan den personen i enlighet med punkt 1 göra anspråk på att bli erkänd som medinnehavare.

3. Talan enligt punkt 1 eller 2 skall väckas senast tre år efter den dag då en registrerad gemenskapsformgivning offentliggjordes eller en oregistrerad gemenskapsformgivning gjordes tillgänglig. Denna bestämmelse är inte tillämplig om den person som inte har rätt till gemenskapsformgivningen var i ond tro när ansökan om skydd för formgivningen lämnades in eller när formgivningen gjordes tillgänglig eller överläts till honom.

4. För en registrerad gemenskapsformgivning skall följande förtas in i registret:

- a) Uppgift om att talan har väckts i enlighet med punkt 1.
- b) Dom eller slutligt beslut i rättegångsförfarandet.
- c) Varje ändring i innehavet av den registrerade gemenskapsformgivningen till följd av domar eller det slutliga beslutet.

Artikel 16

Rättsverkan av domstolsavgörande om rätt till registrerade gemenskapsformgivningar

1. Om innehavet av en registrerad gemenskapsformgivning ändras fullständigt till följd av talan enligt artikel 15.1, skall licenser och andra rättigheter upphöra att gälla i och med att den berättigade personen förs in i registret.

2. Om, innan en talan enligt artikel 15.1 har registrerats, innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning eller en licensstagare har använt formgivningen inom gemenskapen eller gjort allvariga och faktiska förberedelser för att göra det, får han försätta med sådan användning under förutsättning att han inom den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna ansöker om en enkel kort från den nya rättshavaren vars namn är införd i registret. Licensen skall beviljas för en rimlig tid och på rimliga villkor.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas om rättighetshavaren eller licensstagaren var i ond tro när han började använda formgivningen eller började göra förberedelser för det.

Artikel 17

Presumtion till förmån för registrerad rättighetshavare

Den person i vars namn gemenskapsformgivningen är registrerad eller, före registrering, den person i vars namn ansökan lämnats in, skall betraktas som rättighetshavare i alla förfaranden vid byrån samt i alla andra förfaranden.

Artikel 18

Formgivarens rätt att anges

Formgivaren har rätt att, i likhet med sökanden eller innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning, anges, som formgivare, inför bysån och i registret. Om formgivningen är resultatet av ett lagarbete, får angivande av laget ersäma angivande av de enskilda formgivarna.

AVSNITT 4

Gemenskapsformgivningens rättssystem

Artikel 19

Rättigheter knutna till gemenskapsformgivningar

1. En registrerad gemenskapsformgivning skall ge innehavaren ensamrätt att använda den och att hindra tredje man från att utan hans samtycke använda den. Med användning enligt denna bestämmelse avses särskilt att tillverka, bjuda ut, släppa ut på marknaden, importera, exportera eller använda en produkt som formgivningen ingår i eller används för eller att lagervålla en sådan produkt för sådana ändamål.

2. En oregistrerad gemenskapsformgivning skall dock ge innehavaren rätt att hindra de handlingar som avses i punkt 1 endast om den besiddna användningen är ett resultat av att den skyddade formgivningen efterbildats.

Den besiddna användningen skall inte anses vara ett resultat av en efterbildning av den skyddade formgivningen om den är ett resultat av ett oberoende, skapande arbete som utförts av en formgivare som man rimligen kan anta inte kände till den formgivning som innehavaren gjort tillgänglig för allmänheten.

3. Punkt 2 skall också tillämpas på en registrerad gemenskapsformgivning vars offentliggörande senarelägs, under förutsättning att de relevanta uppgifterna i registret och akten inte har gjorts tillgängliga för allmänheten i enlighet med artikel 50.4.

Artikel 20

Begränsning i rättigheter knutna till gemenskapsformgivningar

1. De rättigheter som är knutna till en gemenskapsformgivning får inte utövas när det gäller

- a) handlingar som företas privat och utan vinstsyfte,
- b) handlingar som företas i experimentsyfte,
- c) handlingar som innebär återgivning i syfte att citera eller undervisa, förutsatt att sådana handlingar är förenliga med god affärsösk och inte oemotiverat skadar normalt utnyttjande av formgivningen samt på villkor att källan anges.

2. Vidare får de rättigheter som är knutna till en gemenskapsformgivning inte utövas när det gäller

a) utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i tredje land, när dessa tillfälligt kommer in på gemenskapens territorium,

b) import till gemenskapen av reservdelar och tillbehör för reparation av sådana fartyg,

c) reparation av sådana fartyg.

Artikel 21

Konsumtion av rättigheter

Rättigheter som är knutna till en gemenskapsformgivning skall inte utsträckas till att omfatta handlingar som rör en produkt i vilken en formgivning inom gemenskapsformgivningens skyddsområde ingår som en del eller för vilken formgivningen används, om produkten har släppts ut på marknaden i gemenskapen av innehavaren av gemenskapsformgivningen eller med dennes samtycke.

Artikel 22

Rätt till registrerade gemenskapsformgivningar på grundval av tidigare användning

1. Tredje man kan överropa en rätt på grundval av tidigare användning om han visar att han före den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet överopas, före den dag från vilken prioritet räknas, i god tro har börjat att inom gemenskapen använda eller gjort allvarliga och faktiska förberedelser för att där använda en formgivning som är skyddad genom en registrerad gemenskapsformgivning och som inte är en efterbildning av denna.

2. Rätten på grundval av tidigare användning skall ge denna tredje man rätt att utnyttja formgivningen för de ändamål för vilka han hade börjat använda den eller för vilka han hade gjort allvarliga och faktiska förberedelser före den dag då ansökan lämnades in eller den dag från vilken prioritet räknas för den registrerade gemenskapsformgivningen.

3. Rätten på grundval av tidigare användning skall inte ge rätt att bevilja en annan person licens att utnyttja formgivningen.

4. Rätten på grundval av tidigare användning får inte överlitas utom när tredje man är ett företag, och då endast tillsammans med den del av företaget där formgivningen har använts eller förberedelserna har gjorts.

Artikel 23

Användning av staten

Alla bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning som medger att nationella formgivningar används av eller för staten får tillämpas på gemenskapsformgivningar, men bara i den utsträckning som användningen är nödvändig för väsentliga försvars- eller säkerhetsbehov.

Avsnitt 5

Ogiltighet

Artikel 24

Ogiltigförklaring

1. En registrerad gemenskapsformgivning skall förklaras ogiltig efter ansökan till byrån i enlighet med förfarandet i avdelningarna VI och VII eller av en domstol för gemenskapsformgivning på grundval av ett genkätomål i samband med talan om inrätt.

2. En gemenskapsformgivning kan förklaras ogiltig även efter det att rätten till den har upphört eller avsläppts från.

3. En registrerad gemenskapsformgivning skall förklaras ogiltig av en domstol för gemenskapsformgivning efter ansökan till en sådan domstol eller på grundval av ett genkätomål i samband med talan om inrätt.

Artikel 25

Ogiltighetsgrunder

1. En gemenskapsformgivning får förklaras ogiltig endast om

- formgivningen inte överensstämmer med definitionen i artikel 3 a,
- den inte uppfyller kraven i artiklarna 4-8,
- rättighetshavaren enligt ett domstolsbeslut inte har rätts till gemenskapsformgivningen i enlighet med artikel 14,
- gemenskapsformgivningen står i strid med en tidigare formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten efter den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken gemenskapsformgivningens prioritet räknas, och som är skyddad från en dag före den nämnda dagen genom en registrerad gemenskapsformgivning eller en ansökan om en sådan formgivning, eller genom en registrerad formgivning i en medlemsstat eller en ansökan om registrering av en sådan formgivning,
- ett särskildande kännesecken används i en senare formgivning, och gemenskapsrätten eller den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på detta kännesecken ger kännesecknets rättighetshavare rätt att förbjuda sådan användning,
- formgivningen innebär en otillåten användning av ett verk som skyddas av en medlemsstats lagstiftning om upphovsrätt,
- formgivningen innebär en felaktig användning av något av det som förtecknas i artikel 6 ter i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten, nedan kallad "Paris-konventionen", eller av märken, emblem och vapen som inte omfattas av nämnda artikel 6 ter och som är av särskilt allmänt intresse i en medlemsstat.

2. Den grund som anges i punkt 1 c får åberopas endast av den person som har rätt till gemenskapsformgivningen enligt artikel 14.

3. De grunder som anges i punkterna 1 d-f får åberopas endast av den person som ansöker om eller innehar den tidigare rättigheten.

4. Den grund som anges i punkt 1 g får åberopas endast av den person eller organisation som berörs av användningen.

5. Punkterna 3 och 4 skall inte påverka medlemsstaternas frihet att föreskriva att de grunder som anges i punkt 1 d och g också kan åberopas på eget initiativ av den behöriga myndigheten i medlemsstaten i fråga.

6. En registrerad gemenskapsformgivning som har förklarats ogiltig i enlighet med punkt 1 b, e, f eller g får bibehållas i ändrad form, om den i denna form uppfyller skyddskraven och om formgivningens identitet bibehålls. Bibehållande i ändrad form kan även omfattas registrering åtföljd av en förklaring om partiellt avstämning av skydd från innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen eller införande i registret av ett domstolsbeslut eller ett beslut av byrån där det fastställs att den registrerade gemenskapsformgivningen är dåvis ogiltig.

Artikel 26

Följder av ogiltighet

1. En gemenskapsformgivning skall, i den utsträckning som den har förklarats ogiltig, från början anses ha saknat den rättverkan som föreskrivs i denna förordning.

2. Med förbehåll för nationella bestämmelser om skadeståndkrav till följd av skada som vållats genom försvarlighet eller ond tro hos innehavaren av gemenskapsformgivningen eller av nationella bestämmelser om orättmätig vinning, skall den retroaktiva verkan av gemenskapsformgivningens ogiltighet inte påverka

- ett avgörande i mål om inrätt som har vunnit laga kraft och verkställts före beslutet om ogiltighet,
- ett avtal som ingåtts före ett avgörande om ogiltighet, i den mån som avtalet har fullgjorts före avgörandet; belopp som har betalats i enlighet med avtalet kan dock återkrävas i den utsträckning som är skälig med hänsyn till omständigheterna.

AVDELNING II

GEMENSKAPSFORMGIVNINGAR SOM FÖRMÖGENHETS-
OBJEKT

Artikel 27

Gemenskapsformgivnings likvärdighet med nationellt
formskydd

1. Om inte annat följer av artiklarna 28, 29, 30, 31 och 32 skall en gemenskapsformgivning som förmögenhetsobjekt i sin helhet och inom hela gemenskapen behandlas som ett nationellt formskydd i den medlemsstat

- på vars territorium innehavaren den relevanta dagen har sitt säte eller sin hemvist, eller
- om punkt a inte är tillämplig, på vars territorium innehavaren den relevanta dagen har ett driftställe.

2. När det gäller registrerade gemenskapsformgivningar skall punkt 1 tillämpas i enlighet med uppgifterna i registret.

3. Om flera personer gemensamt innehar en formgivning och minst två av dem uppfyller villkoret i punkt 1, skall den medlemsstat som avses i den paragrafen bestämmas

a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, genom hänvisning till den berörda med innehavaren som de i sanförstånd har utsetts.

b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, genom hänvisning till den första av de berörda innehavarna i den ordning i vilken de anges i registret.

4. Om punkterna 1, 2 och 3 inte är tillämpliga, skall den medlemsstat som avses i punkt 1 vara den medlemsstat där byråns site är belägen.

Artikel 28

Överlåtelse av registrerade gemenskapsformgivningar

Följande bestämmelser skall gälla för överlåtelse av en registrerad gemenskapsformgivning:

a) På begäran av en av parterna skall överlåtelser föras in i registret och offentliggöras.

b) Till dess att överlåtelser har förts in i registret kan den till vilken rätten har övergitt inte göra gällande de rättigheter som följer av en registrerad gemenskapsformgivning.

c) Om tidsfrister skall iaktas gentemot byrån, kan den till vilken rätten har övergitt lämna motsvarande uppgifter till byrån så snart som begäran om registrering av överlåtelser har tagits emot av byrån.

d) Alla handlingar som enligt artikel 66 skall delges innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen skall av byrån ställas till den som är registrerad som innehavare eller till dennes ombud, om ombud har utsetts.

Artikel 29

Sakrätter avseende registrerade gemenskapsformgivningar

1. En registrerad gemenskapsformgivning kan ställas som säkerhet eller bli föremål för sakrättsligt skydd.

2. På begäran av en av parterna skall de rättigheter som avses i punkt 1 införas i registret och offentliggöras.

Artikel 30

Exekutiva åtgärder

1. En registrerad gemenskapsformgivning kan bli föremål för exekutiva åtgärder.

2. När det gäller exekutiva åtgärder som avser en registrerad gemenskapsformgivning skall de domstolar och myndigheter i den medlemsstat som bestäms enligt artikel 27 ha exklusiv behörighet.

3. På begäran av en av parterna skall en exekutiv åtgärd införas i registret och offentliggöras.

Artikel 31

Insolvensförfarande

1. En gemenskapsformgivning kan endast ingå i sådana insolvensförfaranden som inledds i den medlemsstat på vars territorium gäldenärens huvudsakliga intressen finns.

2. Om flera personer gemensamt innehar en gemenskapsformgivning, skall punkt 1 tillämpas på innehavarens andel.

3. Om en gemenskapsformgivning ingår i ett insolvensförfarande, skall detta på begäran av den behöriga nationella myndigheten noteras i det register som avses i artikel 48 och offentliggöras i den riktning om gemenskapsformgivning som avses i artikel 73.1.

Artikel 32

Licens

1. En gemenskapsformgivning kan bli föremål för licens för hela eller en del av gemenskapen. En licens kan vara exklusiv (exklusiv licens) eller icke-exklusiv (enkel licens).

2. Utan att det påverkar eventuell talan som grundar sig på avtalsrätten, får innehavaren överge de rättigheter som är knutna till gemenskapsformgivningen gentemot en licensstagare som bryter mot någon bestämmelse i licensavtalet med avseende på licensens giltighetstid, den form i vilken formgivningen får användas, det produktområdet som licensen är utfärdad för och kvaliteten på de produkter som tillverkas av licensstagaren.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i licensavtalet får licensstagaren väcka talan om intring i en gemenskapsformgivning endast om innehavaren lämnar sitt medgivande till detta. Innehavaren av en exklusiv licens får dock väcka sådan talan om innehavaren av gemenskapsformgivningen efter uppmärksamhet av göra detta inte själv väcker talan om intring inom rimlig tid.

4. En licensstagare skall, i syfte att erhålla skadestånd för den skada som han lidit, ha rätt att intervensera i ett mål om intring som innehavaren av en gemenskapsformgivning har inlett.

5. När det gäller registrerade gemenskapsformgivningar skall uppgift om upplåtelse eller överlåtelse av en licens för en sådan rättighet på begäran av någon av parterna införas i registret och offentliggöras.

Artikel 33

Rättsverkan i förhållande till tredje man

1. Rättsverkan i förhållande till tredje man av de rättshandlingar som avses i artiklarna 28, 29, 30 och 32 skall regleras av lagstiftningen i den medlemsstat som bestäms i enlighet med artikel 27.

2. När det gäller registrerade gemenskapsformgivningar skall dock de rättshandlingar som avses i artiklarna 28, 29 och 32 ha rättsverkan gentemot tredje man i samtliga medlemsstater först efter det att de införts i registret. Emellertid skall en sådan rättshandling, innan den förs in i registret, ha rättsverkan gentemot en tredje man som har förvärvat rättigheter till den registrerade gemenskapsformgivningen efter tidpunkten för rättshandlingen men som kände till rättshandlingen när rättigheten förvärvades.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas på en person som förvärvat en registrerad gemenskapsformgivning eller en rättighet till en registrerad gemenskapsformgivning genom att ett företag i sin helhet överläts eller genom någon annan generell övergång.

4. Till dess att gemensamma bestämmelser för medlemsstaterna träder i kraft i fråga om insövnens, skall rättsverkan gentemot tredje man av insövnensförfaranden regleras av lagstifningen i den medlemsstat där sådana förfaranden först har antetts enligt nationell lagstiftning eller enligt de bestämmelser som är tillämpliga på detta område.

Artikel 34

Ansökan om registrerad gemenskapsformgivning som förmögenhetsobjekt

1. En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning som förmögenhetsobjekt skall i sin helhet och för gemenskapens hela territorium behandlas som en nationellt formskydd i den medlemsstat som bestäms i enlighet med artikel 27.

2. Artiklarna 28, 29, 30, 31, 32 och 33 skall även tillämpas på ansökningar om registrerad gemenskapsformgivning. Om verkan av någon av dessa bestämmelser är beroende av en införelse i registret, skall denna formalitet fullgöras vid den följande registreringen av gemenskapsformgivningen.

AVDELNING IV

ANSÖKAN OM REGISTRERADE GEMENSKAPSFÖRMGIVNINGAR

AVSNITT 1

Inlämning av ansökningar och krav rörande sådana ansökningar

Artikel 35

Inlämning och vidarebefordran av ansökningar

1. En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning får efter sökandens eget val lämnas

- a) till byrån, eller
- b) till den centrala myndigheten för industriellt rättskydd i en medlemsstat, eller

c) i Beneluxländerna, till Benelux formskyddsbyrå.

2. Om en ansökan lämnas till den centrala myndigheten för industriellt rättskydd i en medlemsstat eller till Benelux formskyddsbyrå, skall denna myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder för att vidarebefordra ansökan till byrån inom två veckor från inlämningen. Den får ta ut en ansökningsavgift som inte får överstiga de administrativa kostnaderna för att ta emot och vidarebefordra ansökan.

3. Så snart som byrån tagit emot en ansökan som vidarebefordrats av en central myndighet för industriellt rättskydd i en medlemsstat eller av Benelux formskyddsbyrå, skall byrån underrätta sökanden, med uppgift om vilken dag ansökan tagits emot av byrån.

4. Senast tio år efter det att denna förordning har trätt i kraft skall kommissionen utarbeta en rapport om hur systemet med inlämning av ansökningar om registrerade gemenskapsformgivning fungerar, i förekommande fall åtföljd av förslag till ändringar.

Artikel 36

Krav på ansökan

1. En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning skall innehålla

- a) en anhållan om registrering,
- b) uppgifter som gör det möjligt att identifiera sökanden,
- c) en återgivning av formgivningen som är lämplig för avbildning. Om ansökan gäller en tredimensionell formgivning och innehåller en begäran om senareläggning av offentliggörandet i enlighet med artikel 50, får återgivningen av formgivningen emellertid ersättas med ett provexemplar.

2. Ansökan skall vidare innehålla uppgifter om de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för.

3. Dessutom får ansökan innehålla

- a) en närmare beskrivning av återgivningen eller provexemplaret,
- b) en begäran om senareläggning av offentliggörandet av registreringen i enlighet med artikel 50,
- c) uppgifter som gör det möjligt att identifiera ombudet, om sökanden har utsett ett sådant,
- d) indelning i klasser av de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för,
- e) uppgift om formgivaren eller gruppen av formgivare eller en förklaring på sökandens ansvar om att formgivaren eller gruppen av formgivare har avstått från rätten att anges.

4. För en ansökan skall registreringsavgift och avgift för offentliggörande betalas. Om en begäran om senareläggning av offentliggörandet ges in i enlighet med punkt 3 b, skall avgiften för offentliggörande ersättas av en avgift för senareläggning av offentliggörandet.

5. Ansökan skall uppfylla kraven i tillämpningsföreskrifterna.

6. De uppgifter som avses i punkt 2 och i punkt 3 a och d skall inte påverka formgivningens skyddsbemäring som sådant.

Artikel 37

Gemensam ansökan

1. Flera formgivningar kan sammanföras i en gemensam ansökan om registrerad gemenskapsformgivning. Utom när det gäller ornament är denna möjlighet underkastad villkoret att alla de produkter som formgivningarna är avsedda att ingå i eller användas för tillhör samma klass enligt den internationella klassificeringen för formgivningar.

2. Förutom de avgifter som avses i artikel 16.4 skall för en gemensam ansökan en ytterligare registreringsavgift och en ytterligare avgift för offentliggörande betalas. Om den gemensamma ansökan innehåller en begäran om senareläggning av offentliggörandet, skall tilläggsavgiften för offentliggörande ersättas av en tilläggsavgift för senareläggning av offentliggörandet. Tilläggsavgifterna skall motsvara en andel av grundavgifterna för varje ytterligare formgivning.

3. Den gemensamma ansökan skall uppfylla de krav som anges i tillämpningsföreskrifterna.

4. Alla formgivningar som ingår i en gemensam ansökan eller registrering får behandlas oberoende av varandra i enlighet med denna förordning. En formgivning kan, oberoende av de andra, bland annat överopas, bli föremål för licenser, utvärdering eller exklusiva åtaganden, ingå i insolvensförfaranden, avstås, förnyas, överlåtas, bli föremål för senarelaggt offentliggörande eller förklaras ogiltig. En gemensam ansökan eller registrering får delas upp i separata ansökningar eller registreringar endast enligt de villkor som anges i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 38

Ansökningsdag

1. Som ansökningsdag för en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning skall räknas den dag då de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 16.1 lämnas in till byrån av sökanden, eller, om ansökan har lämnats in till den centrala myndigheten för industriellt rättskydd i en medlemsstat eller till Benelux formkyddsbyrå, till denna myndighet.

2. Om en ansökan lämnas in till den centrala myndigheten för industriellt rättskydd i en medlemsstat eller till Benelux formkyddsbyrå och när byrån mer än två månader efter den dag då handlingar med de uppgifter som anges i artikel 16.1 lämnades in, skall, med avvikelse från punkt 1, ansökningsdagen räknas som den dag då byrån tar emot dessa handlingar.

Artikel 39

Ansökan om gemenskapsformgivning likställd med nationell ansökan

En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning för vilken en ansökningsdag fastställs, skall i medlemsstaterna likställas med en korrekt nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som åberopas för ansökningsom gemenskapsformgivning.

Artikel 40

Klassificering

Vid tillämpningen av denna förordning skall bilagan till överenskommelsen om upprättande av en internationell klassificering för mönster, undertecknad i Locarno den 8 oktober 1968, användas.

AVSNITT 2

Prioritet

Artikel 41

Rätt till prioritet

1. Den som i vederbörlig ordning har lämnat in en ansökan om ett formskydd eller en nyttighetsmodell i eller med verkan för en stat som är part i Pariskonventionen eller i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, eller dennes rättsinnehavare, skall vid inlämningen av en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning för samma formgivning eller nyttighetsmodell åtnjuta prioritet under sex månader från den dag då den första ansökningslämnades in.

2. Varje ansökan som enligt den nationella lagstiftningen i den stat där den lämnades in eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser jämföras med en korrekt nationell ansökan skall anses som prioritetsgrundande.

3. Med en "korrekt nationell ansökan" skall avses varje ansökan som är tillräckligt fullständig för att den dag då ansökningslämnades in skall kunna fastställas, detta oberoende av resultatet av ansökningslämnades in.

4. Som första ansökan, vars inlämning utgör utgångspunkt för att fastställa prioritetstidsfristen, skall även anses en senare ansökan som avser samma formgivning som en tidigare första ansökan, och som lämnats in i eller med verkan för samma stat, om denna tidigare ansökan, då den senare ansökningslämnades in, har återkallats, förfallit eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig, utan att några rättigheter kvarstår och utan att ha utgjort grund för åberopande av prioritet. Den tidigare ansökningslämnades in inte direkt utgjöra grund för åberopande av prioritet.

5. Om den första ansökningslämnades in i en stat som inte är part i Pariskonventionen eller i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, skall vad som sägs i punkterna 1-4 gälla endast om denna stat, enligt offentliggjorda undersökningar, medger att prioritet får grundas på en ansökan som lämnats in till byrån, under villkor som motsvarar de som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 42

Åberopande av prioritet

Om en sökande av en registrerad gemenskapsformgivning önskar åberopa prioritet från en tidigare ansökan, skall han lämna in en förklaring om prioritet och en kopia av den tidigare ansökningsdokumenten. Om den tidigare ansökningsdokumenten inte är avfärdad på något av byråns språk, får byrån begära en översättning av den tidigare ansökningsdokumenten till något av dessa språk.

Artikel 43

Veckan av prioritet

Prioritet skall medföra att prioritetssdagen skall räknas som den dag då ansökningsdokumenten om en registrerad gemenskapsformgivning lämnades in, i enlighet med artiklarna 8, 6, 7 och 22 samt artikel 25.1 d och artikel 50.1.

Artikel 44

Utsättningsprioritet

1. Om en sökande av en registrerad gemenskapsformgivning har gjort tillgängliga för allmänheten produkter som formgivningen ingår i eller används för, på en officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som uppfyller villkoren i konventionen angående internationella utställningar undertecknad i Paris den 22 november 1928, kan han, om han lämnar in en ansökan inom sex månader från den dag sådana produkter först gjordes tillgängliga för allmänheten, åberopa prioritet från den dagen enligt artikel 43.

2. En sökande som önskar åberopa prioritet i enlighet med punkt 1 skall i enlighet med de villkor som fastställs i tillämpningsföreskrifterna styrka att de produkter som formgivningen ingår i eller används för har förevisats på utställningen.

3. En utsättningsprioritet som har beviljats i en medlemsstat eller i tredje land skall inte innebära att den prioritetssdag som anges i artikel 41 förlängs.

AVDELNING V

REGISTRERINGSFÖRFARANDE

Artikel 45

Prövning av de formella kraven för ansökan

1. Byrån skall pröva om ansökan uppfyller de krav som anges i artikel 36.1 innan den fastställer en ansökningsdag.

2. Byrån skall pröva om

a) ansökan uppfyller de andra krav som anges i artikel 36.2, 36.3, 36.4 och 36.5 och i fråga om en gemensam ansökan, artikel 37.1 och 37.2.

b) ansökan uppfyller de formella krav som anges i tillämpningsföreskrifterna med avseende på artiklarna 36 och 37.

c) kraven i artikel 77.2 är uppfyllda.

d) kraven som rör begäran om prioritet är uppfyllda, om prioritet åberopas.

3. Villkoren för prövning av om ansökan uppfyller de formella kraven skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 46

Brister som kan avhjälpas

1. Om byrån, när den utför prövningen enligt artikel 45, finner brister som kan avhjälpas, skall byrån uppmana sökanden att avhjälpa dem inom föreskriven tid.

2. Om bristerna rör de krav som avses i artikel 36.1 och sökanden efterkommer byråns uppmaning inom föreskriven tid, skall byrån som ansökningsdag räkna den dag då bristerna avhjälpas. Om bristerna inte avhjälpas inom föreskriven tid, skall ansökan inte behandlas som en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning.

3. Om bristerna rör de krav, bland annat betalning av avgifter, som avses i artikel 45.2 a, b och c och sökanden efterkommer byråns uppmaning inom föreskriven tid, skall byrån som ansökningsdag räkna den dag då ansökan först lämnades in. Om bristerna inte avhjälpas eller utblivna avgifter inte betalas inom föreskriven tid, skall byrån avslå ansökan.

4. Om bristerna rör de krav som avses i artikel 45.2 d, skall underlåtenhet att avhjälpa dem inom föreskriven tid medföra att risken till prioritet för ansökan går förlorad.

Artikel 47

Grunder för avslag

1. Om byrån, när den utför prövningen enligt artikel 45, finner att den formgivning för vilken skydd söks

a) inte överensstämmer med definitionen i artikel 3 a, eller

b) strider mot allmän ordning eller allmän moral,

skall den avslå ansökan.

2. Ansökan får inte avslås förrän sökanden beretts tillfälle att återkalla eller ändra sin ansökan eller yrka sig.

Artikel 48

Registrering

Om kraven för en ansökan om registrerad gemenskapsformgivning har uppfyllts och i den mån som ansökan inte har avslagits enligt artikel 47, skall byrån registrera ansökan i registret över gemenskapsformgivningar som en registrerad gemenskapsformgivning. Registreringen skall innehålla uppgift om den ansökningsdag som avses i artikel 38.

Artikel 49

Offentliggörande

Vid registreringen skall byrån offentliggöra den registrerade gemenskapsformgivningen i den tidning om gemenskapsformgivningar som avses i artikel 7.3.1. Vad som skall offentliggöras skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 50

Senareläggning av offentliggörande

1. Den som ansöker om en registrerad gemenskapsformgivning får när ansökan lämnas in begära att offentliggörandet av den registrerade gemenskapsformgivningen senareläggas 30 månader räknat från den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, från den dag från vilken prioritet räknas.

2. Efter en sådan begäran skall, om de villkor som anges i artikel 48 är uppfyllda, den registrerade gemenskapsformgivningen registreras, men varken återgivningen av formgivningen eller någon akt som rör ansökan får göras tillgänglig för allmänheten, med förbehåll för artikel 7.4.2.

3. Byrån skall i tidningen om gemenskapsformgivningar offentliggöra ett meddelande om senareläggning av offentliggörandet av den registrerade gemenskapsformgivningen. Meddelandet skall åtföljas av uppgifter som gör det möjligt att identifiera innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen, den dag då ansökan lämnades in samt andra uppgifter som föreskrivs i tillämpningsföreskrifterna.

4. Vid utgången av senareläggningsperioden, eller tidigare om formgivningsinnehavaren så begär, skall byrån göra alla uppgifter i registret och den akt som rör ansökan tillgängliga för allmänheten samt offentliggöra den registrerade gemenskapsformgivningen i tidningen om gemenskapsformgivningar, förutsatt att, inom den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna,

a) avgiften för offentliggörande och, i händelse av en gemensam ansökan, tilläggsavgiften för offentliggörande har betalats,

b) rättighetshavaren har lämnat in en återgivning av formgivningen till byrån, om den möjlighet som anges i artikel 36.1 c utnyttjats.

Om rättighetshavaren inte följer dessa krav, skall den registrerade gemenskapsformgivningen redan från början anses ha saknat den rättsverkan som anges i denna förordning.

5. Vid en gemensam ansökan får punkt 4 tillämpas endast på vissa av de formgivningar som omfattas av ansökan.

6. För att talan skall kunna väckas på grundval av en registrerad gemenskapsformgivning under senareläggningsperioden för offentliggörandet, måste uppgifterna i registret och i den akt som rör ansökan ha meddelats den person mot vilken talan väcks.

AVDELNING VI

AVSTÄENDE OCH OGLTIGHET AV REGISTRERADE GEMENSKAPSFORMGIVNINGAR

Artikel 51

Avstämde

1. Ett avstämde från en registrerad gemenskapsformgivning skall skriftligen meddelas byrån av rättighetshavaren. Det skall inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret.

2. Om en gemenskapsformgivning vars offentliggörande har senarelagts avslås, skall den redan från början anses ha saknat den rättsverkan som anges i denna förordning.

3. En registrerad gemenskapsformgivning får avslås partiellt om dess ändrade form uppfyller kraven för skydd och om formgivningens identitet bevaras.

4. Ett avstämde skall registreras endast med samtycke från innehavaren av en rättsakt som har införts i registret. Om en licens har registrerats, skall avstämendet införas i registret endast om innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avslå. Uppgiften skall införas efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i tillämpningsföreskrifterna.

5. Om talan har väckts inför en domstol för gemenskapsformgivningar enligt artikel 14 avseende rätt till en registrerad gemenskapsformgivning, skall byrån inte införa avstämendet i registret utan kändens samtycke.

Artikel 52

Ansökan om ogiltigförklaring

1. Med förbehåll för artikel 25.2, 25.3, 25.4 och 25.5 får varje fysisk eller juridisk person eller en offentlig myndighet, som har behögenhet till detta, till byrån lämna in en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning.

2. En ansökan skall ges in skriftligen och vara motiverad. Den skall inte anses ingiven förrän avgiften har betalats.

3. En ansökan om ogiltigförklaring skall inte tas upp till prövning om ett mål mellan samma parter om samma sak har avgjorts av en domstol för gemenskapsformgivningar och detta avgörande har vunnit laga kraft.

Artikel 53

Prövning av ansökan

1. Om byrån finner att en ansökan om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning, skall byrån pröva om de ogiltighetsgrunder som avses i artikel 25 hindrar bibehållandet av den registrerade gemenskapsformgivningen.

2. Vid sin prövning av ansökan, som skall utföras i enlighet med tillämpningsföreskrifterna, skall byrån vid behov anmoda parterna att, inom en tidsfrist som byrån bestämmer, yttra sig över meddelanden från de andra parterna eller från byrån själv.

3. Ett beslut om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning skall föras in i registret när det har vunnit laga kraft.

Artikel 54

Deltagande i förfarandet av den som påstås göra intrång

1. Om en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning lämnas in och så länge byrån inte har fattat något slutligt beslut, kan tredje man som visar att talan om intrång i samma formgivning har väckts mot honom inträda som part i ogiltighetsförfarandet efter begäran som skall ges in inom tre månader från den dag då intrångstalan väcktes.

Detsamma skall gälla för en tredje man som visar både att innehavaren av gemenskapsformgivningen har begärt att han skall upphöra med en påstått formgivningsintrång och att han har väckt talan för att vid domstol få fastställt att han inte gör intrång i gemenskapsformgivningen.

2. En begäran om att få inträda som part skall lämnas in skriftligen och vara motiverad. Den skall inte anses ha lämnats in förrän den avgift som avses i artikel 52.2 har betalats. Därefter skall begäran, med förbehåll för eventuella undantag i tillämpningsföreskrifterna, behandlas som en ansökan om ogiltigförklaring.

AVDELNING VII

ÖVERKLAGANDEN

Artikel 55

Beslut som kan överklagas

1. Ett beslut av granskarna, enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor samt annulleringsenheterna får överklagas. Ett överklagande skall ha suspensiv verkan.

2. Ett beslut som inte avslutar handläggningen för någon part får endast överklagas i samband med att det slutliga beslutet överklagas, om det inte i beslutet anges att det får överklagas särskilt.

Artikel 56

Rätt att överklaga och att vara part i överklagandeförfarande

En part får överklaga ett beslut som gått honom emot. Övriga parter i förfarandet skall automatiskt vara parter i överklagandeförfarandet.

Artikel 57

Tidsfrist och överklagandeform

Ett överklagande skall lämnas in skriftligen till byrån inom två månader från dagen för meddelandet av det beslut som överklagas. Överklagandet skall inte anses ha lämnats in förrän överklagandavgiften har betalats. Grunderna för överklagandet skall anges skriftligen inom fyra månader från dagen för beslutets meddelande.

Artikel 58

Omprövning

1. Om den avdelning vars beslut överklagats anser att överklagandet skall tas upp till prövning och är befogat, skall den ändra sitt beslut. Detta gäller inte om det finns en motpart till klaganden.

2. Om beslutet inte ändras inom en månad från det att inlagan med angivande av grunderna har inkommit, skall överklagandet utan dröjsmål och utan yttrande i sak överlämnas till överklagandenämnden.

Artikel 59

Prövning av överklagande

1. Om överklagandet tas upp till prövning, skall överklagandenämnden pröva om överklagandet skall bifallas.

2. Vid prövningen av överklagandet skall överklagandenämnden vid behov anmoda parterna att, inom en tidsfrist som överklagandenämnden bestämmer, yttra sig över meddelanden från de andra parterna eller från överklagandenämnden själv.

Artikel 60

Beslut i ärenden om överklagande

1. Efter prövning om överklagandet är befogat skall överklagandenämnden avgöra överklagandet. Överklagandenämnden får antingen vidta de åtgärder som kunnat vidtas av den avdelning som meddelat det överklagade beslutet eller återförvisa ärendet till den avdelningen för vidare handläggning.

2. Om överklagandenämnden återförvisar ärendet för vidare handläggning till den avdelning som meddelat det överklagade beslutet, skall den avdelningen vara bunden av den rättsliga bedömning som överklagandenämnden lagt till grund för sitt beslut, i den mån sakförhållandena är desamma.

3. Överklagandenämndens beslut vinner inte laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 61.5 eller, om talan har väckts inför Europeiska gemenskapernas domstol inom denna tidsfrist, från dagen då en sådan talan har avlagts.

Artikel 61

Talan vid Europeiska gemenskapernas domstol

1. Överklagandenämndens beslut får överklagas hos Europeiska gemenskapernas domstol.
2. Talan får grundas på bristande behörighet eller på åsidosättande av visserliga förföreskrifter av fördraget, av denna förordning eller av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller på maktmissbruk.
3. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att upphäva eller ändra ett överklagat beslut.
4. Talan skall vara tillåten för var och en som varit part i förvarandet vid överklagandenämnden, om nämndens beslut gått honom emot.
5. Talan skall väckas hos Europeiska gemenskapernas domstol inom två månader efter det att överklagandenämnden har meddelat beslutet.
6. Byrån skall vidta de åtgärder som krävs för att följa domen från Europeiska gemenskapernas domstol.

AVDELNING VII

FÖRFARANDE VID BYRÅN

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 62

Beslutets grunder

Byråns beslut skall innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grundas sig på omständigheter eller bevis som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

Artikel 63

Byråns prövning av sakförhållandena på eget initiativ

1. I samband med förvaranden vid byrån skall denna på eget initiativ pröva sakförhållandena i ärenden om ogiltigförklaring skall dock prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat.
2. Byrån behöver inte beakta omständigheter eller bevis som de beröda parterna inte har lämnat in i rätt tid.

Artikel 64

Mundlig förhandling

1. Om byrån anser det lämpligt, skall den hålla mundlig förhandling, antingen på eget initiativ eller på begäran av någon av parterna.
2. Mundlig förhandling, även meddelande av beslut, skall vara offentlig, om inte den avdelning vid vilken förhandlingen äger rum beslutar annat i fall då offentlighet skulle kunna

medföra alvarliga och oskäliga olägenheter, särskilt för någon av parterna.

Artikel 65

Bevisuppsägning

1. I samband med förvaranden vid byrån skall bland annat följande bevismedel vara tillåtna:
 - a) Hörande av part.
 - b) Inhämtande av upplysningar.
 - c) Föresende av handlingar och bevis.
 - d) Hörande av vittnen.
 - e) Sakkunnigutlåtande.
 - f) Beedigat eller styrkt skriftligt utlåtande eller annat skriftligt utlåtande som har liknande rättsverkan enligt lagstiftningen i den stat där utlåtandet upprättades.
2. Den beröda avdelningen vid byrån får ge en av sina ledamöter i uppdrag att pröva framlagd bevisning.
3. Om byrån anser att ett mundligt förhör med part, vitne eller sakkunnig erfordras, skall denne kallas till förhör vid byrån.
4. Parterna skall underrättas om ett vitne eller en sakkunnig skall höras vid byrån. De skall tillåtas vara närvarande och ställa frågor till vittnet eller den sakkunnige.

Artikel 66

Underrättelse

Byrån skall på eget initiativ underrätta samtliga beröda om alla beslut och kallelser och andra meddelanden från vilka en tidsfrist skall räknas, samt om de uppgifter om vilka de beröda skall underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, eller enligt beslut av byråns direktör.

Artikel 67

Återställande av försutten tid

1. En sökande eller innehavare av en registrerad gemenskapsformgivning eller annan part i ett förvarande vid byrån som, trots att han har iakttagit all omsorg som omständigheterna krävt, inte har kunnat iakta en tidsfrist gentemot byrån, skall efter ansökan få sin rätt återställt, om underlösheten i fråga i enlighet med denna förordning har fört till omedelbar följd att en rättighet eller möjlighet att överklaga gått förlorad.
2. Ansökan skall lämnas in skriftligen inom två månader från det att hindret uppböde. Den åtgärd som försuttnats måste vidtas inom denna frist. Ansökan får inte göras senare än en år från utgången av den frist som inte iakttagits. Har föryrbe av registrering inte gjorts eller föryrbeavgift inte betalats, skall den ytterligare frist på sex månader som anges i artikel 13.3 andra meningens återräknas i fristen på ett år.

3. I ansökan skall grunderna anges för denna och för de omständigheter som åberopas till stöd för den. Den skall inte anses ha lämnats in förrän avgiften för återställande av försurnen tid har betalats.

4. Beslut om ansökan ankommer på den avdelning som är behörig att besluta i anledning av underlösheten.

5. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på de tidsfrister som avses i dess punkt 2 och i artikel 41.1.

6. Om en sökande eller innehavare av en registrerad gemenskapsformgivning för den försurna tiden återställd, kan han inte åberopa sina rättigheter gentemot en tredje man som i god tro under tiden mellan förlusten av rättigheterna till ansökan om eller registrering av den registrerade gemenskapsformgivningen och offentliggörandet av beslutet om återställande av den försurna tiden, har släppt ut produkter på marknaden som en sådan formgivning ingår i eller används för som omfattas av den registrerade gemenskapsformgivningens skyddsområde.

7. Tredje man som kan göra punkt 6 gällande får som sådan föra talan mot beslutet om att återställa den försurna tiden för sökanden eller för innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning inom två månader från dagen för offentliggörandet av beslutet om att återställa den försurna tiden.

8. Denna artikel påverkar inte en medlemsstats rätt att bevilja återställande av försurnen tid i fråga om de tidsfrister som avses i denna förordning och som skall iaktas gentemot den statens myndigheter.

Artikel 68

Tillämpning av allmänna principer

Om denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna eller förfarandereglerna för överklagandenämnderna inte innehåller förfarandebestämmelser, skall byrån beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.

Artikel 69

Preskription av betalningsskyldighet

1. Byråns rätt att kräva betalning av en avgift skall upphöra när fyra år förflytt från utgången av det kalenderår under vilket avgiften förföll till betalning.

2. Rätt till återbetalning från byrån av en avgift eller av överskjutande belopp som inbetalats då en avgift erlaggs skall upphöra när fyra år förflytt från utgången av det kalenderår under vilket rätten uppkom.

3. De frister som anges i punkterna 1 och 2 skall avbrytas i det fall som avses i punkt 1 genom en anmodan att betala avgiften och i det fall som avses i punkt 2 genom skriftlig krav på återbetalning. Efter avbrottet skall fristen omedelbart börja löpa på nytt. Den skall utgå senast när sex år förflytt från utgången av det kalenderår under vilket den ursprungligen började löpa, om inte talan under tiden väcks för att göra rätten gällande. I detta fall skall fristen upphöra tidigast ett år efter det att domen vunnit laga kraft.

Avsnitt 2

Kostnader

Artikel 70

Fördelning av kostnaderna

1. Den förlorande parten i förfaranden om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning eller överklagande skall bära både den andra partens avgifter och sina egna nödvändiga kostnader, inklusive resekostnader, uppehälle och ersättning till ombud, rådgivare eller advokat inom ramen för de belopp som fastställs för varje kostnadskategori enligt villkoren i tillämpningsföreskrifterna.

2. Annuleringsenheten eller överklagandenämnden skall emellertid, om parterna förlorar på vissa punkter och vinner på andra eller om det är motiverat av rättvisa-skäl, fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna.

3. Den part som avslutar ett förfarande genom att avstå från den registrerade gemenskapsformgivningen, genom att inte förena registreringen av gemenskapsformgivningen eller genom att återkalla en ansökan om ogiltigförklaring eller ett överklagande, skall bära den andra partens avgifter och kostnader enligt bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

4. Om frågan inte slutligt avgörs, skall kostnaderna fördelas efter val annuleringsenheten eller överklagandenämnden finner skäligt.

5. Om parterna inför annuleringsenheten eller överklagandenämnden kommer överens om en annan fördelning av kostnaderna än den som följer av punkterna 1, 2, 3 och 4, skall den berörda enheten beakta denna överenskommelse.

6. Registratören vid annuleringsenheten eller överklagandenämnden skall på begäran fastställa det kostnadsbelopp som skall betalas enligt punkterna 1, 2, 3, 4 och 5. Detta belopp kan efter ansökan inom den tid som fastställs i tillämpningsföreskrifterna ändras genom beslut av annuleringsenheten eller överklagandenämnden.

Artikel 71

Verkställighet av beslut om kostnadsbelopp

1. Ett slutligt beslut av byrån om verkställande av kostnadsbelopp skall vara verkställbart.

2. Verkställighet skall regleras av de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den stat på vars territorium den äger rum. Efter prövning som endast får avse dokumentets äkthet skall verkställighetsbeslutet bifogas byråns beslut av den nationella myndighet som regeringen i varje medlemsstat har utsett för detta ändamål och som skall meddela byrån och Europeiska gemenskapernas domstol.

3. När dessa forkrav har uppfyllts efter ansökan från den berörda parten, får denna begära verkställighet i enlighet med nationell lagstiftning genom att ansöka direkt hos den behöriga myndigheten.

4. Verkställighet kan uppskjutas endast genom beslut av Europeiska gemenskapernas domstol. Domstolarna i den berörda medlemsstaten skall dock vara behöriga när det gäller att bedöma om verkställighetstiderna genomförs på ett korrekt sätt.

AVSNITT 3

Information till allmänheten och till medlemsstaternas myndigheter

Artikel 72

Register över gemenskapsförmåningar

Byrån skall föra ett register som skall betecknas registret över gemenskapsförmåningar och skall innehålla alla de uppgifter som enligt denna förordning eller enligt tillämpningsföreskrifterna skall antecknas i registret. Registret skall vara tillgängligt för allmänheten, med förbehåll för artikel 50.2.

Artikel 73

Regelbundet utkommande publikationer

1. Byrån skall regelbundet ge ut en tidning om gemenskapsförmåningar, som skall innehålla de uppgifter som antecknats i registret och är tillgängliga för allmänheten samt andra uppgifter som skall offentliggöras enligt denna förordning eller enligt tillämpningsföreskrifterna.

2. Allmänna meddelanden och upplysningar från byråns direktör och andra upplysningar om denna förordning eller dess tillämpning skall offentliggöras i byråns officiella tidning.

Artikel 74

Handlingars offentlighet

1. De handlingar som rör ansökningar om registrerade gemenskapsförmåningar som ännu inte offentliggjorts eller handlingar som rör registrerade gemenskapsförmåningar för vilka senareläggning av offentliggörandet gäller i enlighet med artikel 50 eller vilka, när sådan senareläggning gäller, har blivit föremål för en avslutande före eller vid utgången av senareläggningsperioden får endast göras tillgängliga för allmänheten om sökanden eller innehavaren av den registrerade gemenskapsförmåningen samtycker till detta.

2. Var och en som kan styrka ett berättigat intresse får ta del av en handling utan samtycke från sökanden eller innehavaren av en registrerad gemenskapsförmåning före offentliggörandet eller efter det att förmåningen har avslutats från i enlighet med punkt 1.

Detta skall i synnerhet gälla om den berörda personen visar att sökanden eller innehavaren av en registrerad gemenskapsförmåning har vidtagit åtgärder för att gentemot honom överbepa rätten enligt den registrerade gemenskapsförmåningen.

3. Efter det att en registrerad gemenskapsförmåning har offentliggjorts, är handlingarna på begäran tillgängliga för allmänheten.

4. När handlingar hålls tillgängliga i enlighet med punkt 2 eller 3, kan dock vissa handlingar i ärendet undantas i enlighet med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 75

Administrativt samarbete

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell lagstiftning, skall byrån samt domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna på begäran biträda varandra genom att lämna uppgifter eller låta varandra ta del av innehållet i handlingar.

Om byrån liter domstolar, åklagarmyndigheter eller centrala myndigheter för industriell rättskydd ta del av innehållet i handlingar, gäller inte begränsningarna i artikel 74.

Artikel 76

Utbyte av publikationer

1. Byrån och de centrala myndigheterna för industriell rättskydd i medlemsstaterna skall på begäran kostnadsfritt till varandra översända ett eller flera exemplar av sina publikationer för eget bruk.

2. Byrån får ingå avtal om utbyte eller översändande av publikationer.

AVSNITT 4

Ombud

Artikel 77

Allmänna principer för ombud

1. Med förbehåll för punkt 2, är ingen skyldig att låta sig företrädas av annan inför byrån.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen skall en fysisk eller juridisk person, som varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädare inför byrån i enlighet med artikel 78.1 i alla förfaranden som äger rum enligt denna förordning, utom vid inlämning av ansökan om en registrerad gemenskapsförmåning. Andra undantag får anges i tillämpningsföreskrifterna.

3. En fysisk eller juridisk person som har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet får inför byrån låta sig företrädas av en anställd, som i ärendet skall inge en sådan skriftlig fullmakt som anges i tillämpningsföreskrifterna och som skall ligga till akten.

En anställd hos en sådan juridisk person får även företräda andra juridiska personer som har ekonomisk anknytning till den nämnade juridiska personen, även om dessa andra juridiska personer varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet.

Artikel 78

Auktoriserat ombud

1. En fysisk eller juridisk person får i förfaranden inför byrån enligt denna förordning endast företrädas av

- en utövande jurist som har sitt att verka i en medlemsstat och som bedriver verksamhet inom gemenskapen, om han i den staten är behörig att uppträda som ombud i frågor om industriell rättskydd, eller
- ett auktoriserat ombud som är upptaget i den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 89.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken, eller
- personer som står upptagna i den särskilda förteckning över auktoriserade ombud i fornskyddsfrågor som avses i punkt 4.

2. De personer som avses i punkt 1 c skall endast ha rätt att företräda annan i förfaranden om fornskydd inför byrån.

3. I tillämpningsföreskrifterna skall det anges om och under vilka förutsättningar ett ombud till byrån måste lämna skriftlig fullmakt för registrering.

4. I den särskilda förteckningen över auktoriserade ombud i fornskyddsfrågor får det upptagas en fysisk person om han uppfyller följande krav:

- Han är medborgare i en medlemsstat.
- Han driver rörelse i eller har sin anställning i gemenskapen.
- Han har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i fornskyddsfrågor vid den centrala myndigheten för industriell rättskydd i en medlemsstat eller vid Benelux fornskyddsbyrå. Om sådan behörighet i den staten inte är beroende av särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, skall den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen under minst fem år ha uppträtt som ombud i fornskyddsfrågor vid denna stats centrala myndighet för industriell rättskydd. Den som genom sina yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i fornskyddsfrågor vid den centrala myndigheten för industriell rättskydd i någon av medlemsstaterna är officiellt erkänd i enlighet med denna stats lagstiftning skall vara undantagen från detta villkor.

5. Ett ombud skall tas upp i den förteckning som avses i punkt 4 efter ansökan, till vilken det skall fogas ett intyg från den centrala myndigheten för industriell rättskydd i den berörda medlemsstaten om att villkoren i nämnda punkt är uppfyllda.

6. Byråns direktör får medge undantag från

- villkoret i punkt 4 a, om särskilda omständigheter råder,
- villkoret i punkt 4 c andra meningen, om sökanden styrker att han på annat sätt förvärvat erforderlig kompetens.

7. I tillämpningsföreskrifterna skall det fastställas under vilka förutsättningar någon får avföras från förteckningen.

AVDELNING IX

BEHÖRIGHET OCH FÖRFARANDE I MÅL OM GEMENSKAPSFÖRMÖJNINGAR

AVDELNING I

Behörighet och verkställighet

Artikel 79

Tillämpning av verkställighetskonventionen

1. Om inte annat anges i denna förordning, skall konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968 (7), nedan kallad "verkställighetskonventionen", tillämpas i mål om gemenskapsformgivningar och på ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar samt i mål som grundar sig på gemenskapsformgivningar och nationella formgivningar som åtnjuter samtidigt skydd.

2. De bestämmelser i verkställighetskonventionen som är tillämpliga enligt punkt 1 skall ha verkan i förhållande till en medlemsstat endast enligt den lydelse av konventionen som gäller för denna medlemsstat vid varje tidpunkt.

3. När det gäller mål i fråga om talan och genkännend som avses i artikel 81

- skall artiklarna 2 och 4, artikel 5.1, 5.3, 5.4 och 5.5 samt artikel 16.4 och artikel 24 i verkställighetskonventionen inte tillämpas,
- skall artiklarna 17 och 18 i verkställighetskonventionen tillämpas med de begränsningar som följer av artikel 82.4 i denna förordning,
- skall de bestämmelser i avdelning II i verkställighetskonventionen som skall tillämpas på personer med hemvist i en medlemsstat också tillämpas på de personer som inte har sitt hemvist i någon medlemsstat men som har ett driftställe där.

(7) EGT L 293, 31.12.1972, s. 32. Konventionen ändrad genom ändringsförordningen för de stater som anslöt sig till Europeiska gemenskaperna.

4. Bestämmelserna i verkställighetskonventionen skall inte ha verkan i förhållande till en medlemsstat för vilken konventionen ännu inte trätt i kraft. Till dess att den trätt i kraft, skall sådana mål som avses i punkt 1 i en sådan medlemsstat handläggas enligt eventuella bilaterala eller multilaterala överenskommelser med andra berörda medlemsstater eller, om sådana överenskommelser saknas, enligt nationella lagar om behörighet, erkännande och verkställighet av beslut.

AVSNITT 2

Twister om intrång i och giltighet av gemenskapsformgivning

Artikel 80

Domstolar för gemenskapsformgivning

1. Medlemsstaterna skall inom sina territorier utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt (domstolar för gemenskapsformgivning), vilka skall utöva de funktioner som tilldelas dem enligt denna förordning.

2. Varje medlemsstat skall senast den 6 mars 2005 till kommissionen överlämna en förteckning över domstolar för gemenskapsformgivning vilken anger deras beteckning och geografiska behörighet.

3. Alla ändringar som görs efter överlämnandet av förteckningen i punkt 2 och som rör antalet domstolar, deras beteckning eller geografiska behörighet skall utan dröjsmål meddelas kommissionen av den berörda medlemsstaten.

4. Upplysningarna i punkterna 2 och 3 skall av kommissionen meddelas medlemsstaterna och offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

5. Till dess att en medlemsstat har överlämnat förteckningen i punkt 2 skall behörigheten att pröva en sådan talan som avses i artikel 81 och beträffande vilken den statens domstolar är behöriga enligt artikel 82 i stället tillkomma de domstolar i den staten som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i förhållanden om nationellt fornskydd i denna stat.

Artikel 81

Behörighet i fråga om intrång och giltighet

Domstolarna för gemenskapsformgivning skall ha exklusiv behörighet i fråga om

- talan om intrång och, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag, talan om fara för intrång i rätten till gemenskapsformgivning,
- fästställestalan om att det inte föreligger något intrång i gemenskapsformgivning, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag,
- talan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning,
- genkärsmål i samband med ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning som väcks i samband med talan enligt punkt a.

Artikel 82

Internationell behörighet

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning eller av de bestämmelser i verkställighetskonventionen som enligt artikel 79 skall tillämpas, skall sådan talan som avses i artikel 81 väckas vid domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist eller, om han inte har hemvist i någon medlemsstat, i den medlemsstat där han har ett drifställe.

2. Om svaranden varken har hemvist eller drifställe i någon medlemsstat, skall sådan talan väckas vid domstol i den medlemsstat där klaganden har sitt hemvist eller, om han inte har hemvist i någon medlemsstat, i någon medlemsstat där han har ett drifställe.

3. Om varken svaranden eller klaganden har hemvist eller drifställe i någon medlemsstat, skall talan väckas vid domstol i den medlemsstat där byrån har sitt säte.

4. Trots vad som sägs i punkterna 1, 2 och 3 skall

a) artikel 17 i verkställighetskonventionen tillämpas, om parterna är överens om att en annan domstol för gemenskapsformgivning skall ha behörighet,

b) artikel 18 i verkställighetskonventionen tillämpas, om svaranden går i svaromål vid en annan domstol för gemenskapsformgivning.

5. Sådan talan som avses i artikel 81 a och d får även väckas vid domstol i den medlemsstat där intrång eller fara för intrång har förekommit.

Artikel 83

Omfattningen av behörigheten i fråga om intrång

1. En domstol för gemenskapsformgivning vars behörighet grundar sig på artikel 82.1, 82.2, 82.3 och 82.4 är behörig i fråga om intrång eller fara för intrång som förekommer inom någon medlemsstats territorium.

2. En domstol för gemenskapsformgivning vars behörighet grundar sig på artikel 82.5 är endast behörig i fråga om intrång som begås eller som det finns risk för inom den medlemsstats territorium där domstolen är belägen.

Artikel 84

Talan eller genkärsmål om ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning

1. Talan eller genkärsmål om ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning får endast grundas sig på de ogiltighetsgrunder som anges i artikel 25.

2. I de fall som anges i artikel 25.2, 25.3, 25.4 och 25.5 får talan eller genkärsmål väckas endast av den person som är berättigad enligt dessa bestämmelser.

3. Om ett genkätomål väcks i ett mål där innehavaren av gemenskapsformgivningen inte redan är part, skall han underlämnas om detta och får inträda som part i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen.

4. En gemenskapsformgivnings giltighet kan inte bli föremål för prövning genom en försämlingsrätt om att det inte föreligger något intrång.

Artikel 85

Giltighetspresumtion - Invändningar

1. I mål som avser talan om intrång eller talan om fara för intrång i en registrerad gemenskapsformgivning skall domstolen för gemenskapsformgivningar anse gemenskapsformgivningen vara giltig. Giltigheten kan endast bestridas genom ett genkätomål om ogiltigförklaring. En invändning om ogiltighet av en gemenskapsformgivning som inte utgör ett genkätomål skall likväl prövas om svaranden hävdar att gemenskapsformgivningen kan förklaras ogiltig på grund av att honom tillhörigt tidigare nationellt formskydd i den mening som avses i artikel 25.1 d.

2. I mål som avser talan om intrång eller talan om fara för intrång i en oregistrerad gemenskapsformgivning skall domstolen för gemenskapsformgivningar anse formgivningen vara giltig om innehavaren föreser bevis för att villkoren i artikel 11 är uppfyllda och om han anger på vilket sätt hans gemenskapsformgivning är särpräglad. Svaranden kan emellertid ifrågasätta giltigheten genom bestridande eller genom ett genkätomål om ogiltigförklaring.

Artikel 86

Avgöranden i fråga om giltighet

1. Om en gemenskapsformgivning har bestridits vid en domstol för gemenskapsformgivningar genom ett genkätomål om ogiltigförklaring

- a) skall domstolen, om den finner att någon av de grunder som anges i artikel 25 hindrar bibehållandet av gemenskapsformgivningen, förklara denna ogiltig.
- b) skall domstolen, om den finner att ingen av de grunder som anges i artikel 25 hindrar bibehållandet av gemenskapsformgivningen, ogilla genkätomålet.

2. Den domstol för gemenskapsformgivningar vid vilken ett genkätomål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning har väckts skall underrätta byrån om den dag då genkätomålet väcktes. Byrån skall föra in uppgiften i registret.

3. En domstol för gemenskapsformgivningar vid vilken ett genkätomål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning har väckts kan på ansökan av innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen och efter att ha hört de

övriga parterna, förklara målet vilande och förelägga genkätanden att inom en tidsfrist som domstolen skall bestämma till byrån lämna in en ansökan om ogiltigförklaring. Om ansökan inte görs inom tidsfristen, skall målet återupptas och genkätomålet anses ha återkallats. Artikel 91.3 skall tillämpas.

4. När ett avgörande av en domstol för gemenskapsformgivningar avseende ett genkätomål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning har vunnit laga kraft, skall en kopia av avgörandet sändas till byrån. Varje part kan begära upplysningar om detta översändande. Byrån skall nämna avgörandet i registret i enlighet med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

5. Inget genkätomål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning får väckas, om samma sak mellan samma parter redan har avgjorts av byrån genom ett lagakraftvunnet beslut.

Artikel 87

Rättsverkan av avgöranden om ogiltighet

När ett avgörande av en domstol för gemenskapsformgivningar om ogiltighet av en gemenskapsformgivning har vunnit laga kraft, skall det i alla medlemsstater ha den rättsverkan som anges i artikel 26.

Artikel 88

Tillämplig lag

1. Domstolarna för gemenskapsformgivningar skall tillämpa bestämmelserna i denna förordning.

2. I de frågor som inte regleras av denna förordning skall en domstol för gemenskapsformgivningar tillämpa det egna landets lagstiftning, inklusive dess internationella privaträtt.

3. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall en domstol för gemenskapsformgivningar tillämpa de rättningsregler som gäller för ett talat beträffande ett nationellt formskydd i den medlemsstat där domstolen har sitt säte.

Artikel 89

Färföljder i mål om intrång

1. Om i ett mål om intrång eller om fara för intrång en domstol för gemenskapsformgivningar finner att svaranden har gjort intrång eller skapat fara för intrång i en gemenskapsformgivning, skall domstolen, om det inte finns särskilda skäl att inte göra det, besluta om följande åtgärder:

- a) Förbud för svaranden att fortsätta de handlingar som innebär intrång eller fara för intrång i gemenskapsformgivningen.

b) Beslag av de intringsgörande produkterna.

c) Beslag av material och utrustning som främst används för att tillverka sådana intringsgörande produkter, om deras ägare kände till syftet med användningen eller om syftet var uppenbart med hänsyn till omständigheterna.

d) Annan påföljd som är lämplig med hänsyn till omständigheterna och som föreskrivs i lagstiftningen, inklusive den internationella privaträtten, i den medlemsstat där de handlingar begicks som utgjorde intring eller fara för intring.

2. Domstolen för gemenskapsformgivningar skall i enlighet med sin nationella lagstiftning vidta sådana åtgärder som syftar till att se till att de påföljder som avses i punkt 1 efterlevs.

Artikel 90

Interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder

1. De interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, som enligt en medlemsstats lagstiftning är möjliga avseende en nationellt formskydd skall en gemenskapsformgivning kunna begäras vid den statens domstolar, däribland domstolarna för gemenskapsformgivningar, även om en domstol för gemenskapsformgivningar i en annan medlemsstat enligt denna förordning är behörig att avgöra själva saken.

2. I mål om interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, kan en sådan invändning om en gemenskapsformgivnings ogiltighet som görs av svaranden på annat sätt än genom genkätromål tas upp till prövning. Artikel 85.2 skall dock även tillämpas.

3. En domstol för gemenskapsformgivningar vars behörighet grundas på artikel 82.1, 82.2, 82.3 eller 82.4 är behörig att besluta om interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, vilka, förutsatt att förfarandet för erkännande och verkställighet sker i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i verkställighetskonventionen, skall äga giltighet inom varje medlemsstats territorium. Ingen annan domstol skall ha sådan behörighet.

Artikel 91

Särskilda bestämmelser om konnexa mål

1. En domstol för gemenskapsformgivningar som skall avgöra ett sådant mål som avses i artikel 81, bortsett från föreställelsetalan om att det inte föreligger något intring, skall om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, aningen på eget initiativ eller att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, förklara målet vilande, om gemenskapsformgivningens giltighet är föremål för prövning på grund av genkätromål vid en annan domstol för gemenskapsformgivningar eller, när det gäller en registrerad gemenskapsformgivning, om en ansökan om ogiltigförklaring redan har gjorts hos byrån.

2. Byrån skall förklara en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning vilande, om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ eller att ha hört parterna eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, om den registrerade

gemenskapsformgivningens giltighet är föremål för prövning på grund av genkätromål vid en domstol för gemenskapsformgivningar. Om någon av parterna i målet vid domstolen för gemenskapsformgivningar begär det, kan domstolen efter att ha hört övriga parter dock förklara målet vilande. Byrån skall i så fall återuppta den ansökan som förklarats vilande.

3. Om en domstol för gemenskapsformgivningar förklarar ett mål vilande, får den förordna om interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, som skall gälla under den tid som målet är vilande.

Artikel 92

Behörighet för domstolar för gemenskapsformgivningar i andra instans - Fullföljd av talan

1. Ett avgörande av en domstol för gemenskapsformgivningar i första instans i fråga om sådan talan som avses i artikel 81 får överklagas till en domstol för gemenskapsformgivningar i andra instans.

2. Villkoren för ett överklagande till en domstol för gemenskapsformgivningar i andra instans skall bestämmas av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen.

3. Nationella bestämmelser om fullföljd av talan skall tillämpas på avgöranden av en domstol för gemenskapsformgivningar i andra instans.

AVSNITT 3

Andra tvister om gemenskapsformgivningar

Artikel 93

Kompletterande bestämmelser om behörighet för andra nationella domstolar än domstolar för gemenskapsformgivningar

1. I den medlemsstat vars domstolar är behöriga enligt artikel 79.1 eller 79.4 skall annan talan i fråga om gemenskapsformgivningar än sådan som avses i artikel 81 föras vid de domstolar som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i fråga om talan som rör ett nationellt formskydd i den staten.

2. Om enligt artikel 79.1 och 79.4 och punkt 1 i den här artikeln ingen domstol är behörig att avgöra en annan talan i fråga om gemenskapsformgivningar än sådan som avses i artikel 81, kan denna talan väckas vid domstol i den medlemsstat där byrån har sitt säte.

Artikel 94

Skyldighet för nationella domstolar

En nationell domstol som skall avgöra annan talan i fråga om en gemenskapsformgivning än sådan som avses i artikel 85 skall anse formgivningen vara giltig. Artiklarna 85.2 och 90.2 skall dock även tillämpas.

AVDELNING X

INVERKAN PÅ MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING

Artikel 95

Parallella mål som grundar sig på gemenskapsformgivningar och nationellt formskydd

1. Om det väcks en talan om intrång eller om fara för intrång om samma sak mellan samma parter vid domstolar i olika medlemsstater, i det ena fallet på grundval av en gemenskapsformgivning och i det andra på grundval av ett nationellt formskydd som ger samtidigt skydd, skall den domstol där talan inte väcks först på eget initiativ förklara sig sakna behörighet till förmån för den domstol där talan först har väckts. Den domstol som skall förklara sig sakna behörighet får förklara målet vilande om den andra domstolens behörighet bestrids.

2. Den domstol för gemenskapsformgivningar som handlägger ett mål om intrång eller fara för intrång på grundval av en gemenskapsformgivning skall avvisa talan, om en domstol slutgiltigt har avgjort ett mål om samma sak mellan samma parter på grundval av ett formskydd som ger samtidigt skydd.

3. Den domstol som handlägger mål om intrång eller fara om intrång på grundval av ett nationellt formskydd skall avvisa talan, om en domstol slutgiltigt har avgjort ett mål om samma sak mellan samma parter på grundval av en gemenskapsformgivning som ger samtidigt skydd.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas i fråga om inzerinistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder.

Artikel 96

Förhållande till andra skyddsformer i nationell rät

1. Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka tillämpningen av några bestämmelser i gemenskapsrätten eller i den berörda medlemsstatens lagstiftning om registrerade formgivningar, varumärken eller andra kännetecken, patent och nyttighetsmodeller, typsnitt, civilrättsligt ansvar och olojal konkurrens.

2. En formgivning som är skyddad genom en gemenskapsformgivning skall också kunna skyddas enligt medlemsstaternas upphovsrätt från och med den dag då formgivningen skapades eller på något sätt fastställdes. Det tillkommer varje medlemsstat att avgöra i vilken utsträckning och på vilka villkor ett sådant skydd skall ges, samt även vilken verkohöjd som skall krävas.

AVDELNING XI

KOMPLISTERANDE BESTÄMMELSER OM BYRÅN

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser

Artikel 97

Allmän bestämmelse

Om inte annat föreskrivs i denna avdelning, skall avdelning XII i förordningen om gemenskapvarumärken tillämpas på byrån med avseende på dess uppgifter enligt den här förordningen.

Artikel 98

Förfarandespråk

1. En ansökan om registrering av ett gemenskapsmönster skall inlämnas på något av Europeiska gemenskapens officiella språk.

2. Sökanden skall ange ett andra språk som är ett av byråns egna språk och som han godtar som eventuellt förfarandespråk vid byrån.

Om en ansökan har gjorts på ett språk som inte är ett av byråns egna språk, skall byrån ombesörja att ansökan översätts till det språk sökanden angivit.

3. När den som ansöker om registrering av ett gemenskapsmönster är enda part vid förfarandena vid byrån skall förfarandespråket vara det språk som registreringsansökan avfattats på vid inlämnandet. Om en ansökan inlämnats på ett annat språk än byråns, skall byrån kunna skicka skriftliga meddelanden till sökanden på det andra språk han angivit i sin ansökan.

4. Vid förfaranden som rör oegtlighetsförklaring skall förfarandespråket vara det språk som registreringsansökan avfattats på vid inlämnandet, om detta är ett av byråns egna språk. Om ansökan inlämnats på ett annat språk än byråns, skall förfarandespråket vara det andra språk som angivits i ansökan.

En ansökan om oegtlighetsförklaring skall inlämnas på förfarandespråket.

När förfarandespråket inte är det språk som använts vid inlämnandet av ansökan, skall innehavaren av gemenskapsformgivningen kunna komma med synpunkter avfattade på det språk som använts i den inlämnade ansökan. Byrån skall ombesörja att dessa synpunkter översätts till förfarandespråket.

Det kan föreskrivas i tillämpningsföreskrifterna att de översättningskostnader som byrån måste stå för inte får överskrida en viss summa som skall fastställas för varje typ av förfarande, utom när undantag medges av byrån på grund av ärendets komplexitet, och som skall beräknas efter den genomsnittliga storleken på de skrivelser som byrån mottagit. De kostnader som överskrider denna summa skall kunna läggas den förklarande parten att betala i enlighet med artikel 70.

5. Parterna i det rättsliga förfarandet om oegtlighet kan komma överens om att använda ett annat av gemenskapens språk som förfarandespråk.

Artikel 99

Offentliggörande och register

1. All information som skall offentliggöras i enlighet med föreskrifterna i nuvarande förordning eller tillämpningsföreskrifterna skall offentliggöras på gemenskapens alla officiella språk.

2. Alla registreringar av gemenskapsmönster skall göras på gemenskapens alla officiella språk.

3. Om tvivel skulle uppstå, skall det av byråns egna språk på vilket ansökan om gemenskapsmönster inlämnas, vara det som gäller. Om ansökan inlämnats på ett annat av gemenskapens officiella språk än något av byråns egna, skall det språk gälla som sökanden angivit som andra språk.

Artikel 100

Direktörens kompletterande befogenheter

Förutom sina uppgifter och befogenheter i enlighet med artikel 119 i förordningen om gemenskapvarumärken får byråns direktör förelägga kommissionen förslag till ändring av den här förordningen, tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna och alla andra bestämmelser, i den mån de är tillämpliga på registrerade gemenskapsformgivningar, efter samråd med styrelsen och när det gäller avgiftsbestämmelserna, budgetkommissionen.

Artikel 101

Styrelsens kompletterande befogenheter

Förutom sina befogenheter i enlighet med artikel 121 och följande i förordningen om gemenskapvarumärken eller andra bestämmelser i den här förordningen skall styrelsen

- i enlighet med artikel 111.2 fastställa från och med vilken dag ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar skall kunna ges in,
- rådfrågas innan riktlinjer antas för prövning av formkrav, prövning av grunder för att vägra registrering och ärenden om ogiltighet som behandlas vid byrå samt i de övriga fall som föreskrivs i denna förordning.

AVSNITT 2

Förfaranden

Artikel 102

Behörighet

Följande skall vara behöriga att fatta beslut i samband med de förfaranden som anges i denna förordning:

- Granskarna
- Enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor.

c) Annulleringsenheterna.

d) Överklagandenämnderna.

Artikel 103

Granskare

Granskarna svarar för att på byråns vägnar fatta beslut om ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar.

Artikel 104

Enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor

1. Den enhet för administration av varumärken och för juridiska frågor som inrättades genom artikel 128 i förordningen om gemenskapvarumärken skall bli enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor.

2. Utöver dess befogenheter enligt förordningen om gemenskapvarumärken svarar denna enhet för att fatta sådana beslut som krävs enligt den här förordningen och som inte omfattas av granskarnas eller annulleringsenheternas befogenhet. Den skall särskilt svara för att fatta beslut om införande av uppgifter i registret.

Artikel 105

Annulleringsenheter

1. Annulleringsenheterna skall svara för att fatta beslut om ansökningar om ogiltighetsförklaring av registrerade gemenskapsformgivningar.

2. En annulleringsenhet skall bestå av tre ledamöter. Minst en av ledamöterna skall ha juridisk kompetens.

Artikel 106

Överklagandenämnder

Utöver sina befogenheter enligt artikel 131 i förordningen om gemenskapvarumärken skall de överklagandenämnder som inrättas enligt den förordningen ansvara för att besluta om överklaganden av beslut av granskarna, annulleringsenheterna och enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor när det gäller beslut avseende gemenskapsformgivningar.

AVDELNING XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 107

Tillämpningsföreskrifter

1. Tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas.

2. Förutom de avgifter som anges i denna förordning skall avgifter tas ut i enlighet med tillämpningsföreskrifterna och avgiftsbestämmelserna i de fall som anges nedan:

- a) Föresnad inbetalning av registreringsavgift.
- b) Föresnad inbetalning av avgift för offentliggörande.
- c) Föresnad inbetalning av avgift för senareliggning av offentliggörande.
- d) Föresnad inbetalning av tilläggsavgifter för gemensamma ansökningar.
- e) Utlämlande av kopia av registreringsbevis.
- f) Registrering av överlåtelse av en registrerad gemenskapsformgivning.
- g) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till en registrerad gemenskapsformgivning.
- h) Avförande av en licens eller annan rättighet ur registret.
- i) Utlämlande av registerutdrag.
- j) Tillhandahållande av sker.
- k) Utlämlning av kopior av handlingar.
- l) Lämnande av uppgifter om ett ärende.
- m) Omprövning av återbetalningsbeslut när det gäller kostnader i ett förfarande.
- n) Utlämnande av en bestrykt kopia av ansökan.

3. Tillämpningsföreskrifterna och avgiftsbestämmelserna skall antas och ändras i enlighet med förfarandet i artikel 109.2.

Artikel 108

Förfaranderegler för överklagandenämnderna

Förfarandereglerna för överklagandenämnderna skall tillämpas på överklaganden som nämnderna handlägger i enlighet med denna förordning, med förbehåll för erforderliga ändringar och tillägg, och antas i enlighet med förfarandet i artikel 109.2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2001.

På rådets vägnar

M. AELVOET

Ordförande

Artikel 109

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 110

Övergångsbestämmelse

1. Till dess att ändringar i denna förordning har trätt i kraft efter förslag från kommissionen i ärendet skall skydd i form av gemenskapsformgivning inte åmätas för en formgivning som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt och som används enligt artikel 19.1 för att möjliggöra reparation av denna sammansatta produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende.

2. Det förslag från kommissionen som avses i punkt 1 skall lämnas in samtidigt med de ändringar som kommissionen föreslår i ärendet i enlighet med artikel 18 i direktiv 94/71/EG och skall beakta dessa ändringar.

Artikel 111

Kraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den sextonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

2. Ansökningar om registrerade gemenskapsformgivning kan lämnas in till byrån från och med den dag som fastställs av styrelsen på förslag av byråns direktör.

3. Ansökningar om registrerade gemenskapsformgivning som lämnas in inom tre månader före den dag som avses i punkt 2 skall anses inlämnade den dagen.

Council regulation (EC) No 6/2002 of 12 December 2001 on Community designs

prop. 2003/04:177
Bilaga 2

5.1.2002

LN

Official Journal of the European Communities

L 3/1

I

(Acts whose publication is obligatory)

COUNCIL REGULATION (EC) No 6/2002 of 12 December 2001 on Community designs

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

legal protection of designs ⁽¹⁾ contributes to remedying this situation.

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 308 thereof,

(4) The effect of design protection being limited to the territory of the individual Member States whether or not their laws are approximated, leads to a possible division of the internal market with respect to products incorporating a design which is the subject of national rights held by different individuals, and hence constitutes an obstacle to the free movement of goods.

Having regard to the proposal from the Commission ⁽²⁾,

Having regard to the opinion of the European Parliament ⁽³⁾,

Having regard to the opinion of the Economic and Social Committee ⁽⁴⁾,

(5) This calls for the creation of a Community design which is directly applicable in each Member State, because only in this way will it be possible to obtain, through one application made to the Office for Harmonisation in the Internal Market (Trade Marks and Design) in accordance with a single procedure under one law, one design right for one area encompassing all Member States.

Whereas

(1) A unified system for obtaining a Community design to which uniform protection is given with uniform effect throughout the entire territory of the Community would further the objectives of the Community as laid down in the Treaty.

(6) Since the objectives of the proposed action, namely, the protection of one design right for one area encompassing all the Member States, cannot be sufficiently achieved by the Member States by reason of the scale and the effects of the creation of a Community design and a Community design authority and can therefore, and can therefore be better achieved at Community level, the Community may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Regulation does not go beyond what is necessary in order to achieve those objectives.

(2) Only the Benelux countries have introduced a uniform design protection law. In all the other Member States the protection of designs is a matter for the relevant national law and is confined to the territory of the Member State concerned. Identical designs may be therefore protected differently in different Member States and for the benefit of different owners. This inevitably leads to conflicts in the course of trade between Member States.

(7) Enhanced protection for industrial design not only promotes the contribution of individual designers to the sum of Community excellence in the field, but also encourages innovation and development of new products and investment in their production.

(3) The substantial differences between Member States' design laws prevent and distort Community-wide competition. In comparison with domestic trade in, and competition between, products incorporating a design, trade and competition within the Community are prevented and distorted by the large number of applications, offices, procedures, laws, nationally circumscribed exclusive rights and the combined administrative expense with correspondingly high costs and fees for the applicant. Directive 98/71/EC of the European Parliament and of the Council of 13 October 1998 on the

(8) Consequently a more accessible design-protection system adapted to the needs of the internal market is essential for Community industries.

⁽¹⁾ OJ C 25, 14.1.1994, p. 20 and OJ C 248, 29.8.2000, p. 3.

⁽²⁾ OJ C 67, 1.3.2001, p. 318.

⁽³⁾ OJ C 110, 2.5.1995 and OJ C 75, 15.1.2000, p. 15.

⁽⁴⁾ OJ L 285, 28.10.1998, p. 28.

- (9) The substantive provisions of this Regulation on design law should be aligned with the respective provisions in Directive 98/71/EC.
- (10) Technological innovation should not be hampered by granting design protection to features dictated solely by a technical function. It is understood that this does not entail that a design must have an aesthetic quality. Likewise, the interoperability of products of different makes should not be hindered by extending protection to the design of mechanical fittings. Consequently, those features of a design which are excluded from protection for those reasons should not be taken into consideration for the purpose of assessing whether other features of the design fulfil the requirements for protection.
- (11) The mechanical fittings of modular products may nevertheless constitute an important element of the innovative characteristics of modular products and present a major marketing asset, and therefore should be eligible for protection.
- (12) Protection should not be extended to those component parts which are not visible during normal use of a product, nor to those features of such part which are not visible when the part is mounted, or which would not, in themselves, fulfil the requirements as to novelty and individual character. Therefore, those features of design which are excluded from protection for these reasons should not be taken into consideration for the purpose of assessing whether other features of the design fulfil the requirements for protection.
- (13) Full-scale approximation of the laws of the Member States on the use of protected designs for the purpose of permitting the repair of a complex product so as to restore its original appearance, where the design is applied to or incorporated in a product which constitutes a component part of a complex product upon whose appearance the protected design is dependent, could not be achieved through Directive 98/71/EC. Within the framework of the conciliation procedure on the said Directive, the Commission undertook to review the consequences of the provisions of that Directive three years after the deadline for transposition of the Directive in particular for the industrial sectors which are most affected. Under these circumstances, it is appropriate not to confer any protection as a Community design for a design which is applied to or incorporated in a product which constitutes a component part of a complex product upon whose appearance the design is dependent and which is used for the purpose of the repair of a complex product so as to restore its original appearance, until the Council has decided its policy on this issue on the basis of a Commission proposal.
- (14) The assessment as to whether a design has individual character should be based on whether the overall impression produced on an informed user viewing the design clearly differs from that produced on him by the existing design corpus, taking into consideration the nature of the product to which the design is applied or in which it is incorporated, and in particular the industrial sector to which it belongs and the degree of freedom of the designer in developing the design.
- (15) A Community design should, as far as possible, serve the needs of all sectors of industry in the Community.
- (16) Some of those sectors produce large numbers of designs for products frequently having a short market life where protection without the burden of registration formalities is an advantage and the duration of protection is of lesser significance. On the other hand, there are sectors of industry which value the advantages of registration for the greater legal certainty it provides and which require the possibility of a longer term of protection corresponding to the foreseeable market life of their products.
- (17) This calls for two forms of protection, one being a short-term unregistered design and the other being a longer term registered design.
- (18) A registered Community design requires the creation and maintenance of a register in which will be registered all those applications which comply with formal conditions and which have been accorded a date of filing. This registration system should in principle not be based upon substantive examination as to compliance with requirements for protection prior to registration, thereby keeping to a minimum the registration and other procedural burdens on applicants.
- (19) A Community design should not be upheld unless the design is new and unless it also possesses an individual character in comparison with other designs.
- (20) It is also necessary to allow the designer or his successor in title to test the products embodying the design in the market place before deciding whether the protection resulting from a registered Community design is desirable. To this end it is necessary to provide that disclosures of the design by the designer or his successor in title, or abusive disclosures during a period of 12 months prior to the date of the filing of the application for a registered Community design should not be prejudicial in assessing the novelty or the individual character of the design in question.

- (21) The exclusive nature of the right conferred by the registered Community design is consistent with its greater legal certainty. It is appropriate that the unregistered Community design should, however, constitute a right only to prevent copying. Protection could not therefore extend to design products which are the result of a design arrived at independently by a second designer. This right should also extend to trade in products embodying infringing designs.
- (22) The enforcement of these rights is to be left to national laws. It is necessary therefore to provide for some basic uniform sanctions in all Member States. These should make it possible, irrespective of the jurisdiction under which enforcement is sought, to stop the infringing acts.
- (23) Any third person who can establish that he has in good faith commenced use even for commercial purposes within the Community, or has made serious and effective preparations to that end, of a design included within the scope of protection of a registered Community design, which has not been copied from the latter, may be entitled to a limited exploitation of that design.
- (24) It is a fundamental objective of this Regulation that the procedure for obtaining a registered Community design should present the minimum cost and difficulty to applicants, so as to make it readily available to small and medium-sized enterprises as well as to individual designers.
- (25) Those sectors of industry producing large numbers of possibly short-lived designs over short periods of time of which only some may be eventually commercialised will find advantage in the unregistered Community design. Furthermore, there is also a need for these sectors to have easier recourse to the registered Community design. Therefore, the option of combining a number of designs in one multiple application would satisfy that need. However, the designs contained in a multiple application may be dealt with independently of each other for the purposes of enforcement of rights, licensing, rights in rem, levy of execution, insolvency proceedings, surrender, renewal, assignment, deferred publication or declaration of invalidity.
- (26) The normal publication following registration of a Community design could in some cases destroy or jeopardise the success of a commercial operation involving the design. The facility of a deferment of publication for a reasonable period affords a solution in such cases.
- (27) A procedure for hearing actions concerning validity of a registered Community design in a single place would bring savings in costs and time compared with procedures involving different national courts.
- (28) It is therefore necessary to provide safeguards including a right of appeal to a Board of Appeal, and ultimately to the Court of Justice. Such a procedure would assist the development of uniform interpretation of the requirements governing the validity of Community designs.
- (29) It is essential that the rights conferred by a Community design can be enforced in an efficient manner throughout the territory of the Community.
- (30) The litigation system should avoid as far as possible 'forum shopping'. It is therefore necessary to establish clear rules of international jurisdiction.
- (31) This Regulation does not preclude the application to designs protected by Community designs of the industrial property laws or other relevant laws of the Member States, such as those relating to design protection acquired by registration or those relating to unregistered designs, trade marks, patents and utility models, unfair competition or civil liability.
- (32) In the absence of the complete harmonisation of copyright law, it is important to establish the principle of cumulation of protection under the Community design and under copyright law, whilst leaving Member States free to establish the extent of copyright protection and the conditions under which such protection is conferred.
- (33) The measures necessary for the implementation of this Regulation should be adopted in accordance with Council Decision 1999/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission (1).

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

TITLE I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Community design

1. A design which complies with the conditions contained in this Regulation is hereinafter referred to as a 'Community design'.

(1) OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

2. A design shall be protected:

- (a) by an 'unregistered Community design', if made available to the public in the manner provided for in this Regulation;
- (b) by a 'registered Community design', if registered in the manner provided for in this Regulation.

3. A Community design shall have a unitary character. It shall have equal effect throughout the Community. It shall not be registered, transferred or surrendered or be the subject of a decision declaring it invalid, nor shall its use be prohibited, save in respect of the whole Community. This principle and its implications shall apply unless otherwise provided in this Regulation.

Article 2

Office

The Office for Harmonisation in the Internal Market (Trade Marks and Designs), hereinafter referred to as 'the Office', instituted by Council Regulation (EC) No 40/94 of 20 December 1993 on the Community trade mark (1), hereinafter referred to as the Regulation on the Community trade mark, shall carry out the tasks entrusted to it by this Regulation.

TITLE II

THE LAW RELATING TO DESIGNS

Section 1

Requirements for protection

Article 3

Definitions

For the purposes of this Regulation:

- (a) 'design' means the appearance of the whole or a part of a product resulting from the features of, in particular, the lines, contours, colours, shape, texture and/or materials of the product itself and/or its ornamentation;
- (b) 'product' means any industrial or handicraft item, including *inter alia* parts intended to be assembled into a complex product, packaging, get-up, graphic symbols and typographic typefaces, but excluding computer programs;
- (c) 'complex product' means a product which is composed of multiple components which can be replaced permitting disassembly and re-assembly of the product.

(1) OJ L 11, 14.1.1994, p. 1. Regulation as last amended by Regulation (EC) No 1288/94 (OJ L 349, 11.12.1994, p. 83).

Article 4

Requirements for protection

1. A design shall be protected by a Community design to the extent that it is new and has individual character.
2. A design applied to or incorporated in a product which constitutes a component part of a complex product shall only be considered to be new and to have individual character:
 - (a) if the component part, once it has been incorporated into the complex product, remains visible during normal use of the latter; and
 - (b) to the extent that those visible features of the component part fulfil in themselves the requirements as to novelty and individual character.
3. 'Normal use' within the meaning of paragraph (2)(a) shall mean use by the end user, excluding maintenance, servicing or repair work.

Article 5

Novelty

1. A design shall be considered to be new if no identical design has been made available to the public:
 - (a) in the case of an unregistered Community design, before the date on which the design for which protection is claimed has first been made available to the public;
 - (b) in the case of a registered Community design, before the date of filing of the application for registration of the design for which protection is claimed, or, if priority is claimed, the date of priority.
2. Designs shall be deemed to be identical if their features differ only in immaterial details.

Article 6

Individual character

1. A design shall be considered to have individual character if the overall impression it produces on the informed user differs from the overall impression produced on such a user by any design which has been made available to the public:
 - (a) in the case of an unregistered Community design, before the date on which the design for which protection is claimed has first been made available to the public;
 - (b) in the case of a registered Community design, before the date of filing the application for registration or, if a priority is claimed, the date of priority.
2. In assessing individual character, the degree of freedom of the designer in developing the design shall be taken into consideration.

Article 7

Disclosure

1. For the purpose of applying Articles 5 and 6, a design shall be deemed to have been made available to the public if it has been published following registration or otherwise, or exhibited, used in trade or otherwise disclosed, before the date referred to in Articles 5(1)(a) and 6(1)(a) or in Articles 5(1)(b) and 6(1)(b), as the case may be, except where these events could not reasonably have become known in the normal course of business to the circles specialised in the sector concerned, operating within the Community. The design shall not, however, be deemed to have been made available to the public for the sole reason that it has been disclosed to a third person under explicit or implicit conditions of confidentiality.

2. A disclosure shall not be taken into consideration for the purpose of applying Articles 5 and 6 and if a design for which protection is claimed under a registered Community design has been made available to the public:

- (a) by the designer, his successor in title, or a third person as a result of information provided or action taken by the designer or his successor in title; and
- (b) during the 12-month period preceding the date of filing of the application or, if a priority is claimed, the date of priority.

3. Paragraph 2 shall also apply if the design has been made available to the public as a consequence of an abuse in relation to the designer or his successor in title.

Article 8

Designs dictated by their technical function and designs of interconnections

1. A Community design shall not subsist in features of appearance of a product which are solely dictated by its technical function.

2. A Community design shall not subsist in features of appearance of a product which must necessarily be reproduced in their exact form and dimensions in order to permit the product in which the design is incorporated or to which it is applied to be mechanically connected to or placed in, around or against another product so that either product may perform its function.

3. Notwithstanding paragraph 2, a Community design shall under the conditions set out in Articles 5 and 6 subsist in a design serving the purpose of allowing the multiple assembly or connection of mutually interchangeable products within a modular system.

Article 9

Designs contrary to public policy or morality

A Community design shall not subsist in a design which is contrary to public policy or to accepted principles of morality.

Section 2

Scope and term of protection

Article 10

Scope of protection

1. The scope of the protection conferred by a Community design shall include any design which does not produce on the informed user a different overall impression.

2. In assessing the scope of protection, the degree of freedom of the designer in developing his design shall be taken into consideration.

Article 11

Commencement and term of protection of the unregistered Community design

1. A design which meets the requirements under Section 1 shall be protected by an unregistered Community design for a period of three years as from the date on which the design was first made available to the public within the Community.

2. For the purpose of paragraph 1, a design shall be deemed to have been made available to the public within the Community if it has been published, exhibited, used in trade or otherwise disclosed in such a way that, in the normal course of business, these events could reasonably have become known to the circles specialised in the sector concerned, operating within the Community. The design shall not, however, be deemed to have been made available to the public for the sole reason that it has been disclosed to a third person under explicit or implicit conditions of confidentiality.

Article 12

Commencement and term of protection of the registered Community design

Upon registration by the Office, a design which meets the requirements under Section 1 shall be protected by a registered Community design for a period of five years as from the date of the filing of the application. The right holder may have the term of protection renewed for one or more periods of five years each, up to a total term of 25 years from the date of filing.

Article 13

Renewal

1. Registration of the registered Community design shall be renewed at the request of the right holder or of any person expressly authorised by him, provided that the renewal fee has been paid.

2. The Office shall inform the right holder of the registered Community design and any person having a right entered in the register of Community designs, referred to in Article 7.2, hereafter referred to as the 'register' in respect of the registered Community design, of the expiry of the registration in good time before the said expiry. Failure to give such information shall not involve the responsibility of the Office.

3. The request for renewal shall be submitted and the renewal fee paid within a period of six months ending on the last day of the month in which protection ends. Failing this, the request may be submitted and the fee paid within a further period of six months from the day referred to in the first sentence, provided that an additional fee is paid within this further period.

4. Renewal shall take effect from the day following the date on which the existing registration expires. The renewal shall be entered in the register.

Section 3

Right to the Community design

Article 14

Right to the Community design

1. The right to the Community design shall vest in the designer or his successor in title.

2. If two or more persons have jointly developed a design, the right to the Community design shall vest in them jointly.

3. However, where a design is developed by an employee in the execution of his duties or following the instructions given by his employer, the right to the Community design shall vest in the employer, unless otherwise agreed or specified under national law.

Article 15

Claims relating to the entitlement to a Community design

1. If an unregistered Community design is disclosed or claimed by, or a registered Community design has been applied for or registered in the name of, a person who is not entitled to it under Article 14, the person entitled to it under that provision may, without prejudice to any other remedy which may be open to him, claim to become recognised as the legitimate holder of the Community design.

2. Where a person is jointly entitled to a Community design, that person may, in accordance with paragraph 1, claim to become recognised as joint holder.

3. Legal proceedings under paragraphs 1 or 2 shall be barred three years after the date of publication of a registered Community design or the date of disclosure of an unregistered Community design. This provision shall not apply if the person who is not entitled to the Community design was acting in bad faith at the time when such design was applied for or disclosed or was assigned to him.

4. In the case of a registered Community design, the following shall be entered in the register:

- (a) the mention that legal proceedings under paragraph 1 have been instituted;
- (b) the final decision or any other termination of the proceedings;
- (c) any change in the ownership of the registered Community design resulting from the final decision.

Article 16

Effects of a judgement on entitlement to a registered Community design

1. Where there is a complete change of ownership of a registered Community design as a result of legal proceedings under Article 15(1), licences and other rights shall lapse upon the entering in the register of the person entitled.

2. If, before the institution of the legal proceedings under Article 15(1) has been registered, the holder of the registered Community design or a licensee has exploited the design within the Community or made serious and effective preparations to do so, he may continue such exploitation provided that he requests within the period prescribed by the implementing regulation a non-exclusive licence from the new holder whose name is entered in the register. The licence shall be granted for a reasonable period and upon reasonable terms.

3. Paragraph 2 shall not apply if the holder of the registered Community design or the licensee was acting in bad faith at the time when he began to exploit the design or to make preparations to do so.

Article 17

Presumption in favour of the registered holder of the design

The person in whose name the registered Community design is registered or, prior to registration, the person in whose name the application is filed, shall be deemed to be the person entitled in any proceedings before the Office as well as in any other proceedings.

Article 18

Right of the designer to be cited

The designer shall have the right, in the same way as the applicant for or the holder of a registered Community design, to be cited as such before the Office and in the register. If the design is the result of teamwork, the citation of the team may replace the citation of the individual designers.

Section 4

Effects of the Community design

Article 19

Rights conferred by the Community design

1. A registered Community design shall confer on its holder the exclusive right to use it and to prevent any third party not having his consent from using it. The aforementioned use shall cover, in particular, the making, offering, putting on the market, importing, exporting or using of a product in which the design is incorporated or to which it is applied, or stocking such a product for those purposes.

2. An unregistered Community design shall, however, confer on its holder the right to prevent the acts referred to in paragraph 1 only if the contested use results from copying the protected design.

The contested use shall not be deemed to result from copying the protected design if it results from an independent work of creation by a designer who may be reasonably thought not to be familiar with the design made available to the public by the holder.

3. Paragraph 2 shall also apply to a registered Community design subject to deferment of publication as long as the relevant entries in the register and the file have not been made available to the public in accordance with Article 50(4).

Article 20

Limitation of the rights conferred by a Community design

1. The rights conferred by a Community design shall not be exercised in respect of:

- (a) acts done privately and for non-commercial purposes;
- (b) acts done for experimental purposes;
- (c) acts of reproduction for the purpose of making citations or of teaching, provided that such acts are compatible with fair trade practice and do not unduly prejudice the normal exploitation of the design, and that mention is made of the source.

2. In addition, the rights conferred by a Community design shall not be exercised in respect of:

- (a) the equipment on ships and aircraft registered in a third country when these temporarily enter the territory of the Community;
- (b) the importation in the Community of spare parts and accessories for the purpose of repairing such craft;
- (c) the execution of repairs on such craft.

Article 21

Exhaustion of rights

The rights conferred by a Community design shall not extend to acts relating to a product in which a design included within the scope of protection of the Community design is incorporated or to which it is applied, when the product has been put on the market in the Community by the holder of the Community design or with his consent.

Article 22

Rights of prior use in respect of a registered Community design

1. A right of prior use shall exist for any third person who can establish that before the date of filing of the application, or, if a priority is claimed, before the date of priority, he has in good faith commenced use within the Community, or has made serious and effective preparations to that end, of a design included within the scope of protection of a registered Community design, which has not been copied from the latter.

2. The right of prior use shall entitle the third person to exploit the design for the purposes for which its use had been effected, or for which serious and effective preparations had been made, before the filing or priority date of the registered Community design.

3. The right of prior use shall not extend to granting a licence to another person to exploit the design.

4. The right of prior use cannot be transferred except, where the third person is a business, along with that part of the business in the course of which the act was done or the preparations were made.

Article 23

Government use

Any provision in the law of a Member State allowing use of national designs by or for the government may be applied to Community designs, but only to the extent that the use is necessary for essential defence or security needs.

Section 5

Invalidity

Article 24

Declaration of invalidity

1. A registered Community design shall be declared invalid on application to the Office in accordance with the procedure in Titles VI and VII or by a Community design court on the basis of a counterclaim in infringement proceedings.

2. A Community design may be declared invalid even after the Community design has lapsed or has been surrendered.

3. An unregistered Community design shall be declared invalid by a Community design court on application to such a court or on the basis of a counterclaim in infringement proceedings.

Article 25

Grounds for invalidity

1. A Community design may be declared invalid only in the following cases:

- (a) if the design does not correspond to the definition under Article 3(a);
- (b) if it does not fulfil the requirements of Articles 4 to 9;
- (c) if, by virtue of a court decision, the right holder is not entitled to the Community design under Article 14;
- (d) if the Community design is in conflict with a prior design which has been made available to the public after the date of filing of the application or, if a priority is claimed, the date of priority of the Community design, and which is protected from a date prior to the said date by a registered Community design or an application for such a design, or by a registered design right of a Member State, or by an application for such a right;
- (e) if a distinctive sign is used in a subsequent design, and Community law or the law of the Member State governing that sign confers on the right holder of the sign the right to prohibit such use;
- (f) if the design constitutes an unauthorised use of a work protected under the copyright law of a Member State;
- (g) if the design constitutes an improper use of any of the items listed in Article 6ter of the 'Paris Convention' for the Protection of Industrial Property hereafter referred to as the 'Paris Convention', or of badges, emblems and escutcheons other than those covered by the said Article 6ter and which are of particular public interest in a Member State.

2. The ground provided for in paragraph (1)(c) may be invoked solely by the person who is entitled to the Community design under Article 14.

3. The grounds provided for in paragraph (1)(d), (e) and (f) may be invoked solely by the applicant for or holder of the earlier right.

4. The ground provided for in paragraph (1)(g) may be invoked solely by the person or entity concerned by the use.

5. Paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the freedom of Member States to provide that the grounds provided for in paragraphs (1)(d) and (g) may also be invoked by the appropriate authority of the Member State in question on its own initiative.

6. A registered Community design which has been declared invalid pursuant to paragraph (1)(b), (e), (f) or (g) may be maintained in an amended form, if in that form it complies with the requirements for protection and the identity of the design is retained. Maintenance in an amended form may include registration accompanied by a partial disclaimer by the holder of the registered Community design or entry in the register of a court decision or a decision by the Office declaring the partial invalidity of the registered Community design.

Article 26

Consequences of invalidity

1. A Community design shall be deemed not to have had, as from the outset, the effects specified in this Regulation, to the extent that it has been declared invalid.

2. Subject to the national provisions relating either to claims for compensation for damage caused by negligence or lack of good faith on the part of the holder of the Community design, or to unjust enrichment, the retroactive effect of invalidity of the Community design shall not affect:

- (a) any decision on infringement which has acquired the authority of a final decision and been enforced prior to the invalidity decision;
- (b) any contract concluded prior to the invalidity decision, in so far as it has been performed before the decision; however, repayment, to an extent justified by the circumstances, of sums paid under the relevant contract may be claimed on grounds of equity.

TITLE III

COMMUNITY DESIGNS AS OBJECTS OF PROPERTY

Article 27

Dealing with Community designs as national design rights

1. Unless Articles 28, 29, 30, 31 and 32 provide otherwise, a Community design as an object of property shall be dealt with in its entirety, and for the whole area of the Community, as a national design right of the Member State in which:

- (a) the holder has his seat or his domicile on the relevant date; or
- (b) where point (a) does not apply, the holder has an establishment on the relevant date.

2. In the case of a registered Community design, paragraph 1 shall apply according to the entries in the register.

3. In the case of joint holders, if two or more of them fulfil the condition under paragraph 1, the Member State referred to in that paragraph shall be determined:

(a) in the case of an unregistered Community design, by reference to the relevant joint holder designated by them by common agreement;

(b) in the case of a registered Community design, by reference to the first of the relevant joint holders in the order in which they are mentioned in the register.

4. Where paragraphs 1, 2 and 3 do not apply, the Member State referred to in paragraph 1 shall be the Member State in which the seat of the Office is situated.

Article 28

Transfer of the registered Community design

The transfer of a registered Community design shall be subject to the following provisions:

(a) at the request of one of the parties, a transfer shall be entered in the register and published;

(b) until such time as the transfer has been entered in the register, the successor in title may not invoke the rights arising from the registration of the Community design;

(c) where there are time limits to be observed in dealings with the Office, the successor in title may make the corresponding statements to the Office once the request for registration of the transfer has been received by the Office;

(d) all documents which by virtue of Article 66 require notification to the holder of the registered Community design shall be addressed by the Office to the person registered as holder or his representative, if one has been appointed.

Article 29

Rights in rem on a registered Community design

1. A registered Community design may be given as security or be the subject of rights in rem.

2. On request of one of the parties, the rights mentioned in paragraph 1 shall be entered in the register and published.

Article 30

Levy of execution

1. A registered Community design may be levied in execution.

2. As regards the procedure for levy of execution in respect of a registered Community design, the courts and authorities of the Member State determined in accordance with Article 27 shall have exclusive jurisdiction.

3. On request of one of the parties, levy of execution shall be entered in the register and published.

Article 31

Insolvency proceedings

1. The only insolvency proceedings in which a Community design may be involved shall be those opened in the Member State within the territory of which the centre of a debtor's main interests is situated.

2. In the case of joint proprietorship of a Community design, paragraph 1 shall apply to the share of the joint proprietor.

3. Where a Community design is involved in insolvency proceedings, on request of the competent national authority an entry to this effect shall be made in the register and published in the Community Designs Bulletin referred to in Article 7 3(1).

Article 32

Licensing

1. A Community design may be licensed for the whole or part of the Community. A licence may be exclusive or non-exclusive.

2. Without prejudice to any legal proceedings based on the law of contract, the holder may invoke the rights conferred by the Community design against a licensee who contravenes any provision in his licensing contract with regard to its duration, the form in which the design may be used, the range of products for which the licence is granted and the quality of products manufactured by the licensee.

3. Without prejudice to the provisions of the licensing contract, the licensee may bring proceedings for infringement of a Community design only if the right holder consents thereto. However, the holder of an exclusive licence may bring such proceedings if the right holder in the Community design, having been given notice to do so, does not himself bring infringement proceedings within an appropriate period.

4. A licensee shall, for the purpose of obtaining compensation for damage suffered by him, be entitled to intervene in an infringement action brought by the right holder in a Community design.

5. In the case of a registered Community design, the grant or transfer of a licence in respect of such right shall, at the request of one of the parties, be entered in the register and published.

Article 33

Effects vis-à-vis third parties

1. The effects vis-à-vis third parties of the legal acts referred to in Articles 28, 29, 30 and 32 shall be governed by the law of the Member State determined in accordance with Article 27.

2. However, as regards registered Community designs, legal acts referred to in Articles 28, 29 and 32 shall only have effect vis-à-vis third parties in all the Member States after entry in the register. Nevertheless, such an act, before it is so entered, shall have effect vis-à-vis third parties who have acquired rights in the registered Community design after the date of that act but who knew of the act at the date on which the rights were acquired.

3. Paragraph 2 shall not apply to a person who acquires the registered Community design or a right concerning the registered Community design by way of transfer of the whole of the undertaking or by any other universal succession.

4. Until such time as common rules for the Member States in the field of insolvency enter into force, the effects vis-à-vis third parties of insolvency proceedings shall be governed by the law of the Member State in which such proceedings are first brought under the national law or the regulations applicable in this field.

Article 34

The application for a registered Community design as an object of property

1. An application for a registered Community design as an object of property shall be dealt with in its entirety, and for the whole area of the Community, as a national design right of the Member State determined in accordance with Article 27.

2. Articles 28, 29, 30, 31, 32 and 33 shall apply *mutatis mutandis* to applications for registered Community designs. Where the effect of one of these provisions is conditional upon an entry in the register, that formality shall be performed upon registration of the resulting registered Community design.

TITLE IV

APPLICATION FOR A REGISTERED COMMUNITY DESIGN

Section 1

Filing of applications and the conditions which govern them

Article 35

Filing and forwarding of applications

1. An application for a registered Community design shall be filed, at the option of the applicant:

- (a) at the Office; or
- (b) at the central industrial property office of a Member State; or
- (c) in the Benelux countries, at the Benelux Design Office.

2. Where the application is filed at the central industrial property office of a Member State or at the Benelux Design Office, that office shall take all steps to forward the application

to the Office within two weeks after filing. It may charge the applicant a fee which shall not exceed the administrative costs of receiving and forwarding the application.

3. As soon as the Office has received an application which has been forwarded by a central industrial property office of a Member State or by the Benelux Design Office, it shall inform the applicant accordingly, indicating the date of its receipt at the Office.

4. No less than 10 years after the entry into force of this Regulation, the Commission shall draw up a report on the operation of the system of filing applications for registered Community designs, accompanied by any proposals for revision that it may deem appropriate.

Article 36

Conditions with which applications must comply

1. An application for a registered Community design shall contain:

- (a) a request for registration;
- (b) information identifying the applicant;
- (c) a representation of the design suitable for reproduction. However, if the object of the application is a two-dimensional design and the application contains a request for deferment of publication in accordance with Article 50, the representation of the design may be replaced by a specimen.

2. The application shall further contain an indication of the products in which the design is intended to be incorporated or to which it is intended to be applied.

3. In addition, the application may contain:

- (a) a description explaining the representation or the specimen;
- (b) a request for deferment of publication of the registration in accordance with Article 50;
- (c) information identifying the representative if the applicant has appointed one;
- (d) the classification of the products in which the design is intended to be incorporated or to which it is intended to be applied according to class;
- (e) the citation of the designer or of the team of designers or a statement under the applicant's responsibility that the designer or the team of designers has waived the right to be cited.

4. The application shall be subject to the payment of the registration fee and the publication fee. Where a request for deferment under paragraph 3(b) is filed, the publication fee shall be replaced by the fee for deferment of publication.

5. The application shall comply with the conditions laid down in the implementing regulation.

6. The information contained in the elements mentioned in paragraph 2 and in paragraph 3(a) and (d) shall not affect the scope of protection of the design as such.

Article 37

Multiple applications

1. Several designs may be combined in one multiple application for registered Community designs. Except in cases of ornamentation, this possibility is subject to the condition that the products in which the designs are intended to be incorporated or to which they are intended to be applied all belong to the same class of the International Classification for Industrial Designs.

2. Besides the fees referred to in Article 36(4), the multiple application shall be subject to payment of an additional registration fee and an additional publication fee. Where the multiple application contains a request for deferment of publication, the additional publication fee shall be replaced by the additional fee for deferment of publication. The additional fees shall correspond to a percentage of the basic fees for each additional design.

3. The multiple application shall comply with the conditions of presentation laid down in the implementing regulation.

4. Each of the designs contained in a multiple application or registration may be dealt with separately from the others for the purpose of applying this Regulation. It may in particular, separately from the others, be enforced, licensed, be the subject of a right in rem, a levy of execution or insolvency proceedings, be surrendered, renewed or assigned, be the subject of deferred publication or be declared invalid. A multiple application or registration may be divided into separate applications or registrations only under the conditions set out in the implementing regulation.

Article 38

Date of filing

1. The date of filing of an application for a registered Community design shall be the date on which documents containing the information specified in Article 36(1) are filed with the Office by the applicant, or, if the application has been filed with the central industrial property office of a Member State or with the Benelux Design Office, with that office.

2. By derogation from paragraph 1, the date of filing of an application filed with the central industrial property office of a Member State or with the Benelux Design Office and reaching the Office more than two months after the date on which documents containing the information specified in Article 36(1) have been filed shall be the date of receipt of such documents by the Office.

Article 39

Equivalence of Community filing with national filing

An application for a registered Community design which has been accorded a date of filing shall, in the Member States, be equivalent to a regular national filing, including where appropriate the priority claimed for the said application.

Article 40

Classification

For the purpose of this Regulation, use shall be made of the Annex to the Agreement establishing an International Classification for Industrial Designs, signed at Locarno on 8 October 1968.

Section 2

Priority

Article 41

Right of priority

1. A person who has duly filed an application for a design right or for a utility model in or for any State party to the Paris Convention for the Protection of Industrial Property, or to the Agreement establishing the World Trade Organisation, or his successors in title, shall enjoy, for the purpose of filing an application for a registered Community design in respect of the same design or utility model, a right of priority of six months from the date of filing of the first application.

2. Every filing that is equivalent to a regular national filing under the national law of the State where it was made or under bilateral or multilateral agreements shall be recognised as giving rise to a right of priority.

3. 'Regular national filing' means any filing that is sufficient to establish the date on which the application was filed, whatever may be the outcome of the application.

4. A subsequent application for a design which was the subject of a previous first application, and which is filed in or in respect of the same State, shall be considered as the first application for the purpose of determining priority, provided that, at the date of the filing of the subsequent application, the previous application has been withdrawn, abandoned or refused without being open to public inspection and without leaving any rights outstanding, and has not served as a basis for claiming priority. The previous application may not thereafter serve as a basis for claiming a right of priority.

5. If the first filing has been made in a State which is not a party to the Paris Convention, or to the Agreement establishing the World Trade Organisation, paragraphs 1 to 4 shall apply only in so far as that State, according to published findings, grants, on the basis of a filing made at the Office and subject to conditions equivalent to those laid down in this Regulation, a right of priority having equivalent effect.

Article 42

Claiming priority

An applicant for a registered Community design desiring to take advantage of the priority of a previous application shall file a declaration of priority and a copy of the previous application. If the language of the latter is not one of the languages of the Office, the Office may require a translation of the previous application in one of those languages.

Article 43

Effect of priority right

The effect of the right of priority shall be that the date of priority shall count as the date of the filing of the application for a registered Community design for the purpose of Articles 5, 6, 7, 22, 25(3)(d) and 50(1).

Article 44

Exhibition priority

1. If an applicant for a registered Community design has disclosed products in which the design is incorporated, or to which it is applied, at an official or officially recognised international exhibition falling within the terms of the Convention on International Exhibitions signed in Paris on 22 November 1928 and last revised on 30 November 1972, he may, if he files the application within a period of six months from the date of the first disclosure of such products, claim a right of priority from that date within the meaning of Article 43.

2. An applicant who wishes to claim priority pursuant to paragraph 1, under the conditions laid down in the implementing regulation, must file evidence that he has disclosed at an exhibition the products in or to which the design is incorporated or applied.

3. An exhibition priority granted in a Member State or in a third country does not extend the period of priority laid down in Article 41.

TITLE V

REGISTRATION PROCEDURE

Article 45

Examination as to formal requirements for filing

1. The Office shall examine whether the application complies with the requirements laid down in Article 36(1) for the accordance of a date of filing.

2. The Office shall examine whether:

(a) the application complies with the other requirements laid down in Article 36(2), (3), (4) and (5) and, in the case of a multiple application, Article 37(1) and (2);

(b) the application meets the formal requirements laid down in the implementing regulation for the implementation of Articles 36 and 37;

(c) the requirements of Article 77(2) are satisfied;

(d) the requirements concerning the claim to priority are satisfied, if a priority is claimed.

3. The conditions for the examination as to the formal requirements for filing shall be laid down in the implementing regulation.

Article 46

Remediable deficiencies

1. Where, in carrying out the examination under Article 45, the Office notes that there are deficiencies which may be corrected, the Office shall request the applicant to remedy them within the prescribed period.

2. If the deficiencies concern the requirements referred to in Article 36(1) and the applicant complies with the Office's request within the prescribed period, the Office shall accord as the date of filing the date on which the deficiencies are remedied. If the deficiencies are not remedied within the prescribed period, the application shall not be dealt with as an application for a registered Community design.

3. If the deficiencies concern the requirements, including the payment of fees, as referred to in Article 45(2)(a), (b) and (c) and the applicant complies with the Office's request within the prescribed period, the Office shall accord as the date of filing the date on which the application was originally filed. If the deficiencies or the default in payment are not remedied within the prescribed period, the Office shall refuse the application.

4. If the deficiencies concern the requirements referred to in Article 45(2)(d), failure to remedy them within the prescribed period shall result in the loss of the right of priority for the application.

Article 47

Grounds for non-registrability

1. If the Office, in carrying out the examination pursuant to Article 45, notices that the design for which protection is sought:

(a) does not correspond to the definition under Article 3(a); or
(b) is contrary to public policy or to accepted principles of morality, it shall refuse the application.

2. The application shall not be refused before the applicant has been allowed the opportunity of withdrawing or amending the application or of submitting his observations.

Article 48

Registration

If the requirements that an application for a registered Community design must satisfy have been fulfilled and to the extent that the application has not been refused by virtue of Article 47, the Office shall register the application in the Community design Register as a registered Community design. The registration shall bear the date of filing of the application referred to in Article 34.

Article 49

Publication

Upon registration, the Office shall publish the registered Community design in the Community Designs Bulletin as mentioned in Article 73(3). The contents of the publication shall be set out in the implementing regulation.

Article 50

Deferment of publication

1. The applicant for a registered Community design may request, when filing the application, that the publication of the registered Community design be deferred for a period of 30 months from the date of filing the application or, if a priority is claimed, from the date of priority.

2. Upon such request, where the conditions set out in Article 48 are satisfied, the registered Community design shall be registered, but neither the representation of the design nor any file relating to the application shall, subject to Article 74(2), be open to public inspection.

3. The Office shall publish in the Community Designs Bulletin a mention of the deferment of the publication of the registered Community design. The mention shall be accompanied by information identifying the right holder in the registered Community design, the date of filing the application and any other particulars prescribed by the implementing regulation.

4. At the expiry of the period of deferment, or at any earlier date on request by the right holder, the Office shall open to public inspection all the entries in the register and the file relating to the application and shall publish the registered Community design in the Community Designs Bulletin, provided that, within the time limit laid down in the implementing regulation:

- (a) the publication fee and, in the event of a multiple application, the additional publication fee are paid;
- (b) where use has been made of the option pursuant to Article 36(1)(c), the right holder has filed with the Office a representation of the design.

If the right holder fails to comply with these requirements, the registered Community design shall be deemed from the outset not to have had the effects specified in this Regulation.

5. In the case of multiple applications, paragraph 4 need only be applied to some of the designs included therein.

6. The institution of legal proceedings on the basis of a registered Community design during the period of deferment of publication shall be subject to the condition that the information contained in the register and in the file relating to the application has been communicated to the person against whom the action is brought.

TITLE VI

SURRENDER AND INVALIDITY OF THE REGISTERED COMMUNITY DESIGN

Article 51

Surrender

1. The surrender of a registered Community design shall be declared to the Office in writing by the right holder. It shall not have effect until it has been entered in the register.

2. If a Community design which is subject to deferment of publication is surrendered it shall be deemed from the outset not to have had the effects specified in this Regulation.

3. A registered Community design may be partially surrendered provided that its amended form complies with the requirements for protection and the identity of the design is retained.

4. Surrender shall be registered only with the agreement of the proprietor of a right entered in the register. If a licence has been registered, surrender shall be entered in the register only if the right holder in the registered Community design proves that he has informed the licensee of his intention to surrender. This entry shall be made on expiry of the period prescribed by the implementing regulation.

5. If an action pursuant to Article 14 relating to the entitlement to a registered Community design has been brought before a Community design court, the Office shall not enter the surrender in the register without the agreement of the claimant.

Article 52

Application for a declaration of invalidity

1. Subject to Article 25(2), (3), (4) and (5), any natural or legal person, as well as a public authority empowered to do so, may submit to the Office an application for a declaration of invalidity of a registered Community design.

2. The application shall be filed in a written reasoned statement. It shall not be deemed to have been filed until the fee for an application for a declaration of invalidity has been paid.

3. An application for a declaration of invalidity shall not be admissible if an application relating to the same subject matter and cause of action, and involving the same parties, has been adjudicated on by a Community design court and has acquired the authority of a final decision.

Article 53

Examination of the application

1. If the Office finds that the application for a declaration of invalidity is admissible, the Office shall examine whether the grounds for invalidity referred to in Article 23 prejudice the maintenance of the registered Community design.

2. In the examination of the application, which shall be conducted in accordance with the implementing regulation, the Office shall invite the parties, as often as necessary, to file observations, within a period to be fixed by the Office, on communications from the other parties or issued by itself.

3. The decision declaring the registered Community design invalid shall be entered in the register upon becoming final.

Article 54

Participation in the proceedings of the alleged infringer

1. In the event of an application for a declaration of invalidity of a registered Community design being filed, and as long as no final decision has been taken by the Office, any third party who proves that proceedings for infringement of the same design have been instituted against him may be joined as a party in the invalidity proceedings on request submitted within three months of the date on which the infringement proceedings were instituted.

The same shall apply in respect of any third party who proves both that the right holder of the Community design has requested that he cease an alleged infringement of the design and that he has instituted proceedings for a court ruling that he is not infringing the Community design.

2. The request to be joined as a party shall be filed in a written reasoned statement. It shall not be deemed to have been filed until the invalidity fee, referred to in Article 52(2), has been paid. Thereafter the request shall, subject to any exceptions laid down in the implementing regulation, be treated as an application for a declaration of invalidity.

TITLE VII

APPEALS

Article 55

Decisions subject to appeal

1. An appeal shall lie from decisions of the examiners, the Administration of Trade Marks and Designs and Legal Division and Invalidity Divisions. It shall have suspensive effect.

2. A decision which does not terminate proceedings as regards one of the parties can only be appealed together with the final decision, unless the decision allows separate appeal.

Article 56

Persons entitled to appeal and to be parties to appeal proceedings

Any party to proceedings adversely affected by a decision may appeal. Any other parties to the proceedings shall be parties to the appeal proceedings as of right.

Article 57

Time limit and form of appeal

Notice of appeal must be filed in writing at the Office within two months after the date of notification of the decision appealed from. The notice shall be deemed to have been filed only when the fee for appeal has been paid. Within four months after the date of notification of the decision, a written statement setting out the grounds of appeal must be filed.

Article 58

Interlocutory revision

1. If the department whose decision is contested considers the appeal to be admissible and well founded, it shall rectify its decision. This shall not apply where the appellant is opposed by another party to the proceedings.

2. If the decision is not rectified within one month after receipt of the statement of grounds, the appeal shall be remitted to the Board of Appeal without delay and without comment as to its merits.

Article 59

Examination of appeals

1. If the appeal is admissible, the Board of Appeal shall examine whether the appeal is to be allowed.

2. In the examination of the appeal, the Board of Appeal shall invite the parties, as often as necessary, to file observations, within a period to be fixed by the Board of Appeal, on communications from the other parties or issued by itself.

Article 60

Decisions in respect of appeals

1. Following the examination as to the merits of the appeal, the Board of Appeal shall decide on the appeal. The Board of Appeal may either exercise any power within the competence of the department which was responsible for the decision appealed against or remit the case to that department for further prosecution.

2. If the Board of Appeal remits the case for further prosecution to the department whose decision was appealed, that department shall be bound by the *ratio decidendi* of the Board of Appeal, in so far as the facts are the same.

3. The decisions of the Boards of Appeal shall take effect only from the date of expiry of the period referred to in Article 61(5) or, if an action has been brought before the Court of Justice within that period, from the date of rejection of such action.

Article 61

Actions before the Court of Justice

1. Actions may be brought before the Court of Justice against decisions of the Boards of Appeal on appeals.
2. The action may be brought on grounds of lack of competence, infringement of an essential procedural requirement, infringement of the Treaty, of this Regulation or of any rule of law relating to their application or misuse of power.
3. The Court of Justice has jurisdiction to annul or to alter the contested decision.
4. The action shall be open to any party to proceedings before the Board of Appeal adversely affected by its decision.
5. The action shall be brought before the Court of Justice within two months of the date of notification of the decision of the Board of Appeal.
6. The Office shall be required to take the necessary measures to comply with the judgment of the Court of Justice.

TITLE VIII

PROCEDURE BEFORE THE OFFICE

Section 1

General provisions

Article 62

Statement of reasons on which decisions are based

Decisions of the Office shall state the reasons on which they are based. They shall be based only on reasons or evidence on which the parties concerned have had an opportunity to present their comments.

Article 63

Examination of the facts by the Office of its own motion

1. In proceedings before it the Office shall examine the facts of its own motion. However, in proceedings relating to a declaration of invalidity, the Office shall be restricted in this examination to the facts, evidence and arguments provided by the parties and the relief sought.
2. The Office may disregard facts or evidence which are not submitted in due time by the parties concerned.

Article 64

Oral proceedings

1. If the Office considers that oral proceedings would be expedient, they shall be held either at the instance of the Office or at the request of any party to the proceedings.
2. Oral proceedings, including delivery of the decision, shall be public, unless the department before which the proceedings are taking place decides otherwise in cases where admission of

the public could have serious and unjustified disadvantages, in particular for a party to the proceedings.

Article 65

Taking of evidence

1. In any proceedings before the Office the means of giving or obtaining evidence shall include the following:
 - (a) hearing the parties;
 - (b) requests for information;
 - (c) the production of documents and items of evidence;
 - (d) hearing witnesses;
 - (e) opinions by experts;
 - (f) statements in writing, sworn or affirmed or having a similar effect under the law of the State in which the statement is drawn up.
2. The relevant department of the Office may commission one of its members to examine the evidence adduced.
3. If the Office considers it necessary for a party, witness or expert to give evidence orally, it shall issue a summons to the person concerned to appear before it.
4. The parties shall be informed of the hearing of a witness or expert before the Office. They shall have the right to be present and to put questions to the witness or expert.

Article 66

Notification

The Office shall, as a matter of course, notify those concerned of decisions and summonses and of any notice or other communication from which a time limit is reckoned, or of which those concerned must be notified under other provisions of this Regulation or of the implementing regulation, or of which notification has been ordered by the President of the Office.

Article 67

Resitutio in integrum

1. The applicant for or holder of a registered Community design or any other party to proceedings before the Office who, in spite of all due care required by the circumstances having been taken, was unable to observe a time limit *vis-à-vis* the Office shall, upon application, have his rights re-established if the non-observance in question has the direct consequence, by virtue of the provisions of this Regulation, of causing the loss of any rights or means of redress.
2. The application must be filed in writing within two months of the removal of the cause of non-compliance with the time limit. The omitted act must be completed within this period. The application shall only be admissible within the year immediately following the expiry of the unobserved time limit. In the case of non-submission of the request for renewal of registration or of non-payment of a renewal fee, the further period of six months provided for in the second sentence of Article 13(3) shall be deducted from the period of one year.

3. The application must state the grounds on which it is based and must set out the facts on which it relies. It shall not be deemed to be filed until the fee for the re-establishment of rights has been paid.

4. The department competent to decide on the omitted act shall decide upon the application.

5. The provisions of this Article shall not be applicable to the time limits referred to in paragraph 2 and Article 41(1).

6. Where the applicant for or holder of a registered Community design has his rights re-established, he may not invoke his rights vis-à-vis a third party who, in good faith, in the course of the period between the loss of rights in the application for or registration of the registered Community design and publication of the mention of re-establishment of those rights, has put on the market products in which a design included within the scope of protection of the registered Community design is incorporated or to which it is applied.

7. A third party who may avail himself of the provisions of paragraph 6 may bring third party proceedings against the decision re-establishing the rights of the applicant for or holder of the registered Community design within a period of two months as from the date of publication of the mention of re-establishment of those rights.

8. Nothing in this Article shall limit the right of a Member State to grant *mainam in integrum* in respect of time limits provided for in this Regulation and to be complied with vis-à-vis the authorities of such State.

Article 68

Reference to general principles

In the absence of procedural provisions in this Regulation, the implementing regulation, the fees regulation or the rules of procedure of the Boards of Appeal, the Office shall take into account the principles of procedural law generally recognised in the Member States.

Article 69

Termination of financial obligations

1. Rights of the Office to the payment of fees shall be barred four years from the end of the calendar year in which the fee fell due.

2. Rights against the Office for the refunding of fees or sums of money paid in excess of a fee shall be barred after four years from the end of the calendar year in which the right arose.

3. The periods laid down in paragraphs 1 and 2 shall be interrupted, in the case covered by paragraph 1, by a request for payment of the fee and, in the case covered by paragraph 2, by a reasoned claim in writing. On interruption it shall begin again immediately and shall end at the latest six years after the end of the year in which it originally began, unless in the meantime judicial proceedings to enforce the right have begun. In this case the period shall end at the earliest one year after the judgment has acquired the authority of a final decision.

Section 2

Costs

Article 70

Apportionment of costs

1. The losing party in proceedings for a declaration of invalidity of a registered Community design or appeal proceedings shall bear the fees incurred by the other party as well as all costs incurred by him essential to the proceedings, including travel and subsistence and the remuneration of an agent, adviser or advocate, within the limits of scales set for each category of costs under the conditions laid down in the implementing regulation.

2. However, where each party succeeds on some and fails on other heads, or if reasons of equity so dictate, the Invalidity Division or Board of Appeal shall decide a different apportionment of costs.

3. A party who terminates the proceedings by surrendering the registered Community design or by not renewing its registration or by withdrawing the application for a declaration of invalidity or the appeal, shall bear the fees and the costs incurred by the other party as stipulated in paragraphs 1 and 2.

4. Where a case does not proceed to judgment, the costs shall be at the discretion of the Invalidity Division or Board of Appeal.

5. Where the parties conclude before the Invalidity Division or Board of Appeal a settlement of costs differing from that provided for in paragraphs 1, 2, 3 and 4, the body concerned shall take note of that agreement.

6. On request, the registry of the Invalidity Division or Board of Appeal shall fix the amount of the costs to be paid pursuant to the preceding paragraphs. The amount so determined may be reviewed by a decision of the Invalidity Division or Board of Appeal on a request filed within the period prescribed by the implementing regulation.

Article 71

Enforcement of decisions fixing the amount of costs

1. Any final decision of the Office fixing the amount of costs shall be enforceable.

2. Enforcement shall be governed by the rules of civil procedure in force in the State in the territory of which it is carried out. The order for its enforcement shall be appended to the decision, without any other formality than verification of the authenticity of the decision, by the national authority which the government of each Member State shall designate for this purpose and shall make known to the Office and to the Court of Justice.

3. When these formalities have been completed on application by the party concerned, the latter may proceed to enforcement in accordance with the national law, by bringing the matter directly before the competent authority.

4. Enforcement may be suspended only by a decision of the Court of Justice. However, the courts of the Member State concerned shall have jurisdiction over complaints that enforcement is being carried out in an irregular manner.

Section 3

Informing the public and the official authorities of the Member States

Article 72

Register of Community designs

The Office shall keep a register to be known as the register of Community designs, which shall contain those particulars of which the registration is provided for by this Regulation or by the implementing regulation. The register shall be open to public inspection, except to the extent that Article 50(2) provides otherwise.

Article 73

Periodical publications

1. This Office shall periodically publish a Community Designs Bulletin containing entries open to public inspection in the register as well as other particulars the publication of which is prescribed by this Regulation or by the implementing regulation.

2. Notices and information of a general character issued by the President of the Office, as well as any other information relevant to this Regulation or its implementation, shall be published in the Official Journal of the Office.

Article 74

Inspection of files

1. The files relating to applications for registered Community designs which have not yet been published or the files relating to registered Community designs which are subject to deferment of publication in accordance with Article 50 or which, being subject to such deferment, have been surrendered before or on the expiry of that period, shall not be made available for inspection without the consent of the applicant for or the right holder in the registered Community design.

2. Any person who can establish a legitimate interest may inspect a file without the consent of the applicant for or holder of the registered Community design prior to the publication or after the surrender of the latter in the case provided for in paragraph 1.

This shall in particular apply if the interested person proves that the applicant for or the holder of the registered Community design has taken steps with a view to invoking against him the right under the registered Community design.

3. Subsequent to the publication of the registered Community design, the file may be inspected on request.

4. However, where a file is inspected pursuant to paragraph 2 or 3, certain documents in the file may be withheld from inspection in accordance with the provisions of the implementing regulation.

Article 75

Administrative cooperation

Unless otherwise provided in this Regulation or in national laws, the Office and the courts or authorities of the Member States shall on request give assistance to each other by communicating information or opening files for inspection.

Where the Office opens files to inspection by courts, public prosecutors' offices or central industrial property offices, the inspection shall not be subject to the restrictions laid down in Article 74.

Article 76

Exchange of publications

1. The Office and the central industrial property offices of the Member States shall despatch to each other on request and for their own use one or more copies of their respective publications free of charge.

2. The Office may conclude agreements relating to the exchange or supply of publications.

Section 4

Representation

Article 77

General principles of representation

1. Subject to paragraph 2, no person shall be compelled to be represented before the Office.

2. Without prejudice to the second subparagraph of paragraph 3, natural or legal persons not having either their domicile or their principal place of business or a real and effective industrial or commercial establishment in the Community must be represented before the Office in accordance with Article 78(1) in all proceedings before the Office established by this Regulation, other than in filing an application for a registered Community design; the implementing regulation may permit other exceptions.

3. Natural or legal persons having their domicile or principal place of business or a real and effective industrial or commercial establishment in the Community may be represented before the Office by one of their employees, who must file with it a signed authorisation for inclusion in the files, the details of which are set out in the implementing regulation.

An employee of a legal person to which this paragraph applies may also represent other legal persons which have economic connections with the first legal person, even if those other legal persons have neither their domicile nor their principal place of business nor a real and effective industrial or commercial establishment within the Community.

Article 78

Professional representation

1. Representation of natural or legal persons in proceedings before the Office under this Regulation may only be undertaken by:

- (a) any legal practitioner qualified in one of the Member States and having his place of business within the Community, to the extent that he is entitled, within the said State, to act as a representative in industrial property matters; or
- (b) any professional representatives whose name has been entered on the list of professional representatives referred to in Article 85(1)(b) of the Regulation on the Community trade mark; or
- (c) persons whose names are entered on the special list of professional representatives for design matters referred to in paragraph 4.

2. The persons referred to in paragraph 1(c) shall only be entitled to represent third persons in proceedings on design matters before the Office.

3. The implementing regulation shall provide whether and under what conditions representatives must file with the Office a signed authorisation for insertion on the files.

4. Any natural person may be entered on the special list of professional representatives in design matters, if he fulfils the following conditions:

- (a) he must be a national of one of the Member States;
- (b) he must have his place of business or employment in the Community;
- (c) he must be entitled to represent natural or legal persons in design matters before the central industrial property office of a Member State or before the Benelux Design Office. Where, in that State, the entitlement to represent in design matters is not conditional upon the requirement of special professional qualifications, persons applying to be entered on the list must have habitually acted in design matters before the central industrial property office of the said State for at least five years. However, persons whose professional qualification to represent natural or legal persons in design matters before the central industrial property office of one of the Member States is officially recognised in accordance with the regulations laid by such State shall not be subject to the condition of having exercised the profession.

5. Entry on the list referred to in paragraph 4 shall be effected upon request, accompanied by a certificate furnished by the central industrial property office of the Member State concerned, which must indicate that the conditions laid down in the said paragraph are fulfilled.

6. The President of the Office may grant exemption from:

- (a) the requirement of paragraph 4(a) in special circumstances;
- (b) the requirement of paragraph 4(c), second sentence, if the applicant furnishes proof that he has acquired the requisite qualification in another way.

7. The conditions under which a person may be removed from the list shall be laid down in the implementing regulation.

TITLE IX

JURISDICTION AND PROCEDURE IN LEGAL ACTIONS RELATING TO COMMUNITY DESIGNS

Section 1

Jurisdiction and enforcement

Article 79

Application of the Convention on Jurisdiction and Enforcement

1. Unless otherwise specified in this Regulation, the Convention on Jurisdiction and the Enforcement of Judgements in Civil and Commercial Matters, signed in Brussels on 27 September 1968 ⁽¹⁾, hereinafter referred to as the 'Convention on Jurisdiction and Enforcement', shall apply to proceedings relating to Community designs and applications for registered Community designs, as well as to proceedings relating to actions on the basis of Community designs and national designs enjoying simultaneous protection.

2. The provisions of the Convention on Jurisdiction and Enforcement which are rendered applicable by the paragraph 1 shall have effect in respect of any Member State solely in the text which is in force in respect of that State at any given time.

3. In the event of proceedings in respect of the actions and claims referred to in Article 88:

- (a) Articles 2, 4, 5(1), (3), (4) and (5), 16(4) and 24 of the Convention on Jurisdiction and Enforcement shall not apply;
- (b) Articles 17 and 18 of that Convention shall apply subject to the limitations in Article 82(4) of this Regulation;
- (c) the provisions of Title II of that Convention which are applicable to persons domiciled in a Member State shall also be applicable to persons who do not have a domicile in any Member State but have an establishment therein.

⁽¹⁾ OJ L 293, 31.12.1972, p. 32. Convention as amended by the Conventions on the Accession to that Convention of the States according to the European Communities.

4. The provisions of the Convention on Jurisdiction and Enforcement shall not have effect in respect of any Member State for which that Convention has not yet entered into force. Until such entry into force, proceedings referred to in paragraph 1 shall be governed in such a Member State by any bilateral or multilateral convention governing its relationship with another Member State concerned, or, if no such convention exists, by its domestic law on jurisdiction, recognition and enforcement of decisions.

Section 2

Disputes concerning the infringement and validity of Community designs

Article 80

Community design courts

1. The Member States shall designate in their territories as limited a number as possible of national courts and tribunals of first and second instance (Community design courts) which shall perform the functions assigned to them by this Regulation.

2. Each Member State shall communicate to the Commission not later than 6 March 2005 a list of Community design courts, indicating their names and their territorial jurisdiction.

3. Any change made after communication of the list referred to in paragraph 2 in the number, names or territorial jurisdiction of the Community design courts shall be notified without delay by the Member State concerned to the Commission.

4. The information referred to in paragraphs 2 and 3 shall be notified by the Commission to the Member States and published in the Official Journal of the European Communities.

5. As long as a Member State has not communicated the list as stipulated in paragraph 2, jurisdiction for any proceedings resulting from an action covered by Article 81 for which the courts of that State have jurisdiction pursuant to Article 82 shall lie with that court of the State in question which would have jurisdiction *ratione loci* and *ratione materiae* in the case of proceedings relating to a national design right of that State.

Article 81

Jurisdiction over infringement and validity

The Community design courts shall have exclusive jurisdiction:

- (a) for infringement actions and — if they are permitted under national law — actions in respect of threatened infringement of Community designs;
- (b) for actions for declaration of non-infringement of Community designs, if they are permitted under national law;
- (c) for actions for a declaration of invalidity of an unregistered Community design;
- (d) for counterclaims for a declaration of invalidity of a Community design raised in connection with actions under (a).

Article 82

International jurisdiction

1. Subject to the provisions of this Regulation and to any provisions of the Convention on Jurisdiction and Enforcement applicable by virtue of Article 79, proceedings in respect of the actions and claims referred to in Article 81 shall be brought in the courts of the Member State in which the defendant is domiciled or, if he is not domiciled in any of the Member States, in any Member State in which he has an establishment.

2. If the defendant is neither domiciled nor has an establishment in any of the Member States, such proceedings shall be brought in the courts of the Member State in which the plaintiff is domiciled or, if he is not domiciled in any of the Member States, in any Member State in which he has an establishment.

3. If neither the defendant nor the plaintiff is so domiciled or has such an establishment, such proceedings shall be brought in the courts of the Member State where the Office has its seat.

4. Notwithstanding paragraphs 1, 2 and 3:

(a) Article 17 of the Convention on Jurisdiction and Enforcement shall apply if the parties agree that a different Community design court shall have jurisdiction;

(b) Article 18 of that Convention shall apply if the defendant enters an appearance before a different Community design court.

5. Proceedings in respect of the actions and claims referred to in Article 81(a) and (d) may also be brought in the courts of the Member State in which the act of infringement has been committed or threatened.

Article 83

Extent of jurisdiction on infringement

1. A Community design court whose jurisdiction is based on Article 82(1), (2) (3) or (4) shall have jurisdiction in respect of acts of infringement committed or threatened within the territory of any of the Member States.

2. A Community design court whose jurisdiction is based on Article 82(5) shall have jurisdiction only in respect of acts of infringement committed or threatened within the territory of the Member State in which that court is situated.

Article 84

Action or counterclaim for a declaration of invalidity of a Community design

1. An action or a counterclaim for a declaration of invalidity of a Community design may only be based on the grounds for invalidity mentioned in Article 25.

2. In the cases referred to in Article 25(2), (3), (4) and (5) the action or the counterclaim may be brought solely by the person entitled under those provisions.

3. If the counterclaim is brought in a legal action to which the right holder of the Community design is not already a party, he shall be informed thereof and may be joined as a party to the action in accordance with the conditions set out in the law of the Member State where the court is situated.

4. The validity of a Community design may not be put in issue in an action for a declaration of non-infringement.

Article 85

Presumption of validity — defence as to the merits

1. In proceedings in respect of an infringement action or an action for threatened infringement of a registered Community design, the Community design court shall treat the Community design as valid. Validity may be challenged only with a counterclaim for a declaration of invalidity. However, a plea relating to the invalidity of a Community design, submitted otherwise than by way of counterclaim, shall be admissible in so far as the defendant claims that the Community design could be declared invalid on account of an earlier national design right, within the meaning of Article 25(1)(d), belonging to him.

2. In proceedings in respect of an infringement action or an action for threatened infringement of an unregistered Community design, the Community design court shall treat the Community design as valid if the right holder produces proof that the conditions laid down in Article 11 have been met and indicates what constitutes the individual character of his Community design. However, the defendant may contest its validity by way of a plea or with a counterclaim for a declaration of invalidity.

Article 86

Judgements of invalidity

1. Where in a proceeding before a Community design court the Community design has been put in issue by way of a counterclaim for a declaration of invalidity:

- (a) if any of the grounds mentioned in Article 25 are found to prejudice the maintenance of the Community design, the court shall declare the Community design invalid;
- (b) if none of the grounds mentioned in Article 25 is found to prejudice the maintenance of the Community design, the court shall reject the counterclaim.

2. The Community design court with which a counterclaim for a declaration of invalidity of a registered Community design has been filed shall inform the Office of the date on which the counterclaim was filed. The latter shall record this fact in the register.

3. The Community design court hearing a counterclaim for a declaration of invalidity of a registered Community design may, on application by the right holder of the registered

Community design and after hearing the other parties, stay the proceedings and request the defendant to submit an application for a declaration of invalidity to the Office within a time limit which the court shall determine. If the application is not made within the time limit, the proceedings shall continue; the counterclaim shall be deemed withdrawn. Article 91(3) shall apply.

4. Where a Community design court has given a judgment which has become final on a counterclaim for a declaration of invalidity of a registered Community design, a copy of the judgment shall be sent to the Office. Any party may request information about such transmission. The Office shall mention the judgment in the register in accordance with the provisions of the implementing regulation.

5. No counterclaim for a declaration of invalidity of a registered Community design may be made if an application relating to the same subject matter and cause of action, and involving the same parties, has already been determined by the Office in a decision which has become final.

Article 87

Effects of the judgement on invalidity

When it has become final, a judgment of a Community design court declaring a Community design invalid shall have in all the Member States the effects specified in Article 26.

Article 88

Applicable law

1. The Community design courts shall apply the provisions of this Regulation.

2. On all matters not covered by this Regulation, a Community design court shall apply its national law, including its private international law.

3. Unless otherwise provided in this Regulation, a Community design court shall apply the rules of procedure governing the same type of action relating to a national design right in the Member State where it is situated.

Article 89

Sanctions in actions for infringement

1. Where in an action for infringement or for threatened infringement a Community design court finds that the defendant has infringed or threatened to infringe a Community design, it shall, unless there are special reasons for not doing so, order the following measures:

- (a) an order prohibiting the defendant from proceeding with the acts which have infringed or would infringe the Community design;

- (b) an order to seize the infringing products;
- (c) an order to seize materials and implements predominantly used in order to manufacture the infringing goods, if their owner knew the effect for which such use was intended or if such effect would have been obvious in the circumstances;
- (d) any order imposing other sanctions appropriate under the circumstances which are provided by the law of the Member State in which the acts of infringement or threatened infringement are committed, including its private international law.

2. The Community design court shall take such measures in accordance with its national law as are aimed at ensuring that the orders referred to in paragraph 1 are complied with.

Article 90

Provisional measures, including protective measures

1. Application may be made to the courts of a Member State, including Community design courts, for such provisional measures, including protective measures, in respect of a Community design as may be available under the law of that State in respect of national design rights even if, under this Regulation, a Community design court of another Member State has jurisdiction as to the substance of the matter.
2. In proceedings relating to provisional measures, including protective measures, a plea otherwise than by way of counterclaim relating to the invalidity of a Community design submitted by the defendant shall be admissible. Article 85(2) shall, however, apply *mutatis mutandis*.
3. A Community design court whose jurisdiction is based on Article 82(1), (2), (3) or (4) shall have jurisdiction to grant provisional measures, including protective measures, which, subject to any necessary procedure for recognition and enforcement pursuant to Title III of the Convention on Jurisdiction and Enforcement, are applicable in the territory of any Member State. No other court shall have such jurisdiction.

Article 91

Specific rules on related actions

1. A Community design court hearing an action referred to in Article 81, other than an action for a declaration of non-infringement, shall, unless there are special grounds for continuing the hearing, of its own motion after hearing the parties, or at the request of one of the parties and after hearing the other parties, stay the proceedings where the validity of the Community design is already in issue before another Community design court on account of a counterclaim or, in the case of a registered Community design, where an application for a declaration of invalidity has already been filed at the Office.
2. The Office, when hearing an application for a declaration of invalidity of a registered Community design, shall, unless there are special grounds for continuing the hearing, of its own motion after hearing the parties, or at the request of one of the

parties and after hearing the other parties, stay the proceedings where the validity of the registered Community design is already in issue on account of a counterclaim before a Community design court. However, if one of the parties to the proceedings before the Community design court so requests, the court may, after hearing the other parties to these proceedings, stay the proceedings. The Office shall in this instance continue the proceedings pending before it.

3. Where the Community design court stays the proceedings it may order provisional measures, including protective measures, for the duration of the stay.

Article 92

Jurisdiction of Community design courts of second instance — further appeal

1. An appeal to the Community design courts of second instance shall lie from judgments of the Community design courts of first instance in respect of proceedings arising from the actions and claims referred to in Article 81.
2. The conditions under which an appeal may be lodged with a Community design court of second instance shall be determined by the national law of the Member State in which that court is located.
3. The national rules concerning further appeal shall be applicable in respect of judgments of Community design courts of second instance.

Section 3

Other disputes concerning Community designs

Article 93

Supplementary provisions on the jurisdiction of national courts other than Community design courts

1. Within the Member State whose courts have jurisdiction under Article 79(1) or (4), those courts shall have jurisdiction for actions relating to Community designs other than those referred to in Article 81 which would have jurisdiction *ratione loci* and *ratione materiae* in the case of actions relating to a national design right in that State.
2. Actions relating to a Community design, other than those referred to in Article 81, for which no court has jurisdiction pursuant to Article 79(1) and (4) and paragraph 1 of this Article may be heard before the courts of the Member State in which the Office has its seat.

Article 94

Obligation of the national court

A national court which is dealing with an action relating to a Community design other than the actions referred to in Article 81 shall treat the design as valid. Articles 85(2) and 90(2) shall, however, apply *mutatis mutandis*.

TITLE X

EFFECTS ON THE LAWS OF THE MEMBER STATES

Article 95

Parallel actions on the basis of Community designs and national design rights

1. Where actions for infringement or for threatened infringement involving the same cause of action and between the same parties are brought before the courts of different Member States, one seized on the basis of a Community design and the other seized on the basis of a national design right providing simultaneous protection, the court other than the court first seized shall of its own motion decline jurisdiction in favour of that court. The court which would be required to decline jurisdiction may stay its proceedings if the jurisdiction of the other court is contested.

2. The Community design court hearing an action for infringement or threatened infringement on the basis of a Community design shall reject the action if a final judgment on the merits has been given on the same cause of action and between the same parties on the basis of a design right providing simultaneous protection.

3. The court hearing an action for infringement or for threatened infringement on the basis of a national design right shall reject the action if a final judgment on the merits has been given on the same cause of action and between the same parties on the basis of a Community design providing simultaneous protection.

4. Paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply in respect of provisional measures, including protective measures.

Article 96

Relationship to other forms of protection under national law

1. The provisions of this Regulation shall be without prejudice to any provisions of Community law or of the law of the Member States concerned relating to unregistered designs, trade marks or other distinctive signs, patents and utility models, typfaces, civil liability and unfair competition.

2. A design protected by a Community design shall also be eligible for protection under the law of copyright of Member States as from the date on which the design was created or fixed in any form. The extent to which, and the conditions under which, such a protection is conferred, including the level of originality required, shall be determined by each Member State.

TITLE XI

SUPPLEMENTARY PROVISIONS CONCERNING THE OFFICE

Section 1

General provisions

Article 97

General provision

Unless otherwise provided in this Title, Title XII of the Regulation on the Community trade mark shall apply to the Office with regard to its tasks under this Regulation.

Article 98

Language of proceedings

1. The application for a registered Community design shall be filed in one of the official languages of the Community.

2. The applicant must indicate a second language which shall be a language of the Office the use of which he accepts as a possible language of proceedings before the Office.

If the application was filed in a language which is not one of the languages of the Office, the Office shall arrange to have the application translated into the language indicated by the applicant.

3. Where the applicant for a registered Community design is the sole party to proceedings before the Office, the language of proceedings shall be the language used for filing the application. If the application was made in a language other than the languages of the Office, the Office may send written communications to the applicant in the second language indicated by the applicant in his application.

4. In the case of invalidity proceedings, the language of proceedings shall be the language used for filing the application for a registered Community design if this is one of the languages of the Office, if the application was made in a language other than the languages of the Office, the language of proceedings shall be the second language indicated in the application.

The application for a declaration of invalidity shall be filed in the language of proceedings.

Where the language of proceedings is not the language used for filing the application for a registered Community design, the right holder of the Community design may file observations in the language of filing. The Office shall arrange to have those observations translated into the language of proceedings.

The implementing regulation may provide that the translation expenses to be borne by the Office may not, subject to a derogation granted by the Office where justified by the complexity of the case, exceed an amount to be fixed for each category of proceedings on the basis of the average size of statements of case received by the Office. Expenditure in excess of this amount may be allocated to the losing party in accordance with Article 70.

5. Parties to invalidity proceedings may agree that a different official language of the Community is to be the language of the proceedings.

Article 99

Publication and register

1. All information the publication of which is prescribed by this Regulation or the implementing regulation shall be published in all the official languages of the Community.

2. All entries in the Register of Community designs shall be made in all the official languages of the Community.

3. In cases of doubt, the text in the language of the Office in which the application for a registered Community design was filed shall be authentic. If the application was filed in an official language of the Community other than one of the languages of the Office, the text in the second language indicated by the applicant shall be authentic.

Article 100

Supplementary powers of the President

In addition to the functions and powers conferred on the President of the Office by Article 119 of the Regulation on the Community trade mark, the President may place before the Commission any proposal to amend this Regulation, the implementing regulation, the fees regulation and any other rule to the extent that they apply to registered Community designs, after consulting the Administrative Board and, in the case of the fees regulation, the Budget Committee.

Article 101

Supplementary powers of the Administrative Board

In addition to the powers conferred on it by Article 121 *et seq.* of the Regulation on the Community trade mark or by other provisions of this Regulation, the Administrative Board:

- shall set the date for the first filing of applications for registered Community designs pursuant to Article 111(2);
- shall be consulted before adoption of the guidelines for examination as to formal requirements, examination as to grounds for refusal of registration and invalidity proceedings in the Office and in the other cases provided for in this Regulation.

Section 2

Procedures

Article 102

Competence

For taking decisions in connection with the procedures laid down in this Regulation the following shall be competent:

- examiners;
- the Administration of Trade Marks and Designs and Legal Division;

(c) Invalidity Divisions;

(d) Boards of Appeal.

Article 103

Examiners

An examiner shall be responsible for taking decisions on behalf of the Office in relation to an application for a registered Community design.

Article 104

The Administration of Trade Marks and Designs and Legal Division

1. The Administration of Trade Marks and Legal Division provided for by Article 128 of the Regulation on the Community trade mark shall become the Administration of Trade Marks and Designs and Legal Division.

2. In addition to the powers conferred upon it by the Regulation on the Community trade mark, it shall be responsible for taking those decisions required by this Regulation which do not fall within the competence of an examiner or an Invalidity Division. It shall in particular be responsible for decisions in respect of entries in the register.

Article 105

Invalidity Divisions

- An Invalidity Division shall be responsible for taking decisions in relation to applications for declarations of invalidity of registered Community designs.
- An Invalidity Division shall consist of three members. At least one of the members must be legally qualified.

Article 106

Boards of Appeal

In addition to the powers conferred upon it by Article 131 of the Regulation on the Community trade mark, the Boards of Appeal instituted by that Regulation shall be responsible for deciding on appeals from decisions of the examiners, the Invalidity Divisions and from the decisions of the Administration of Trade Marks and Designs and Legal Division as regards their decisions concerning Community designs.

TITLE XI

FINAL PROVISIONS

Article 107

Implementing regulation

- The rules implementing this Regulation shall be adopted in an implementing regulation.

2. In addition to the fees already provided for in this Regulation, fees shall be charged, in accordance with the detailed rules of application laid down in the implementing regulation and in a fees regulation, in the cases listed below:

- (a) late payment of the registration fee;
- (b) late payment of the publication fee;
- (c) late payment of the fee for deferment of publication;
- (d) late payment of additional fees for multiple applications;
- (e) issue of a copy of the certificate of registration;
- (f) registration of the transfer of a registered Community design;
- (g) registration of a licence or another right in respect of a registered Community design;
- (h) cancellation of the registration of a licence or another right;
- (i) issue of an extract from the register;
- (j) inspection of the files;
- (k) issue of copies of file documents;
- (l) communication of information in a file;
- (m) review of the determination of the procedural costs to be refunded;
- (n) issue of certified copies of the application.

3. The implementing regulation and the fees regulation shall be adopted and amended in accordance with the procedure laid down in Article 109(2).

Article 108

Rules of procedure of the Boards of Appeal

The rules of procedure of the Boards of Appeal shall apply to appeals heard by those Boards under this Regulation, without prejudice to any necessary adjustment or additional provision, adopted in accordance with the procedure laid down in Article 109(2).

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels, 12 December 2001.

For the Council
The President
M. AELVOET

Article 109

Committee

1. The Commission shall be assisted by a Committee.
2. Where reference is made to this paragraph, Articles 5 and 7 of Decision 1999/468/EC shall apply.
The period laid down in Article 5(6) of Decision 1999/468/EC shall be set at three months.
3. The Committee shall adopt its rules of procedure.

Article 110

Transitional provision

1. Until such time as amendments to this Regulation enter into force on a proposal from the Commission on this subject, protection as a Community design shall not exist for a design which constitutes a component part of a complex product used within the meaning of Article 19(1) for the purpose of the repair of that complex product so as to restore its original appearance.
2. The proposal from the Commission referred to in paragraph 1 shall be submitted together with, and take into consideration, any changes which the Commission shall propose on the same subject pursuant to Article 18 of Directive 98/71/EC.

Article 111

Entry into force

1. This Regulation shall enter into force on the 60th day following its publication in the Official Journal of the European Communities.
2. Applications for registered Community designs may be filed at the Office from the date fixed by the Administrative Board on the recommendation of the President of the Office.
3. Applications for registered Community designs filed within three months before the date referred to in paragraph 2 shall be deemed to have been filed on that date.

Huvudsakligt innehåll i departementspromemorian (Ds 2004:3) Ändringar i mönsterskyddslagen på grund av EG-förordningen om gemenskaps- formgivning

I promemorian föreslås vissa ändringar i mönsterskyddslagen (1970:485).

Förslagen är en följd av rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning, som trädde i kraft den 6 mars 2002. Förordningen etablerar ett gemenskapsrättsligt system för immaterialrättsligt skydd av formgivning, motsvarande det som sedan år 1996 finns för varumärken enligt rådets förordning om gemenskapsvarumärken.

Förordningen om gemenskapsformgivning innehåller en förpliktelse för Sverige att utse ett begränsat antal domstolar som skall ha ensam behörighet att handlägga bl.a. mål om intrång i en gemenskapsformgivning. I promemorian föreslås därför att bara en domstol i Sverige – Stockholms tingsrätt – skall vara behörig att i första instans handlägga mål om intrång i en gemenskapsformgivning. Stockholms tingsrätt skall också vara ensam behörig att handlägga mål om giltighet av en s.k. oregistrerad gemenskapsformgivning.

För att komplettera rådets förordning om gemenskapsformgivning föreslås vidare att intrång i en gemenskapsformgivning skall kunna leda till straffansvar. Dessutom klargörs det att mönsterskyddslagens bestämmelser om vitesförbud, skadestånd och skyddsåtgärder är tillämpliga vid intrång i gemenskapsformgivning.

Genom förordningen om gemenskapsformgivning tillförs Patent- och registreringsverket vissa arbetsuppgifter avseende vidarebefordran av ansökningar om gemenskapsformgivning samt utfärdande av vissa intyg. I promemorian föreslås att verket skall få ta ut avgifter för denna handläggning.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2005.

Förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485)

Härigenom föreskrivs i fråga om mönsterskyddslagen (1970:485)

dels att 1 a § skall ha följande lydelse,

dels att det skall införas tre nya paragrafer, 50 – 52 §§, samt närmast före 50 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §¹

Den som har skapat ett mönster (formgivaren) eller den till vilken formgivarens rätt har övergått kan genom registrering få ensamrätt till mönstret enligt denna lag (mönsterrätt).

Med gemenskapsformgivning avses formgivning enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning.²

Om gemenskapsformgivning

50 §

Den som ger in en ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning till registreringsmyndigheten för vidare befordran enligt artikel 35.2 i rådets förordning om gemenskapsformgivning skall betala en avgift med belopp som regeringen bestämmer. Detsamma gäller den som begär ett intyg enligt artikel 78.5 i rådets förordning.

51 §

Vid intrång i en gemenskapsformgivning tillämpas bestämmelserna i 35 § om ansvar för mönsterintrång. I övrigt gäller 35 a – 37 h §§, i den mån inte något annat följer av rådets förordning om gemenskapsformgivning. I dessa fall skall vad som sägs om mönsterintrång gälla intrång i

¹ Senaste lydelse 2002:570.

² EGT L 3, 5.1.2002, s. 1, Celex 32002R0006.

52 §

Stockholms tingsrätt är domstol i mål som avses i 51 § och i artikel 81 i rådets förordning om gemenskapsformgivning.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
 2. De nya bestämmelserna skall tillämpas även på gemenskapsformgivning som registrerats eller ansökts om eller, såvitt gäller oregistrerad gemenskapsformgivning, gjorts tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2003/04:177
Bilaga 5

Efter remiss har yttrande över Ändringar i mönsterskyddslagen på grund av EG-förordningen om gemenskapsformgivning (Ds 2004:3) avgetts av Svea hovrätt, Stockholms tingsrätt, Justitiekanslern, Riksåklagaren, Domstolsverket, Marknadsdomstolen; Konsumentverket, Kommerskollegium, Försvarets materielverk (FMV), Tullverket, Stockholms universitet, Konkurrensverket, Patent – och registreringsverket (PRV), Patentbesvärsrätten, Verket för näringslivsutveckling NUTEK, Sveriges advokatsamfund, Svenska Föreningen för Industriellt Rättsskydd (SFIR), Svenska Industriens Patentingenjörers förening (SIPF), Svenska patentombudsföreningen (SPOF), Svensk Handel, Föreningen Svenskt Näringsliv, Föreningen Svensk Form, Föreningen Sveriges Konsthantverkare och Industriformgivare (KIF), Arkitektförbundet, Sveriges Möbelindustriförbund, Konstfack, Högskolan för design och konsthantverk, Statens konstråd, Nationalmuseum med Prins Eugens Waldemarsudde, BIL Sweden, Försäkringsförbundet samt Föreningen Bildkonst Upphovsrätt i Sverige (BUS).

Förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485)

Härigenom föreskrivs i fråga om mönsterskyddslagen (1970:485) dels att 1 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 50–52 §§, samt närmast före 50 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I denna lag avses med

1. *mönster*: en produkts eller produktfels utseende, som bestäms av själva produktens detaljer eller av detaljer i produktens utsmyckning särskilt vad gäller linjer, konturer, färger, former, ytstrukturer eller material,

2. *produkt*: ett industriellt eller hantverksmässigt framställt föremål, inbegripet delar som skall monteras till en sammansatt produkt, förpackningar, utstyrsel, grafiska symboler och typsnitt, men inte datorprogram,

3. *sammansatt produkt*: en produkt som genom att den är sammansatt av flera utbytbara beståndsdelar kan tas isär och på nytt fogas samman,

4. *gemenskapsformgivning*: *formgivning enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning*².

Gemenskapsformgivning

50 §

Den som ger in en ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning till registreringsmyndigheten för vidare befordran enligt artikel 35.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning skall betala en avgift med det belopp som regeringen bestämmer. Detsamma gäller den som begär ett intyg enligt artikel 78.5 i rådets förordning.

51 §

Vid intrång i en gemenskapsformgivning tillämpas bestäm-

¹ Senaste lydelse 2002:570.

² EGT L 3, 5.1.2002, s. 1 (Celex 32002R0006).

melserna i 35 § om ansvar för mönsterintrång. I övrigt gäller 35 a–37 h §§, i den mån inte något annat följer av rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning. I dessa fall skall vad som sägs om mönsterintrång gälla intrång i gemenskapsformgivning.

Prop. 2003/04:177

Bilaga 6

52 §

Stockholms tingsrätt är domstol i de mål som avses i 51 § och i artikel 81 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2004-06-15

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Magnusson, f.d. regeringsrådet Leif Lindstam och justitierådet Nina Pripp.

Enligt en lagrådsremiss den 27 maj 2004 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Annika Malm.

Förslaget föranleder följande yttrande av *Lagrådet*:

I lagrådsremissen föreslås vissa ändringar i mönsterskyddslagen som en följd av rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning. Med förordningen etableras ett gemenskapsrättsligt system för immaterialrättsligt skydd av formgivning. Registreringen av gemenskapsformgivningar handläggs av en särskild myndighet i Alicante, Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning), till vilken den som vill ansöka om en registrerad gemenskapsformgivning skall lämna in sin ansökan (art. 35.1 a).

En sökande kan emellertid välja att i stället lämna in sin ansökan till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat, dvs. i Sverige till Patent- och registreringsverket (art. 35.1 b). Om så sker, skall myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder för att vidarebefordra ansökningen till byrån (art. 35.2). Den dag som ansökan ges in till den centrala myndigheten skall normalt räknas som ansökningsdag (art. 38.1; se dock även art. 38.2). Inlämningsdagen har betydelse i flera avseenden, bl.a. för prövningen om formgivningen skall betraktas som ny och anses ha särprägel och därför kunna åtnjuta skydd (art. 4.1, 5.1 b och 6.1), för skyddstidens längd (art.12) och för rätten till prioritet enligt art. 41.

I sitt remissyttrande över den departementspromemoria som ligger till grund för det föreliggande lagstiftningsärendet (Ds 2004:3) uttryckte Patent- och registreringsverket tveksamhet över om EG-förordningens sekretessbestämmelse (art. 74) är tillämplig även för de nationella patentverk som skall vidarebefordra handlingarna. Patent- och registreringsverket ansåg att det borde övervägas en bestämmelse om sekretess för de handlingar som lämnas in till verket för vidarebefordran till byrån i Alicante.

Enligt art. 74.1 i EG-förordningen får de handlingar som rör ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar som ännu inte offentliggjorts göras tillgängliga för allmänheten endast om sökanden eller innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen samtycker till detta. Undantag föreskrivs dock i art. 74.2 för den som kan styrka ett berättigat intresse att få ta del av handlingen utan samtycke.

Regeringen har i lagrådsremissen (avsnitt 5.2) uttalat att frågan om sekretess för handlingar som skall vidarebefordras inte blir aktuell,

eftersom handlingarna enligt regeringens bedömning enligt 2 kap. 11 § första stycket 1 tryckfrihetsförordningen inte kan betraktas som allmänna handlingar.

I den nämnda tryckfrihetsrättsliga bestämmelsen föreskrivs att brev, telegram eller annan sådan handling som har inlämnats till eller upp- rättats hos myndighet endast för befordran av meddelande inte anses som allmän handling. Av prop. 1975/76:160 s. 171 ff. framgår att bestämmelsen infördes för att i tryckfrihetsförordningen ge klart uttryck för att sådana försändelser som lämnades till postverket för vidarebefordran eller handlingar som lämnades in till televerket eller tillkom där endast som ett led i befordrandet av telegram inte blev allmänna enbart till följd av dessa båda myndigheters befattnings med dem.

Enligt Lagrådets mening skiljer sig den i EG-förordningen reglerade situationen från den som motiverade införandet av punkten 1 i 2 kap. 11 § första stycket tryckfrihetsförordningen. Med inlämningen av en ansökan till Patent- och registreringsverket inleds ansökningsförfarandet och det är som ett första led i detta förfarande som verket är skyldigt att vidarebefordra ansökningshandlingarna. Det får därför anses tveksamt om den angivna bestämmelsen i tryckfrihetsförordningen är tillämplig.

Situationen kan jämföras med de fall då en part klagar på en myndighets beslut och felaktigt lämnar in skrivelsen med överklagandet till den myndighet som skall pröva överklagandet. Enligt 24 § tredje stycket förvaltningslagen (1986:223) skall den myndighet, till vilken skrivelsen getts in, vidarebefordra den till beslutsmyndigheten och samtidigt lämna uppgift om vilken dag skrivelsen kom in till den högre instansen. Skrivelsen torde redan då anses vara en allmän handling med skyldighet bl.a. för den högre instansen att registrera handlingen enligt 15 kap. sekretesslagen (jfr Hellners-Malmqvist, Nya förvaltningslagen, 4 uppl., s. 318).

Sammanfattningsvis anser Lagrådet att frågan om sekretess för ansökningshandlingar om registrerad gemenskapsformgivning som lämnas in till Patent- och registreringsverket enligt art. 35.1 b i EG-förordningen behöver övervägas ytterligare.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 juli 2004

Närvarande: statsråden Freivalds, ordförande, Östros, Ringholm,
Bodström, Sommestad

Föredragande: statsrådet Bodström

Regeringen beslutar proposition 2003/04:177 Ändringar i
mönsterskyddslagen på grund av EG-förordningen om
gemenskapsförmgivning

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485)	1, 50-52 §§	32002R0006
